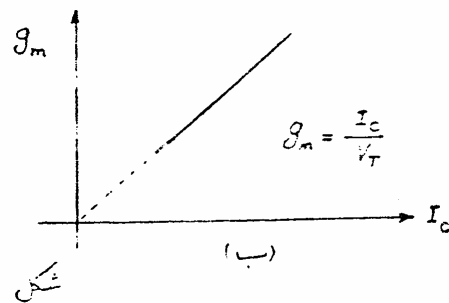
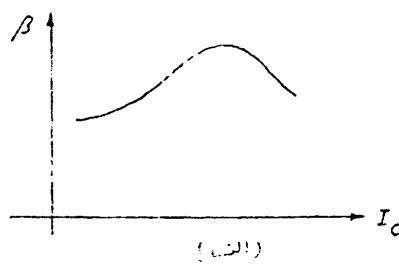

بخش ۳

تقویت کننده‌های (قدرت)

تمام تقویت کننده‌های که تاکنون بررسی شده‌اند، در اصل تقویت کننده توان هستند زیرا ولتاژ یا جریان دیا هر دو، دیا به عبارت دیگر توان را تقویت می‌کنند ولی منظور از تقویت کننده توان با تقویت کننده قدرت، تقویت کننده‌ای است که بر روی معادمت بار توان قابل ملاحظه‌ای مثلث کند.

معمولاً اگر قدرت خروجی تقویت کننده‌ای بیش از چند ده میلی‌وات باشد جزو تقویت کننده توان بحساب می‌آید. تقویت کننده‌های قدرت برای ایند حد اکثر توان ممکنه را مثلث کنند. باید دارای ولتاژ و جریان خروجی با دامنه ماکزیم باشند بنا بر این این تقویت کننده‌ها جزو تقویت کننده‌های سیگنال بزرگ (Large Signal) بحساب می‌آیند. از آنجائیکه در این حالت تغییرات جریان کلکتور نسبت به جریان نقطه کار قابل اغماض نیست در نتیجه مشخصات ترانزیستور مورد نظر، از نظیر β و g_m با جریان خروجی تغییر می‌کنند. [شکل (۳-۱)].

اعوجاج طبقات قدرت معمولاً زیاد است که بار در تهاپی این اعوجاج را به حدائق می‌رسانند.

تقویت کننده‌های قدرت معمولاً در طبقه نهایی یک تقویت کننده قرار می‌گیرند و فرب تقویت دناژ آنها معمولاً در حدود واحد است.

- خواصی که تقویت کننده‌های قدرت باید دارا باشند:

- ۱- اعوجاج کم
- ۲- امیدانی خروجی کوچک
- ۳- راندمان بالا
- ۴- هسخته فرکانسی خوب

در این فصل ما تقویت کننده‌های کلاس A، کلاس B (PUSH-PULL) و کلاس AB را مورد بررسی قرار می‌دهیم.

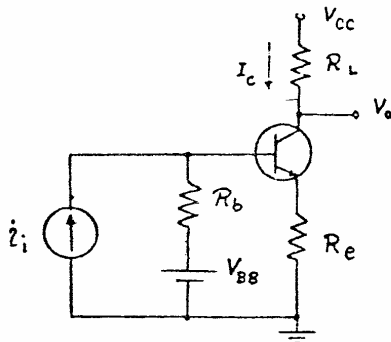
1- تقویت کننده کلاس A The class 'A' Power Amplifier

به تقویت کننده ای که تمام موج ورودی را به طور کامل عبور دهند و همواره در ناحیه آکتیو کار کنند، تقویت کننده ای کلاس 'A' گفته می شود این تقویت کننده ای تواندهی نسبت آرایشهای آن - امپدانس مشترک ب - کلکتور مشترک و ج - بیس مشترک، باشند.

(1-1) بررسی یک تقویت کننده ساده کلاس A :

شکل (1-1) یک مدار ساده امپدانس مشترک که بار R_L در کلکتور آن قرار

گرفته است را نشان می دهد.

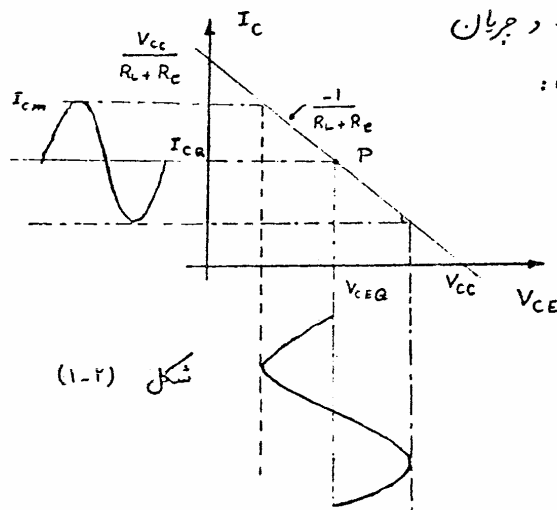

شکل (1-1)

گذاشتن مقاومت R_e (هرچند هم کوچک باشد) به پایداری مدار کمک می کند، و از طرفی می خواهیم که توان مصرفی در R_L تا کزیم شود در نتیجه $R_e \ll R_L$ در نظر می گیریم. و بدلیل اینکه حداکثر دامنه و ستازد جریان در خروجی را می خواهیم نقطه کار ترازیستور را در وسط خط بار (AC) قرار می دهیم [شکل (1-2)].

اگر جریان نقطه کار را I_{CQ} و جریان

میانگین را به صورت i_c نمایش دهیم، آنوقت:

شکل (1-2)

$$I_c = I_{CQ} + i_c$$

$$i_c = I_{Cm} \sin \omega t$$

$$V_{CEQ} = \frac{V_{CC}}{2} \Rightarrow I_{CQ} = \frac{V_{CC}}{2(R_L + R_e)}$$

- توان AC مصرفی در بار:

$$P_{Lac} = \frac{1}{2} R_L I_{cm}^2 \quad I_{cm} \Big|_{\max} = I_{ca} = \frac{V_{cc}}{2(R_L + R_e)}$$

$$(P_{Lac})_{\max} = \frac{1}{2} R_L I_{ca}^2 = \frac{1}{2} R_L \left(\frac{V_{cc}}{2(R_L + R_e)} \right)^2 = \frac{1}{8} \frac{R_L V_{cc}^2}{(R_L + R_e)^2} \approx \frac{1}{8} \frac{V_{cc}^2}{R_L}$$

- توان داده شده توسط منبع:

اگر توانی که منبع به شبکه تحویل می‌دهد را P_{cc} بنامیم داریم:

$$P_{cc} = \frac{1}{T} \int_0^T V_{cc} (I_{ca} + i_c) dt = \boxed{V_{cc} I_{ca}}$$

دیده می‌شود که توان تحویل داده

شده توسط منبع تقذیه ثابت می‌باشد و به دامنه و سائز و جریان خروجی بستگی ندارد.

$$\boxed{P_{cc} = \frac{V_{cc}^2}{2(R_L + R_e)} \approx \frac{V_{cc}^2}{2R_L}}$$

- توان مصرفی در ترانزیستور:

اگر از توان مصرفی در بیس ترانزیستور صرف نظر کنیم، آنوقت:

$$P_c = \frac{1}{T} \int_0^T V_{ce} \cdot I_c dt = \frac{1}{T} \int_0^T [V_{cc} - (R_L + R_e)(I_{ca} + I_{cm} \sin t)] (I_{ca} +$$

$$I_{cm} \sin t) dt = \frac{1}{T} \int_0^T V_{cc} I_{ca} dt + \frac{1}{T} \int_0^T V_{cc} I_{cm} \sin t dt - \frac{1}{T} \int_0^T (R_L + R_e) I_{ca}^2 dt$$

$$- \frac{2}{T} \int_0^T (R_L + R_e) I_{cm} I_{ca} \cos t dt - \frac{1}{T} \int_0^T (R_L + R_e) I_{cm}^2 \sin^2 t dt$$

$$= V_{cc} I_{ca} - (R_L + R_e) I_{ca}^2 - (R_L + R_e) \frac{I_{cm}^2}{2}$$

توان مصرفی در ترانزیستور:

$$P_c = P_{cc} - \frac{V_{cc}^2}{4(R_L + R_e)^2} - \frac{1}{2} (R_L + R_e) I_{cm}^2$$

$$P_{cmax} = P_{cc} - \frac{V_{cc}^2}{4(R_L + R_e)} = \frac{1}{2} \frac{V_{cc}^2}{(R_L + R_e)} - \frac{V_{cc}^2}{4(R_L + R_e)} = \frac{V_{cc}^2}{4R_L}$$

- رانندگی:

$$\eta = \frac{\text{توان AC مصرفی در بار}}{\text{توان داده شده توسط منبع}} = \frac{P_{Lac}}{P_{cc}} = \frac{\frac{1}{2} R_L I_{cm}^2}{\frac{1}{2} \frac{V_{cc}^2}{R_L}} = \frac{R_L^2}{V_{cc}^2} I_{cm}^2$$

$$\eta_{max} = \eta \Big|_{I_{cm} = I_{ca}} = \frac{R_L^2}{V_{cc}^2} \times I_{ca}^2 = \frac{R_L^2}{V_{cc}^2} \left(\frac{V_{cc}}{2R_L} \right)^2 = 0.25$$

دیده می شود که رانندگی این

مدار پایین است و از نظر عملی به صرفه نیست. در واقع برای یک دات توان منفی 4W توان مصرفی داریم.

- ضریب شایستگی:

$$\text{Figure of merit} = \frac{P_{cmax}}{P_{Lmax}}$$

ضریب شایستگی بهر صورت تعریف می شود.

$$\text{ضریب شایستگی} = \frac{P_{cmax}}{P_{Lmax}} = \frac{\frac{1}{4} \frac{V_{cc}^2}{R_L}}{\frac{1}{8} \frac{V_{cc}^2}{R_L}} = 2$$

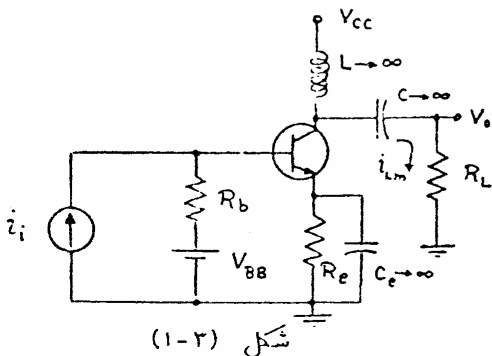
مشاهده می شود که به ازای یک دات توان

مصرفی در بار ، 2W در ترانزیستور مصرف می شود که اگر توان مصرفی بار چند ده دات باشد، توان ترانزیستور قابل ملاحظه خواهد بود.

در صورتیکه کلاسبات فون را برای تقویت کننده ای بیس مشترک و کلتور مشترک در کلاس A مکرار کنیم به نتایج بدست آمده برای حالت امیتر مشترک خواهیم رسید. می توان نشان داد که در صورتیکه تقویت کننده کلاس A در حالت کلتور مشترک بکار رود نسبت به در حالت دیگر دارای امواج بسیار کمتری در خروجی خواهد بود.

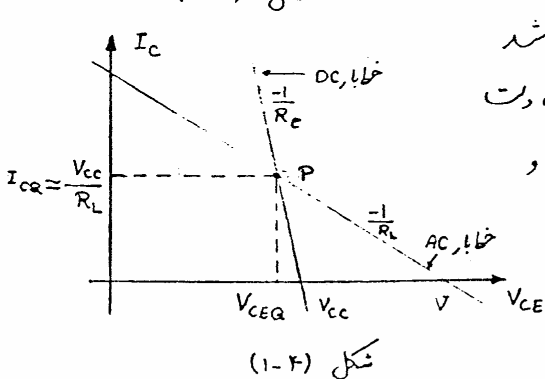
۱-۲) استفاذه از سلف در تقویت کننده کلاس A:

دیدیم که مدار قبلی دارای راندمان پائینی بود، حال برای بهبود بخشیدن به راندمان می توانیم در کلکتور ترانزیستور یک سلف با اندک تانس زیاد فرار دهیم بطوریکه در فرکانسهای مورد نظر این سلف بصورت اتصال باز عمل کند. شکل (۱-۳) این مدار را نشان می دهد.

شکل (۱-۳)

بدلیل اینکه می خواهیم، دامنه ولتاژ و جریان خروجی ماکنزیم شود بنا بر این نقطه کار باید وسط خط بار AC قرار گیرد. [شکل (۱-۴)]

شکل (۱-۴)

معمولاً مقدار R_e خیلی کوچک می باشد و مدار را طوری طراحی می کنند که در حدود یک دت روی مقاومت R_e لنت ولتاژ داشته باشیم و $R_e \ll R_L$

$$\frac{V_{CEQ}}{I_{CQ}} = R_L = R_{ac}$$

$$\frac{V_{CC} - V_{CEQ}}{I_{CQ}} = R_e = R_{dc}$$

$$\Rightarrow V_{CEQ} = \frac{R_L}{R_L + R_e} V_{CC} \approx V_{CC}$$

$$I_{CQ} = \frac{V_{CC}}{R_L + R_e} \approx \frac{V_{CC}}{R_L}$$

$$V = 2V_{CEQ} \approx 2V_{CC}$$

دید می شود که ترانزیستور بکار رفته باید بتواند تا ولتاژ $2V_{CC}$ را تحمل کند.

- توان مصرفی در بار:

$$P_L = P_{Lac} = \frac{1}{2} R_L I_{Lm}^2 \quad P_{Lmax} = \frac{1}{2} R_L I_{CQ}^2 = \frac{1}{2} R_L \frac{V_{CC}^2}{(R_L + R_e)^2} \approx \frac{1}{2} \frac{V_{CC}^2}{R_L}$$

- توان P_{cc} شده توسط منبع؛
 بدلیل اینکه تلف بزرگی در کلکتور ترانزیستور داریم پس جریانی که منبع می دهد
 یک جریان ثابت I_{ca} می باشد.

$$P_{cc} = \frac{1}{T} \int_0^T V_{cc} I_{ca} dt = V_{cc} I_{ca}$$

$$\Rightarrow \boxed{P_{cc} = V_{cc} \frac{V_{cc}}{R_L + R_e} \approx \frac{V_{cc}^2}{R_L}}$$

- توان مصرفی در ترانزیستور:

اگر از توان مصرفی در R_e صرف نظر کنیم، داریم:

$$P_c = P_{cc} - P_L = \frac{V_{cc}^2}{R_L} - \frac{1}{2} R_L I_{Lm}^2$$

$$\boxed{P_{cmax} \Big|_{I_{Lm} = 0} \approx \frac{V_{cc}^2}{R_L}}$$

- راندمان:

$$\eta = \frac{P_L}{P_{cc}} = \frac{\frac{1}{2} R_L I_{Lm}^2}{V_{cc} I_{ca}} \quad \eta_{max} \Big|_{I_{Lm} = I_{ca}} = \frac{\frac{1}{2} R_L I_{ca}^2}{V_{cc} I_{ca}} = \boxed{50\%}$$

مشاهده می شود که با استفاده از تلف راندمان مدار دو برابر شده است.

- ضریب شایستگی:

$$\text{ضریب شایستگی} = \frac{P_{cmax}}{P_{Lmax}} = \frac{\frac{V_{cc}^2}{R_L}}{\frac{1}{2} \frac{V_{cc}^2}{R_L}} = \boxed{2}$$

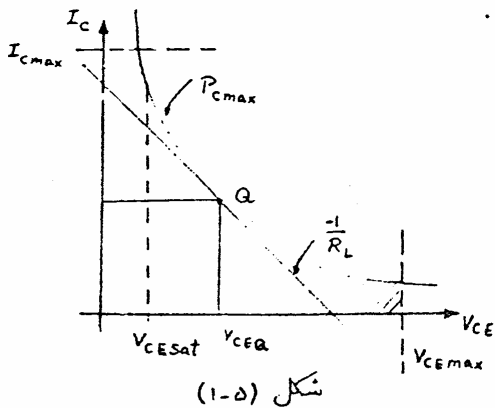
تذکره: باید توجه کنید که در اینجا

P_{cmax} و P_{Lmax} در یک جریان I_{Lm} اتفاق می افتند:

(۱-۲) بررسی محدودیت های توان، جریان و ولتاژ یک ترانزیستور:

می دانیم که هر ترانزیستور دارای مشخصاتی است که این مشخصات توسط کارخانه سازنده داده می شوند. وقتی که ما طراحی خود را پایان رساندیم، می توانیم جریان ماکزیم کلکتور، ولتاژ ماکزیم که کلکتور می تواند تحمل کند و ماکزیم توانی که در ترانزیستور

مصرف می شود را محاسبه نمائیم. حال با توجه به این محاسبات به دنبال ترانزیستوری می رویم که بتواند این جریان و ولتاژ در توان را تحمل کند. شکل (۱-۵) ناحیه کار مجاز یک ترانزیستور را نشان می دهد.

مثلاً برای مدار شکل (۱-۳) داریم:

$$2I_{CQ} \leq I_{Cmax}$$

$$V_{CEmax} = 2V_{CC} \leq BV_{CE0}$$

معمولاً برای اینکه بتوانیم از حداکثر امکانات یک ترانزیستور استفاده کنیم $P_C = P_{Cmax}$ در نظر می گیریم. یعنی نقطه کار را روی قدری قرار می دهیم:

$$P_{Cmax} = V_{CEQ} I_{CQ} \quad (I)$$

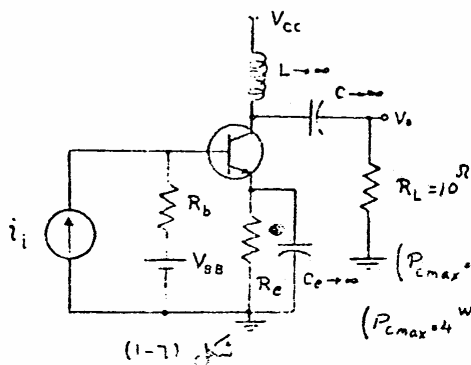
$$I_{CQ} = \left(\frac{1}{R_L}\right) V_{CEQ} \quad (II) \quad \text{اگر ماکزیم دامنه جریان و ولتاژ را در بار بخواهیم پس:}$$

$$(I), (II) \Rightarrow \boxed{I_{CQ} = \sqrt{\frac{P_{Cmax}}{R_L}}} \quad , \quad \boxed{V_{CEQ} = \sqrt{P_{Cmax} R_L}} \quad \text{اگر شب منحنی (I)}$$

$$I_{CQ} = \frac{P_{Cmax}}{V_{CEQ}} \Rightarrow \frac{\partial I_{CQ}}{\partial V_{CEQ}} = - \frac{I_{CQ}}{V_{CEQ}} = - \frac{1}{R_L}$$

پس هرگاه ماکزیم دامنه در خود می

را بخواهیم، ضرب زائده منحنی در نقطه Q همان ضرب زائده خط بار AC است.

مثال) مطلوبیت نقطه کار برای مدار شکل (۱-۶)

بطوریکه حداکثر توان در بار R_L

مصرف شود. ($R_e \ll R_L$)

ان: مشخصات ترانزیستور ($P_{Cmax} = 4W, BV_{CE0} = 40V, I_{Cmax} = 2A$)

ب: ($P_{Cmax} = 4W, BV_{CE0} = 40V, I_{Cmax} = 1A$)

حل الف: $P_{Cmax} = V_{CEQ} I_{CQ} \quad I_{CQ} \approx \frac{V_{CC}}{R_L} \Rightarrow I_{CQ} = \sqrt{\frac{P_{Cmax}}{R_L}}$

$\therefore V_{CEQ} = \sqrt{R_L P_{Cmax}} \Rightarrow I_{CQ} = \sqrt{\frac{4}{10}} = 0.63^A \quad V_{CEQ} = \sqrt{4 \times 10} = 6.3^V$
 حالا محدودیت‌های دیگر را بررسی می‌کنیم:

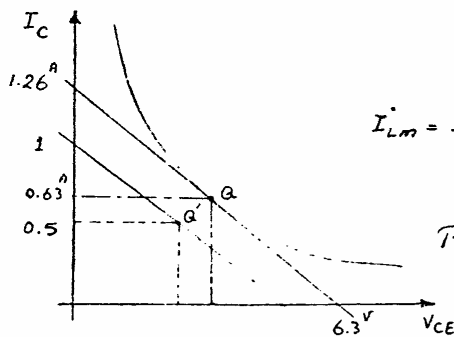
$P_{Lmax} = \frac{1}{2} R_L (I_{Lm})_{max}^2 = \frac{1}{2} \times 10 \times 0.63^2 = 2W$

$2I_{CQ} \leq I_{Cmax} \Rightarrow 2 \times 0.63 = 1.26^A < 2^A$

$2V_{CEQ} \leq BV_{CEO} \Rightarrow 2 \times 6.3^V = 12.6^V < 40^V$

$V_{CC} = V_{CEQ} = 6.3^V$

حل (ب) - با توجه به نقطه کار در "ان" اگر بخواهیم توان ماکزیم را در بارانت کنیم دیده می‌شود که محدودیت $2I_{CQ} \leq I_{Cmax}$ نقض می‌شود. یعنی دامنه جریان خروجی باید $I_{Lm} < I_{CQ}$ شود. با توجه به شکل (۱-۷)

$I_{Lm} = I_{Cmax} - I_{CQ} = 1 - 0.63^A = 0.37^A$

$P_{Lmax} = \frac{1}{2} R_L (I_{Lm})_{max}^2 = \frac{1}{2} \times 10 \times 0.37^2 = 0.68W$

شکل (۱-۷)

مشاهده می‌شود که این توان خیلی کم می‌باشد.

برای اینکه P_{Lmax} را افزایش دهیم باید نقطه کار تراز بسزر را تغییر دهیم بصورتیکه $2I_{CQ} = 1^A$ شود.

$I_{CQ} = 0.5^A \quad V_{CEQ} = R_L I_{CQ} = 10 \times 0.5 = 5^V$

$V_{CC} = V_{CEQ} = 5^V$

$2V_{CEQ} \leq BV_{CEO} \Rightarrow 2 \times 5^V = 10^V < 40^V$

$P_{Lmax} = \frac{1}{2} R_L (I_{CQ})^2 = \frac{1}{2} \times 10 \times (0.5)^2 = 1.25W$

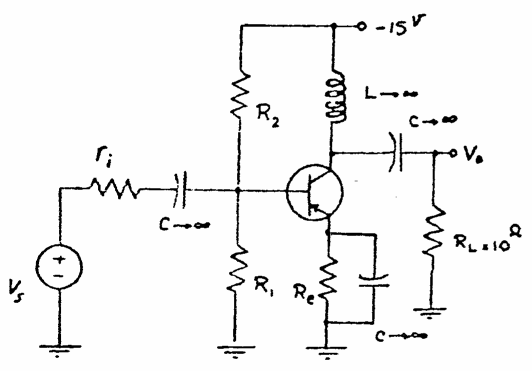
راه دیگری که می‌تواند حداکثر توان در خروجی را فراهم آورد، تغییر بار R_L از دیده

ترانزیستور می باشد چونکه معمولاً بار R_L داده شده است. لذا با استفاده از ترانسفورماتور می توانیم این معادمت را از دید ترانزیستور تغییر دهیم. (تطبیق امپدانس)

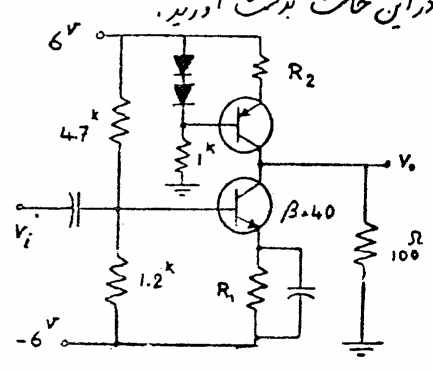
تشریح

۱- مطلوبت تعیین نقطه کار ترانزیستور مدار شکل (۱-۸) و محاسبه P_{CC} , P_{Lmax} , P_C , I_{Cmax} , V_{CE0} .

۲- معادله های مجموع مدار شکل (۱-۸ ب) را طوری انتخاب کنید که توان خروجی ماکزیم مقدار مکنه را داشته باشد و همچنین P_{Lmax} , I_{Cmax} را سینه در این حالت بدست آورید.

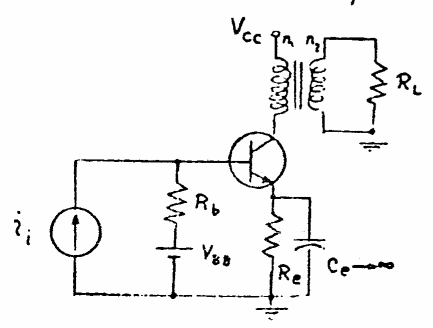
(الف)

(ب)

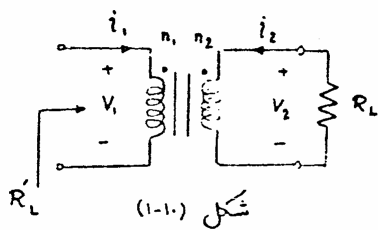
شکل (۱-۸)

۱-۴ استفاده از ترانسفورماتور در تقویت کننده کلاس A: در بعضی از موارد برای تطبیق امپدانس لازم است که از ترانسفورماتور استفاده

شکل (۱-۹)

کنیم. شکل (۱-۹) یک تقویت کننده کلاس A با کوپلاژ ترانسفورماتور را نشان می دهد. در محاسباتمان ترانسفورماتور را ایده آل فرض می کنیم [شکل (۱-۱۰)].

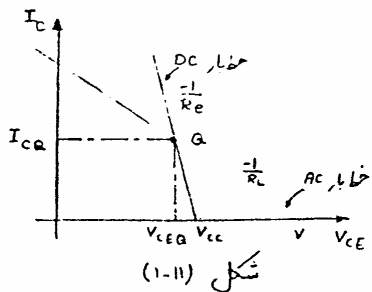

د برای ترانس ایده‌ال داریم:

$$\frac{V_1}{V_2} = \frac{n_1}{n_2} \quad \frac{i_1}{i_2} = -\frac{n_2}{n_1} \quad R'_L = \left(\frac{n_1}{n_2}\right)^2 R_L$$

برای ماکزیم دامنه در خروجی توییت کننده،

$$\frac{n_1}{n_2} = N \quad R'_L = N^2 R_L$$

در انتخاب $R_c \ll R'_L$ می‌کنیم

$$\frac{I_{CQ}}{V_{CEQ}} = \frac{1}{R'_L} = \frac{1}{N^2 R_L}$$

$$V_{CEQ} = V_{CC} \quad I_{CQ} = \frac{V_{CC}}{R'_L} = \frac{V_{CC}}{N^2 R_L}$$

- توان مصرفی در بار:

$$P_L = \frac{1}{2} R'_L I_{cm}^2 = \frac{1}{2} R_L (I'_{cm})^2 = \frac{1}{2} R_L N^2 I_{cm}^2$$

$$P_{Lmax} = \frac{1}{2} R'_L I_{CQ}^2 \approx \frac{V_{CC}^2}{2 R'_L} = \frac{V_{CC}^2}{2 N^2 R_L}$$

- توان د.ا. شده توسط منبع:

$$P_{CC} = V_{CC} I_{CQ} \approx \frac{V_{CC}^2}{R'_L} = \frac{V_{CC}^2}{N^2 R_L}$$

- توان مصرفی در ترانزیستور:

$$P_C = P_{CC} - P_L = \frac{V_{CC}^2}{R'_L} - \frac{1}{2} R'_L I_{cm}^2$$

$$P_{Cmax} = \frac{V_{CC}^2}{R'_L} = V_{CC} I_{CQ}$$

- راندمان:

$$\eta = \frac{P_L}{P_{CC}} = \frac{\frac{1}{2} R'_L (I_{cm})^2}{V_{CC}^2 / R'_L} = \frac{1}{2} \left(\frac{I_{cm}}{I_{CQ}}\right)^2 \Rightarrow \eta_{max} = 50\%$$

- ضریب شایستگی:

$$\frac{P_{Cmax}}{P_{Lmax}} = \frac{\frac{V_{CC}^2}{R'_L}}{\frac{V_{CC}^2}{2 R'_L}} = 2$$

همانطوریکه مشاهده می شود تمامی محاسبات مانند حالت قبل می باشد، فقط R'_L به R_L تبدیل شده است.

مثال ۱) با استفاده از ترانزیستور تقویت (ب)، مثال قبل را حل نمایید.

حل:

$$V_{CEQ} = \sqrt{P_{cmax} R'_L} = N \sqrt{P_{cmax} R_L} \quad I_{CQ} = \sqrt{\frac{P_{cmax}}{R'_L}} = \frac{1}{N} \sqrt{\frac{P_{cmax}}{R_L}}$$

$$I_{CQ} = \frac{1}{N} \sqrt{\frac{4}{10}} = \frac{0.63}{N} \quad V_{CEQ} = N \sqrt{4 \times 10} = 6.32 N$$

$$\begin{cases} 2I_{CQ} \leq I_{cmax} = 1^A \\ 2V_{CEQ} \leq BV_{CE0} = 40^V \end{cases} \Rightarrow \begin{cases} \frac{1.26}{N} \leq 1 \\ 12.6N \leq 40^V \end{cases} \Rightarrow \begin{cases} N \leq 3.17 \\ N \geq 1.26 \end{cases} \Rightarrow 1.26 \leq N \leq 3.17$$

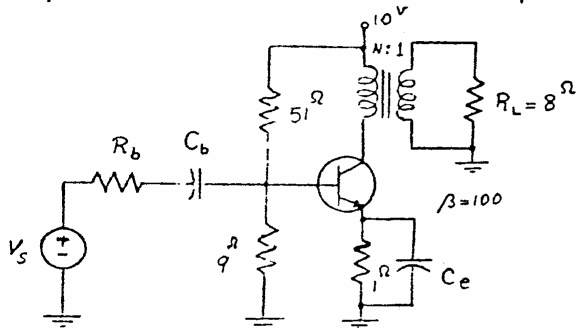
اگر $N=2$ بگیریم آنوقت:

$$V_{CEQ} = 12.6^V$$

$$V_{CC} = 12.6^V$$

$$P_{Lmax} = \frac{1}{2} \frac{V_{CC}^2}{N^2 R_L} = \frac{1}{2} \frac{12.6^2}{2^2 \times 10} = 2^W$$

دید می شود که با استفاده از ترانس توانیم حداکثر توان را به بار R_L انتقال دهیم.

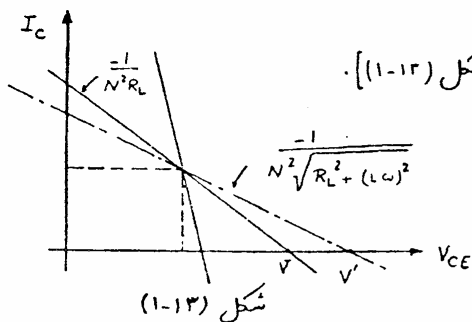

شکل (۱-۱۲)

تفسیر ۱:

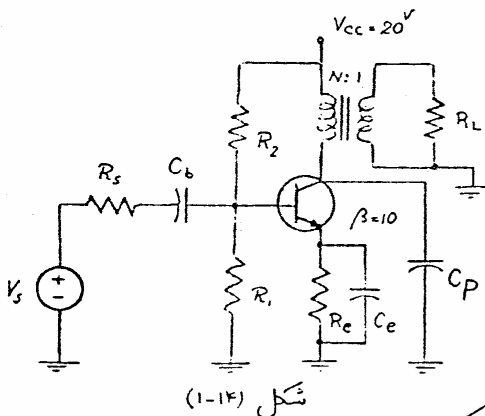
مدار شکل (۱-۱۲) را طوری طرح کنید که ماکزیم توان در بار مصرف شود.

در تقویت کننده های کلاس A اگر بار مایک بلندگو باشد در فرکانسهای بالا از خود خاصیت سلفی نشان می دهد که باعث از یاد انداز R_L و در نتیجه R'_L می شود و بنا بر این شبیه خط بار AC کاهش و V_{CEmax} افزایش می یابد که در این

حالت ممکن است ترانزیستور آسیب ببیند. [شکل (۱-۱۳)].
 برای برطرف کردن این اشکال می توان
 از خازنی با ظرفیت چند ده (nF) که در
 کلکتور ترانزیستور قرار می گیرد استفاده نمود.
 این خازن نقش جبران کننده را داشته
 و امپدانس دیده شده از کلکتور را در فرکانسهای بالا تقریباً ثابت نگه می دارد.

مثال ۲) تقویت کننده کلاس A شکل (۱-۱۴) را در نظر بگیرید. در صورتیکه حداکثر توان مصرفی بار $2W$ باشد با صرف نظر از تلفات R_e و با بایاس مدار در بیس مطروبت:

الف: توان منبع تغذیه (P_{cc}) در صورتیکه تقویت کننده برای رانندگی ماکزیم طرح شده باشد.

ب - جریان نقطه کار (I_{ca})
 ج: مشخصات ترانزیستور

(I_{cmax} , $V_{ce max}$, P_{cmax})
 د: مقدار N در صورتیکه $R_L = 6.25 \Omega$ باشد.
 ه: تعیین C_p , R_2 , R_1 , R_e , C_e .
 ی: بررسی کار مدار وقتی که $R_L \ll \infty$ تغییر کند.

حل:

الف: $\eta_{max} = \frac{P_{Lmax}}{P_{ccmax}} = 50\% \Rightarrow P_{cc} = 2P_{Lmax} \Rightarrow \boxed{P_{cc} = 4W}$

ب: $P_{cc} = V_{CEQ} I_{ca} \Rightarrow \boxed{I_{ca} = 200mA}$

ج: $I_{cmax} \geq 2I_{ca} = 2 \times 200 = \boxed{0.4A}$ $BV_{ce} \dots \geq 2V_{cc} = \boxed{40V}$

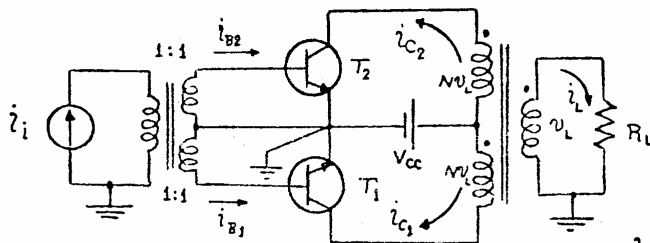
$P_{cmax} \geq V_{CEQ} I_{ca} = \boxed{4W}$

۲- تقویت کننده کلاس B Class B power Amplifier:

عیب تقویت کننده های کلاس A در کم بودن راندمان، یا به عبارت دیگر زیاد بودن اتلاف آنهاست. دلیل این امر وجود جریان نقطه کار است زیرا بنا به تعریف، در یک تقویت کننده کلاس A جریان کلکتور هیچگاه نباید صفر شود و از آنجا $I_{ca} \geq I_{cm}$ می باشد. پس در زمانیکه سیگنال خروجی صفر باشد $P_{cc} = V_{cc} \cdot I_{ca}$ توانی است که از منبع کشیده می شود زیرا جریان کشیده شده از منبع مجموع یک جریان سینوسی و یک جریان نقطه کار است که متوسط این جریان همان جریان نقطه کار می شود در نتیجه توان تحویل داده شده توسط منبع مستقیماً از توان مصرفی در بار بوده و عملاً مقداری ثابت است. این عیب را می توان با انتخاب $I_{ca} = 0$ (کلاس B) برطرف کرد ولی در این حالت فقط نصف موج تقویت می شود این عیب را هم می توان با ترکیب دو مدار که با هم ۱۸۰ درجه اختلاف فاز داشته باشند برطرف کرد، به همین مداری پوش پول (Push-pull) گفته می شود.

(۲-۱) تقویت کننده پوش پول کلاس B با ترانس:

شکل (۲-۱) یک تقویت کننده پوش پول با دو ترانس در دردی و خروجی را

نشان می دهد. در این صورت در حالت استاتیک هر دو ترانزیستور

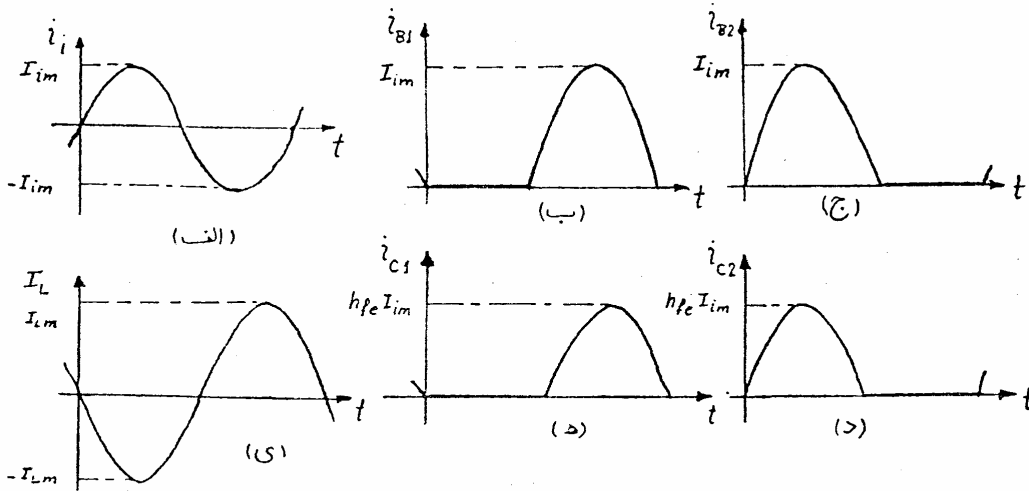
قطع هستند $I_{c1} = I_{c2} = 0$.

اگر دردی مانند شکل

(۲-۲) باشد، در نیم برپرد

اول T_2 شروع به هدایت کرده و T_1

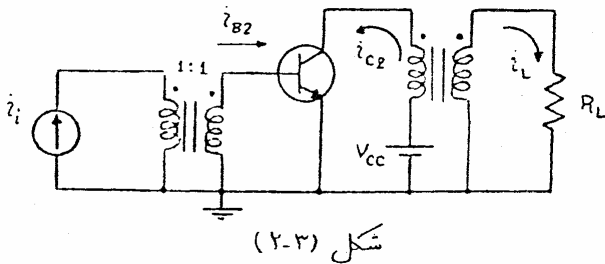
قطع می ماند در نیم برپرد بعد T_2 قطع می شود و T_1 شروع به هدایت می کند.

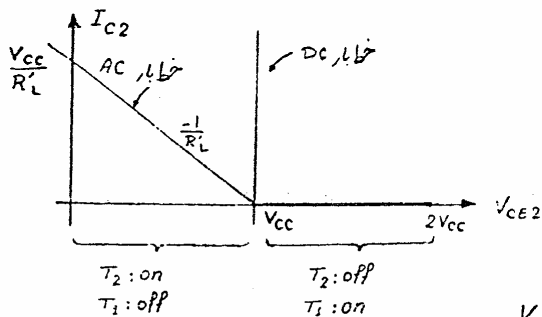
$$I_L = N (i_{C1} - i_{C2}) \quad \text{شکل (۲-۲)}$$

شکل‌های (۲-۲) جریانهای مختلف مدار را نشان می‌دهد. از آنجا که هر ترانزیستور بصورت متقارن در بین از بریود کاری کند گمان است که برای بررسی این مدار یکی از ترانزیستورها را بررسی نمایم.

شکل (۲-۳) مدار ترانزیستور T_2 و شکل (۲-۴) خط‌بار AC و DC آنرا نشان می‌دهد.

$$R_{dc} = 0 \quad R_{ac} = R'_L = N^2 R_L$$

$$i_{c2} = I_{cm} \sin \omega t$$

$$I_{cm} \Big|_{\max} = \frac{V_{CC}}{R'_L}$$

$$T_2 : \text{off} \quad i_{c2} = 0$$

$$V_{CE2} = V_{CC} + N V_L$$

$$V_{EC1} = 0 \Rightarrow N V_L = V_{CC} \Rightarrow V_{CE2} \Big|_{\max} = 2V_{CC}$$

شکل (۲-۴)

۱.۳

$$i_L = I_{Lm} \sin \omega t$$

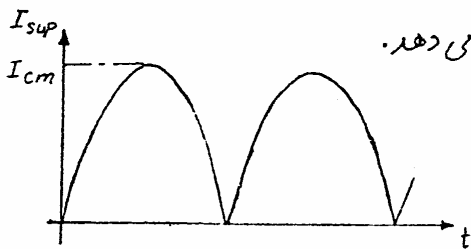
- توان مصرفی درباره:

$$P_L = \frac{1}{2} R_L I_{Lm}^2 = \frac{1}{2} R'_L I_{cm}^2 \quad (I_{cm})_{max} = \frac{V_{cc}}{R'_L}$$

$$P_{Lmax} = \frac{1}{2} R'_L \left(\frac{V_{cc}}{R'_L} \right)^2 = \frac{V_{cc}^2}{2 R'_L} = \frac{V_{cc}^2}{2 N^2 R_L}$$

- توان داده شده توسط منبع:

شکل (۲-۵) جریان منبع تغذیه را نشان می دهد.

شکل (۲-۵)

$$I_{sup} = I_{c1} + I_{c2}$$

$$P_{cc} = \frac{1}{T} \int_0^T V_{cc} I_{sup} dt = V_{cc} \frac{1}{T} \int_0^T I_{sup} dt$$

$$P_{cc} = \frac{2}{\pi} V_{cc} I_{cm} \quad P_{ccmax} = \frac{2}{\pi} V_{cc} \frac{V_{cc}}{R'_L} = \frac{2}{\pi} \frac{V_{cc}^2}{R'_L}$$

- توان مصرفی در هر ترانزیستور:

اگر توان مصرفی هر ترانزیستور را P_c بنامیم آنگاه:

$$2P_c = P_{cc} - P_L$$

دیده می شود که اگر در بار، توانی مصرفی صفر باشد، خود ترانزیستورهای T_1 و T_2 نیز توانی مصرف نمی کنند.

$$2P_c = \frac{2}{\pi} V_{cc} I_{cm} - \frac{1}{2} R'_L I_{cm}^2$$

$$\frac{d}{dI_{cm}} (2P_c) = 0 \Rightarrow \frac{2}{\pi} V_{cc} - \frac{1}{2} \times 2 R'_L I_{cm} = 0 \Rightarrow I_{cm} = \frac{2}{\pi} \frac{V_{cc}}{R'_L}$$

به ازای این جریان توان مصرفی شده در ترانزیستورها ماکزیم می شود.

$$P_{cmax} = \frac{1}{\pi^2} \frac{V_{cc}^2}{R'_L} \approx 0.1 \frac{V_{cc}^2}{R'_L}$$

- راندها:

$$\eta = \frac{P_L}{P_{cc}} = \frac{\frac{1}{2} R'_L I_{cm}^2}{\frac{2}{\pi} V_{cc} I_{cm}} = \frac{\pi}{4} \frac{R'_L}{V_{cc}} I_{cm}$$

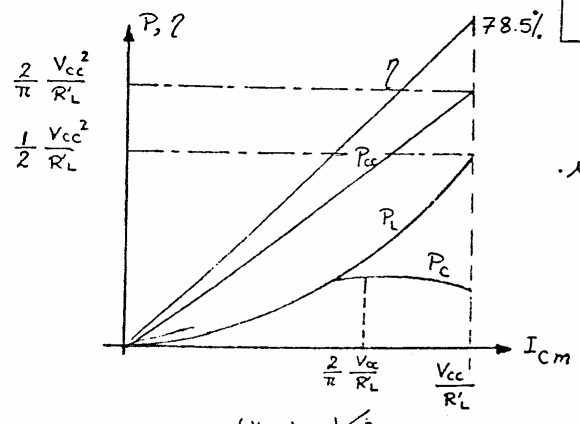
مشاهده می شود که راندها نسبت به تقویت کننده های کلاس A بیشتر شده است.

$$\eta_{max} \Big|_{I_{cmmax}} = \frac{\pi}{4} \approx 78.5\%$$

- ضریب شایستگی:

$$\frac{P_{cmax}}{P_{Lmax}} = \frac{0.1 \frac{V_{cc}^2}{R'_L}}{\frac{1}{2} \frac{V_{cc}^2}{R'_L}} = 0.2$$

$$P_{cmax} = 0.2 P_{Lmax}$$

شکل (۲-۶) تغییرات توان و راندها را نسبت به I_{cm} نشان می دهد.

شکل (۲-۶)

مثال ۱

یک تقویت کننده پوش پول طراحی کنید که توان ماکزیمم در بار $R_L = 10 \Omega$ مصرف شود. مشخصات ترانزیستور ($P_{cmax} = 4W$, $BV_{ce0} = 40V$, $I_{cmmax} = 1A$)

$$P_{Lmax} = \frac{V_{cc}^2}{2R_L} = \frac{V_{cc} I_{cmmax}}{2}$$

حل:

با براین با افزایش V_{cc} و I_{cmmax} توان مصرفی در بار R_L افزایش پیدا می کند ولی با توجه به اینکه V_{cc} و I_{cmmax} دارای محدودیت هایی هستند داریم:

$$V_{cc} \leq \frac{1}{2} BV_{ce0} = 20V$$

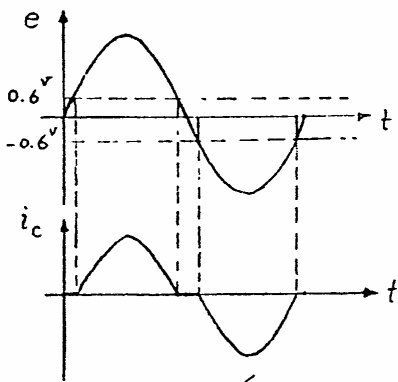
$$I_{cmmax} \leq I_{cm1} = 1A \quad \text{و} \quad P_{Lmax} = \frac{V_{cc} I_{cmmax}}{2} \leq 5P_{cmax} = 20W$$

اگر V_{CC} و I_{Cmax} را به ترتیب زیر انتخاب کنیم

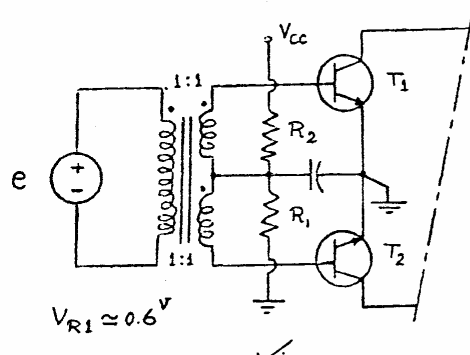
$$\begin{cases} V_{CC} = 20V \\ I_{Cmax} = 1A \end{cases} \Rightarrow P_{Lmax} = 10W \leq 20W$$
 که شرط $P_{Lmax} \leq 5P_{Cmax}$ هم برقرار می شود.

$$I_{Cmax} = \frac{V_{CC}}{N^2 R_L} \Rightarrow N^2 R_L = 20 \Rightarrow N^2 = 2 \Rightarrow N = 1.414$$

- اگر مدار پوش بول را مانند شکل (۲-۱) بکار ببریم بدلیل اینکه دیناز آستانه هدایت دیود بیس-ایمتر در حدود ۰.۶ است این امر باعث اعوجاج در جریان خرد می شود [شکل (۲-۷)].

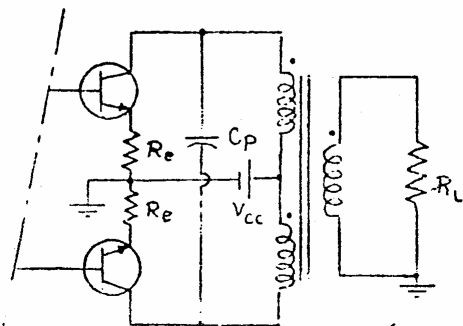

شکل (۲-۷)

شکل (۲-۸)

به این اعوجاج، اعوجاج عبوری (Crossover Distortion) می گویند. برای از بین بردن این عیب معمولاً ترانزیستورها را طوری بایاس می کنند که دیناز بیس-ایمتر آنها در حدود ۰.۶ شود. [شکل (۲-۸)].

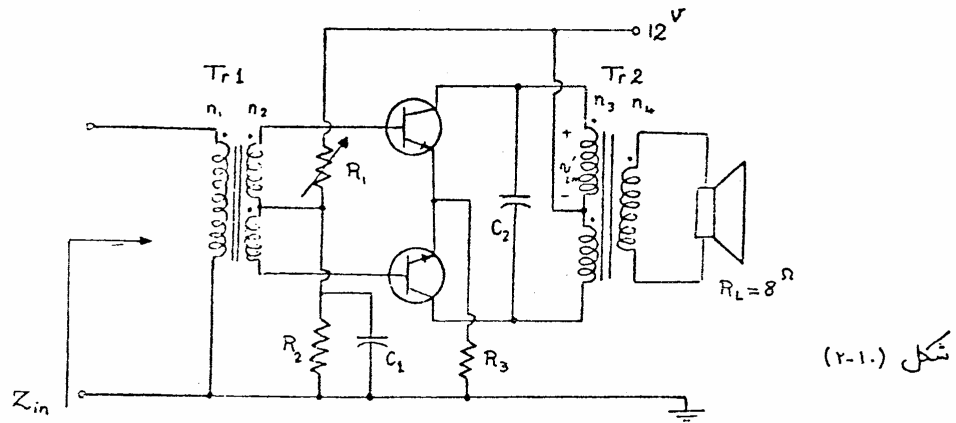

شکل (۱-۹)

ملاحظاتی عملی:
 برای اینکه تقویت کننده مطلق تر عمل کند در ایمتر ترانزیستورها مقاومت خیل کوچکی قرار می دهند. [شکل (۲-۹)].
 این به طوری است که در مورد تقویت کننده

کلاس A گشته شد. در کلکتور ترانزیستورهای کلاس B نیز یک خازن در حدود چند ده (nF) قرار می دهند تا از زیاد شدن ولتاژهای بالا جلوگیری کند. [شکل (۲-۹)].

مثال ۲) تقویت کننده پوش پول با ترانس شکل (۲-۱۰) را برای $V_{CC} = 12V$ ، $R_L = 8\Omega$ ، $P_{Lmax} = 1W$ ، $Z_{in} = 1k\Omega$ و با فرض اینکه راندمان ترانس خروجی $\eta = 80\%$ طرح کنید. $(f_L = 400Hz, I_{CA} = 10mA, R_3 I_{Cmax} = 1V, \beta > 50, V_{CESat} = 1V)$

شکل (۲-۱۰)

حل: توانی که به درودی (Tr2) $P'_{Lmax} = \frac{P_{Lmax}}{\eta} = 1.25W$ داده می شود.

اگر دامنه ولتاژ اولیه ترانس دم را v'_{Lm} بنامیم از kvl در حلقه خروجی داریم:

$$V'_{Lm} = V_{CC} - V_{CESat} - R_3 I_{Cmax} \quad V'_{Lm} = 12 - 1 - 1 = 10V$$

$$P'_{Lmax} = \frac{1}{2} \frac{V'_{Lm}{}^2}{R'_L} \Rightarrow 1.25 = \frac{1}{2} \frac{10^2}{R'_L} \Rightarrow R'_L = 40\Omega$$

چونکه ترانس دم دارای تلفات می باشد

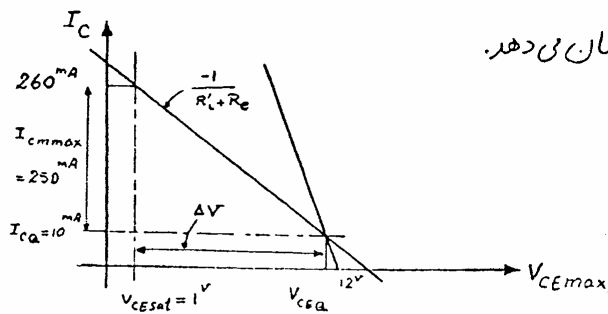
$$\frac{n_3}{n_4} \approx \sqrt{\frac{R'_L}{R_L}} = \sqrt{\frac{40}{8}} = 2.24$$

پس $R'_L \approx \left(\frac{n_3}{n_4}\right)^2 R_L$ است

$$I_{Cmax} = \frac{V'_{Lm}}{R'_L} = \frac{10}{40} = 250mA$$

$$R_3 = \frac{1V}{I_{Cmax}} = \frac{1}{250mA} = 4\Omega$$

۱.۷

شکل (۲-۱۱) خط بار DC، AC، و نشان می دهد.

مخففات ترانزیستورها،

$$I_{Cmax} \geq I_{Cmax} + I_{CQ} = 260 \text{ mA}$$

شکل (۲-۱۱)

$$V_{CEmax} = 12 - R_3 I_{Cmax} + V_{Lm}$$

$$V_{CEmax} = 21 \text{ V}$$

$$P_{Cmax} = 0.2 P_{Lmax}$$

که P_{Lmax} کلیه توانایی است که

به عنوان مصرف کننده می باشند.

$$R_e = \frac{1}{250} = 4 \Omega$$

$$P_{Cmax} = 0.2 \left(P_{Lmax} + \frac{1}{2} R_e (I_{Cm})_{max}^2 \right)$$

$$P_{Cmax} = 0.2 \left(1.25 \text{ W} + \frac{1}{2} \times 4 \times 0.25^2 \right) = 275 \text{ mW}$$

$$T_1, T_2 \begin{cases} I_{Cmax} \geq 0.26 \text{ A} \\ BV_{CE0} \geq 21 \text{ V} \\ P_{Cmax} \geq 0.275 \text{ W} \end{cases}$$

- محاسبه مقادیرهای R_1, R_2 *

$$V_{B1} = V_{B2} = 2 I_{CQ} R_3 + V_{BE} = 2 \times 10 \times 4 + 0.6 = 0.68 \text{ V}$$

$$I_{R1} = I_{B2} = \frac{10 \text{ mA}}{50} = 0.2 \text{ mA}$$

$$I_{R1} \gg 2 I_{B1} \Rightarrow I_{R1} = 10 \times (2 \times 0.2) = 4 \text{ mA}$$

$$R_1 = \frac{V_{B1}}{I_{R1}} = \frac{0.68}{4} = 170 \Omega$$

$$R_2 = \frac{V_{CC} - V_B}{I_{R2}} = \frac{12 - 0.68}{4 \text{ mA}} = 2.83 \text{ k}\Omega$$

- محاسبه $\left(\frac{n_1}{n_2}\right)$

در تقویت کننده های قدرت رنج دینامیک جریان کلکتور بزرگ است و در نتیجه h_{ie} این ترانزیستور را طریقی تغییرات زیادی است با توجه به اینکه در تقویت کننده های کلکتور مشترک h_{ie} تأثیر چندانی در گسبات ندارد. بنابراین می توان از h_{ie} صرف نظر کرد.

$$Z_{in} = 1 \text{ k}\Omega = \left(\frac{n_1}{n_2}\right)^2 (h_{ie} + (1/\beta) R_3) \Rightarrow 1000 = \left(\frac{n_1}{n_2}\right)^2 51 \times 4 \Rightarrow \frac{n_1}{n_2} = 2.21$$

* در موقع محاسبه R_2, R_3 پایداری نقطه کار از نظر حرارتی مطرح نیست و شرط های گذاشته شده لزومی ندارند.

- محاسبه خازنهای C_1, C_2 :

خازن C_2 که برای جلوگیری از زیاد شدن R_i' در فرکانسهای بالا است را در حدود چند ده (nF) انتخاب می‌کنیم و با توجه به فرکانس قطع پایین:

$$C_2 = 22 \text{ nF}$$

$$f_L = \frac{1}{2\pi R_i' C_1}$$

$$R_i' = R_1 \parallel R_2 = 2.83 \text{ k} \parallel 0.17 \text{ k} = 160.3 \Omega \Rightarrow C_1 = \frac{1}{2\pi \times 400 \times 160.3} = 2.48 \mu\text{F}$$

$$C_1 = 2.7 \mu\text{F}$$

استاندارد

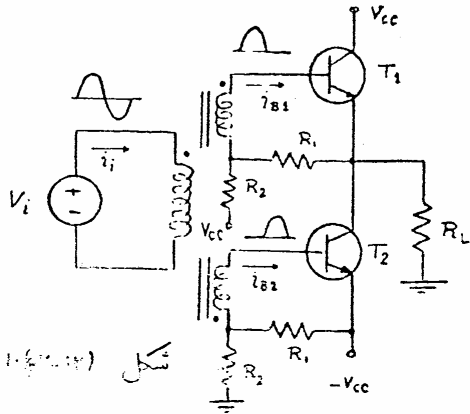
(۲-۲) تقویت کننده پوش پول کلاس B بدون ترانس:

به علت اینکه ترانس دارای حجم و وزن زیادی است، گران دهنده آن مشکل می باشد و به علت ایده آل نبودن، بهنای باند فرکانسی را کم می کند، همواره سعی بر این است که حتی الامکان از استفاده آن اجتناب شود. در اینجا روشهایی را برای برداشتن ترانس درودی و خروجی بیان می‌کنیم.

۲-۲-۱ - برداشتن ترانس خروجی:

شکل (۲-۱۲) مدار ساده یک تقویت کننده پوش پول بدون ترانس خروجی

را نمایش می‌دهد.

شکل (۲-۱۲) ۱۰-۴

که ترانزیستور T_1 در نیم پرورد مثبت و ترانزیستور T_2 در نیم پرورد منفی عمل کرده و جریان خروجی یک سینوسی کامل خواهد بود.

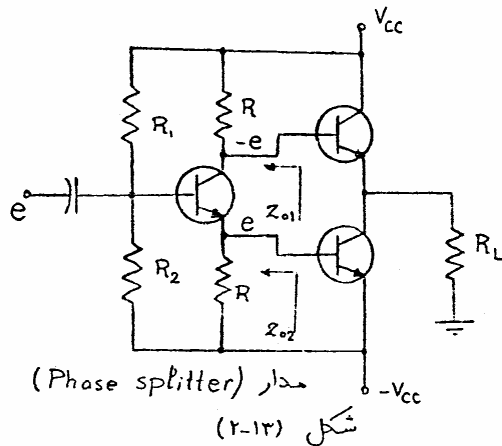
اشکالات عمده این مدار:

- ۱- به علت اینکه T_1 بهنای کلکتور مشترک و T_2 مشترک عمل می‌کند مدار کاملاً متقارن نیست.

۲- از در منبع ولتاژ استفاده شده است.

۲-۲-۲- برداشتن ترانس ورودی:

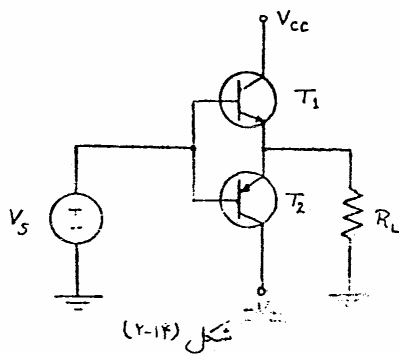
بجای ترانس ورودی باید از مدار استفاده کرد که بتواند خود ورودی را ۱۸۰ درجه اختلاف فاز ورودی را به تقویت کننده بدهد.
شکل (۲-۱۳) چگونگی این عمل را با یک ترانزیستور نشان می دهد.

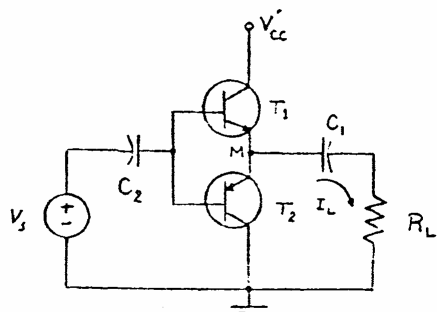
یکی از اشکالات این مدار این است که امپدانس دیده شده توسط ترانزیستورهای T_1 ، T_2 متفاوت است. که این خود باز موجب عدم تقارن در تقویت کننده می شود.

۲-۲-۳- استفاده از ترانزیستورهای مکمل: «Complementary symmetry»

ها نظوریکه ذکر شد، در طبقه پوش پول یک ترانزیستور در نیم پر بود مثبت و ترانزیستور دیگر در نیم پر بود منفی باید عمل کند، چون در آغاز ساخت ترانزیستورها فقط از نوع PNP بودند لذا تمام طراحی بر این اساس صورت گرفته بود با پیدایش ترانزیستورهای NPN این امکان بوجود آمد که با استفاده از ترانزیستورهای مکمل PNP، NPN (که دارای مشخصه های کاملاً یکسان باشند) هر دو ترانزیستور بصورت کلکتور مشترک عمل کنند [شکل (۲-۱۴)]، و عدم تقارنی که با برداشتن ترانس خروجی بوجود آمد، بود برطرف شود.

یکی از اشکالات مدار (۲-۱۴) استفاده از در منبع می باشد برای از بین بردن این اشکال می توان مطابق شکل (۲-۱۵) از یک

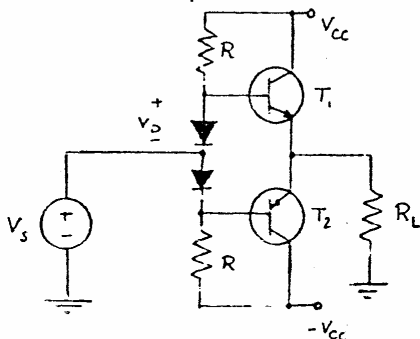

منبع استفاده کرد و بار R_L را با خازن بزرگ سری کرد. باید توجه کرد که با فرار دادن این خازن مدار تقویت کننده، دیگر قادر به تقویت سیگنالهای فرکانس پایین و DC نخواهد بود.

- در حالتیکه سیگنالی در ورودی نداشته باشیم شکل (۲-۱۵)

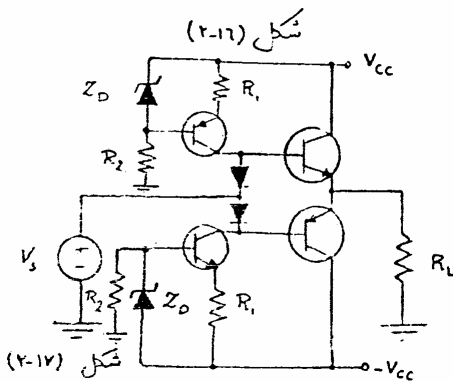
پس $V_{C1} = \frac{V_{CC}}{2}$ و جریان $I_L = 0$ می باشد پس در حالتیکه T_1 قطع و T_2 روشن باشد خازن C_1 جریان بار R_L را تأمین می کند و در حالتیکه T_2 خاموش و T_1 روشن است خازن C_1 شارژی شود پس باید خازن C_1 را به اندازه کافی بزرگ در نظر گرفت تا مانند یک منبع دستاز عمل کند.

تذکره: باید توجه کرد که در آنا لاین این حالت $V_{CC} = 2V_{CC}$ در نظر گرفته می شود. برای اینکه امواج عبوری (crossover dist.) را به حداقل برسانیم باید ترانزیستورها را تا آستانه هدایت بیاوریم.

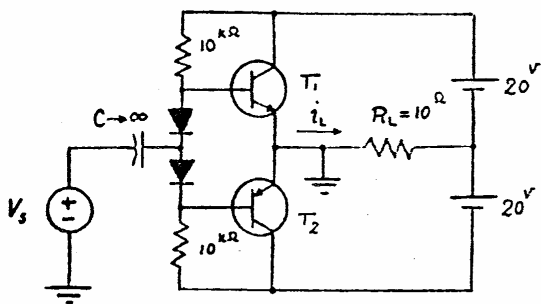
شکل (۲-۱۶) یک نمونه از بایاس ترانزیستورها برپسید دیدن را نشان می دهد.

عیب عمده این کار پایین آمدن ایمنی ورودی از βR_L به $\beta R_L || R/2$ است. داز طرفی مقاومت R را نمی توان بزرگ انتخاب کرد زیرا جریان بیس و جریان دیدن از طریق همین مقاومت تأمین می شوند.

برای از بین بردن این اشکالی توان بجای مقاومت R مطابق شکل (۲-۱۷) از منابع جریان استفاده کرد که هم جریان مورد لزوم را تأمین می کند و هم دارای معادله خازن زیاده است.

تشریح: تقویت کننده کلاس AB شکل (۲-۱۸) را در نظر بگیرید.

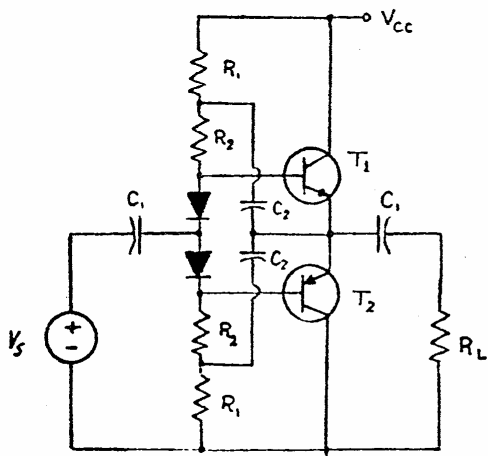

شکل (۲-۱۸)

الف: جریان نقطه کار دیودها و ترانزیستورها (فرض کنید تقارن کامل برقرار است)

ب: طرز کار مدار در V_{CE2} و V_{CE1} و I_L و وقتی مدار بدون ایجاد اعوجاج کاری کند.

ج: P_{CC} و P_{Cmax} و η وقتی که جریان خروجی ناگزیریم است.
د: P_{Cmax} و حداکثر دامنه جریان کلکتور که P_{Cmax} را بوجود می آورد.

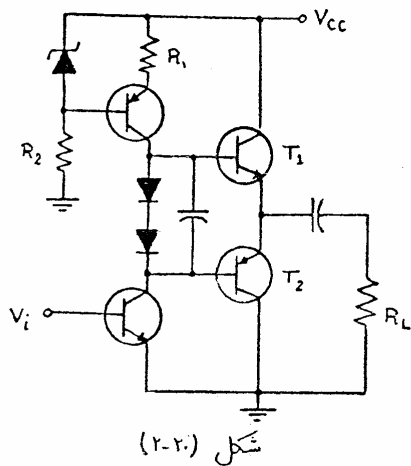

شکل (۲-۱۹)

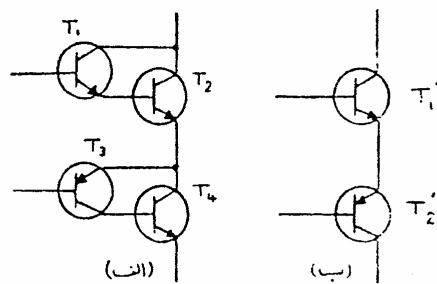
هچنین می توان به کمک پرت استرپ [شکل (۲-۱۹)]، شکل مدار را ساده تر و امیدانس ورودی را افزایش داد.

- در مدار شکل (۲-۱۷) در منبع جریان بکار رفته است ولی در عمل، اغلب موارد بجای یکی از منابع جریان یک مدار آمپتد مشترک قرار داده، سیمانی را به بیس آن اعمال کرده، و از خاصیت تقویت کنندگی و نشان آن استفاده می کنند. [شکل (۲-۲۰)].

برای بالا بردن امیدانس ورودی و ضریب تقویت، می توان بجای T_1 و T_2 از دارلینگتون استفاده کرد ولی چون در عمل ترانزیستورهای قدرت بیشتر به صورت npn ساخته می شوند بجای ترانزیستور T_2 می توان از ترکیب $(NPN-PNP)$ استفاده کرد. شکل (۲-۲۱) طرز اتصال و مدار ساده شده آنرا نمایش می دهد.

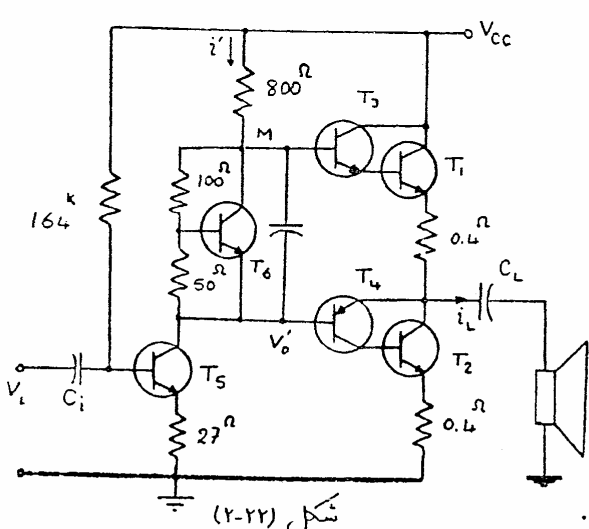
شکل (۲-۲۰)

شکل (۲-۲۱)

$T_1: \beta'_1 \approx \beta_1 \beta_2 \quad h'_{ie1} = 2 h_{ie1}$
 $T_2: \beta'_2 \approx \beta_3 \beta_4 \quad h'_{ie2} = h_{ie3}$

مثال) در تقویت کننده شکل (۲-۲۲) با فرض $\beta_1 = \beta_2 = 25$ و $\beta_3 = \beta_4 = \beta_5 = \beta_6 = 100$

شکل (۲-۲۲)

$V_{cesat} = 1^V \quad V_{BE} = 0.6$

الف: برای ایجاد قدرت ماکزیم:

$P_{Lmax} = 25^W$

در بلندگو حدود V_{CC} را تعیین نائید.

ب: با انتخاب مدار V_{CC} مدار را

کامپلیمت نموده و نقش هر یک از

ترازستورها را مشخص کنید.

ج: راندمان ماکزیم

(η_{max}) راندمان و شاخص ورودی

برای ایجاد ماکزیم راندمان را حساب کنید.

$P_{Lmax} = \frac{1}{2} R_L I_{cmmax}^2 \Rightarrow 25 = \frac{1}{2} \times 8 \times I_{cmmax}^2$

حل: الف:

در این مسئله تبدیل ایکه در کلتور ترازستور

T_3 متادمن وجود ندارد در نتیجه برای ترازستور

T_1 اشباع نداریم یعنی: $(V_{CE} = 2V_{BE}) > 1^V$

$\Rightarrow I_{cmmax} = 2.5^A$

اگر بنابه تقارن ولتاژ دوسر خازن $V_{C1} = \frac{V_{CC}}{2}$ بگیریم

$$\begin{cases} V_M = 2V_{BE} + 0.4 i_L + \frac{V_{CC}}{2} + 8 i_L \Rightarrow i_L = \frac{V_M - 2V_{BE} - V_{CC}/2}{8.4} \\ V_M = V_{CC} - 800 i' = V_{CC} - 800 \left(\frac{i_L}{\beta_1 \beta_3} + i_{C5} \right) \Rightarrow 8.4 i_L = \frac{V_{CC}}{2} - \frac{800}{2500} i_L - i_{C5} - 1.2 \end{cases}$$

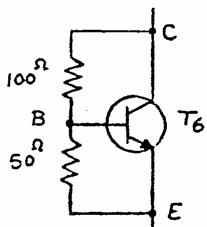
$i_{Lmax} \rightarrow i_{C5} = 0 \Rightarrow V_{CC} = 46V$

ب- ترانزیستورهای T_2, T_1 که در طبقه نهای زار گرفته اند ترانزیستورهای تدرت می باشند

- ترانزیستورهای T_4, T_3 امپدانس دیده شده توسط کلکتور ترانزیستور T_5 را افزایش می دهند که باعث افزایش فریب تقویت ولتاژ می گردد.

- ترانزیستور T_5 عمل تقویت سیگنال ولتاژ را انجام می دهد.

- برای ترانزیستور T_6 داریم:

$$V_{BE} = \frac{50}{50+100} \times V_{CE6} \Rightarrow V_{CE6} = 3V_{BE}$$

دیده می شود که ترانزیستور T_6 در واقع ولتاژ آستانه

هدایت ترانزیستورهای T_4, T_1, T_3 را تأمین می کند. (V_{BE} multiplier)

ج: $I_{E5} = \frac{V_{CC} - 0.6}{R_e + \frac{R_b}{1+\beta}} = \frac{46 - 0.6}{0.027 + \frac{16k}{101}} = 27.5 mA$ $h_{ies} = \beta \frac{25 mV}{I_{C5}}$

$$h_{ies} = 100 \frac{25 mV}{27.5 mA} = 90 \Omega$$

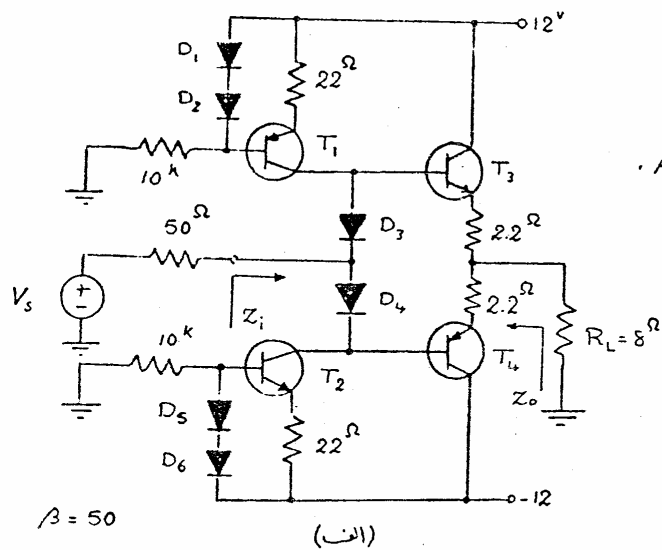
$$P_{CC} = V_{CC} I_{E5} + \frac{2}{\pi} \frac{V_{CC}}{2} I_{Cmax} = 46 \times 27.5 mA + \frac{2}{\pi} \times \frac{46}{2} \times 2.5 = 37.87 W$$

$$\eta_{max} = \frac{P_{Lmax}}{P_{CCmax}} = \frac{25}{37.87} = 66\%$$

$$A_N = \frac{v_o}{v_i} = \frac{v_o}{v_o'} \frac{v_o'}{v_i} = \frac{8}{8+0.4} \times \frac{-100 [800 \parallel (100 \times 25) \times 8.4]}{90 + 101 \times 27} = -26$$

$$v_{o,max} = 2.5 \times 8 = 20^v$$

$$v_{i,max} = \frac{v_{o,max}}{|A_v|} = \frac{20}{26} = 0.77^v$$

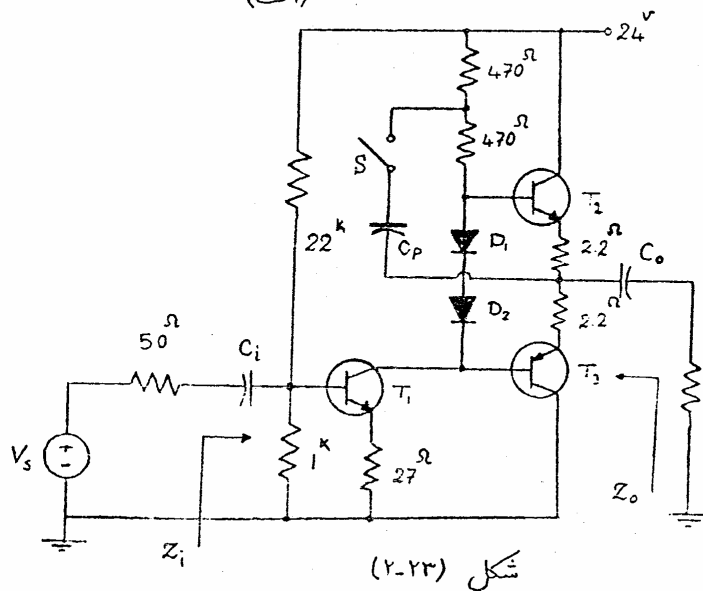
تشریح:

$$A_{N_s} = \frac{v_o}{v_s}$$

مطلوبت محاسبه

Z_o ، Z_i
در Z_{max} ، P_{Lmax}
نواران شکل (۲-۲۳)

$\beta = 50$

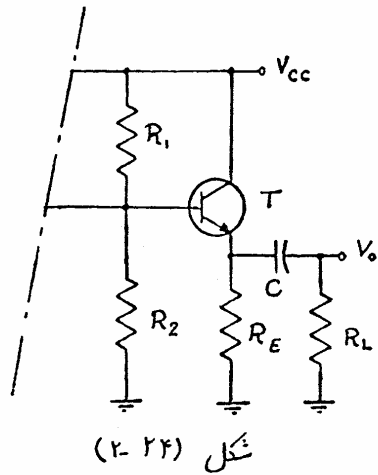

ب: کلید S باز
ج: کلید S بسته

$\beta_1 = 100$

$\beta_2 = \beta_3 = 50$

تشریح‌های مختلف :

شکل (۲-۲۴)

۱- مدار تقویت کننده شکل (۲-۲۴)

راد نظر بگیرید.

مقدار مقاومت R_L را بر حسب R_E ،
برای آنکه راندمان $(\eta = \frac{P_{Lac}}{P_{cc}})$ و
سویکت و ناز خودی ماکزیم گردد
محاسبه نمایید.

۲- مدار تقویت کننده قدرت شکل (۲-۲۵) راد نظر بگیرید. با فرض اینکه

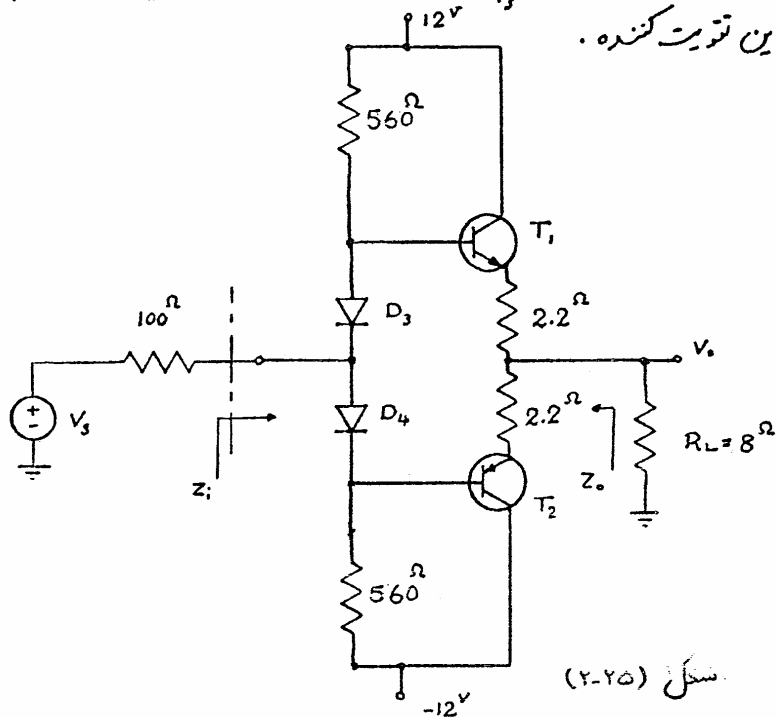
$$\beta_1 = \beta_2 = 40$$

$$|V_{BE}| = V_D = 0.6V$$

$$r_{o1} = r_{o2} = 100 k\Omega$$

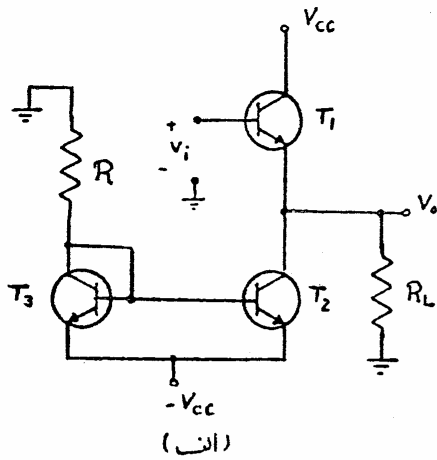
مطلوبت محاسبه $A_{vD} = \frac{V_o}{V_s}$ ، Z_i ، Z_o ، P_{Lmax} و I_{max} برای

این تقویت کننده.

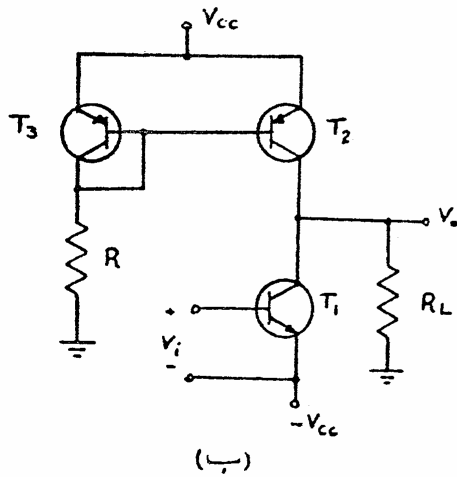
شکل (۲-۲۵)

۳- مقایسه دو تقویت کننده امپدانس مشترک و کلکتور مشترک از نظر اعوجاج:

شکل (۲-۲۶)

الف: تقویت کننده امپدانس مشترک
 (۲-۲۶ الف) را در نظر بگیرید. در صورتیکه
 $V_{CESat} = 0.2V$, $R = 4.65 k\Omega$, $V_{CC} = 10V$
 و $V_{BE(on)} = 0.7V$ و $R_L = 1k\Omega$ باشد.
 مدل سیگنالهای کوچک تقویت کننده
 را در نظر گرفته و مقدار $A_{V0} = \frac{V_o}{V_i}$
 را وقتی که دامنه سیگنال خروجی v_o
 بین $\pm 0.6V$ تغییر می کند، مورد بررسی
 قرار دهید. (ترازیستوری T_2 و T_3 مشابهند)

(ب)

ب: تقویت کننده امپدانس مشترک
 شکل (۲-۲۶ ب) را در نظر بگیرید در صورتیکه
 مقادیر الیهای مدار همانند قسمت الف
 باشد. مدل سیگنالهای کوچک تقویت
 کننده را در نظر گرفته و مقدار $A_{V0} = \frac{V_o}{V_i}$
 را وقتی دامنه سیگنال خروجی v_o بین
 $\pm 0.6V$ تغییر می کند، مورد بررسی قرار داده و با قسمت
 الف مقایسه نمایید.

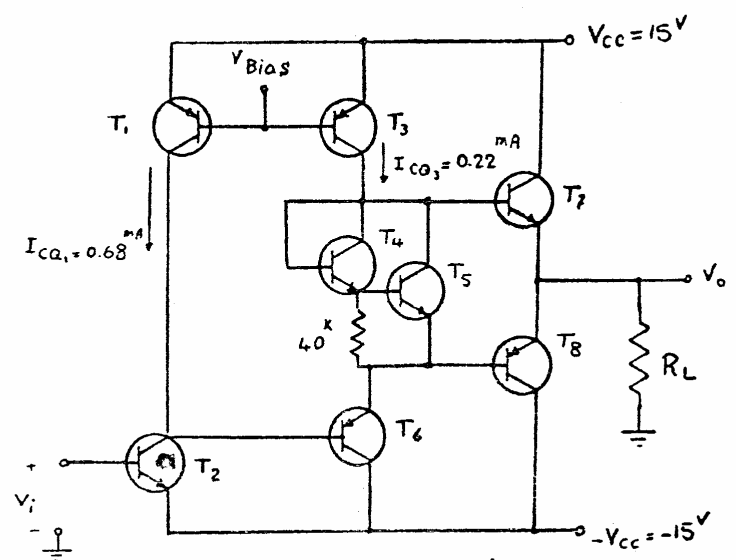
ج: حداکثر توانی که بار $R_L = 1k\Omega$ در حالت (الف) می تواند محرف
 نماید، بدون اینکه در سیگنال خروجی v_o اعوجاج گسری بوجود آید را حساب
 کنید و در این حالت راندمان $(\frac{P_o}{P_{CC}})$ را بدست آورید. به ازای چه مقدار
 R_L راندمان مدار ماکزیمم بدست می آید؟

۴- مدار شکل (۲-۲۷) طبقه نهایی یک تقویت کننده عملیاتی 7410 را نشان می دهد. در صد تیکه $\beta_{FPNP} = 50$ و $\beta_{FNPN} = 200$ و برای همه ترانزیستورها: $|V_{BE(on)}| = 0.7V$ ، $|V_{CEsat}| = 0.2V$ ، $I_S = 10^{-14} A$ ($I_{S1} \neq I_S$) باشد.

الف، حداکثر مقدار مثبت و منفی V_o را برای $R_L = 10^k, 1^k, 200^{\Omega}$ بدست آورید.
 ب، حداکثر توان متوسطی که به بار $R_L = 1^k \Omega$ می توان داد بدون آکند امواج محسوس در V_o بوجود آید را حساب کنید. دقت این شرایط مقدار راندمان را حساب کنید. (توان دراندمان در طبقه پوش-پول مورد نظر است. سیگنال را سینوسی فرض کنید)

ج ۱ حداکثر توان لحظاتی مصرفی در هر یک از ترانزیستورهای طبقه پوش-پول را بدست آورید. ($R_L = 1^k \Omega$)

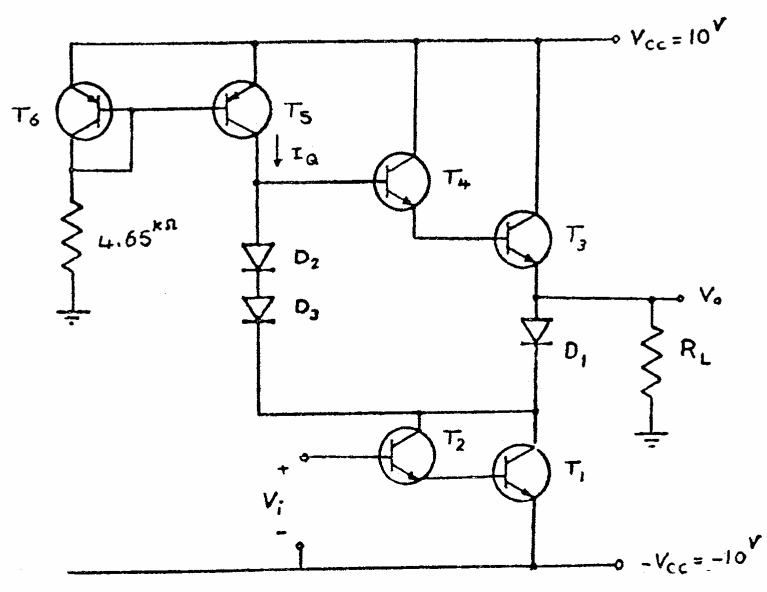
د، سیگنال خروجی را سینوسی فرض کرده، حداکثر توان متوسطی که به بار می توان داد، با آکند توان لحظاتی مصرفی T_7 و T_8 از 100^{mW} بزرگتر نشود را بدست آورید. در این حالت مقدار R_L و راندمان را محاسبه کنید.
 ه، جریان کلکتور ترانزیستور را برای $V_o = -10V$ بدست آورید. ($R_L = 1^k \Omega$)

شکل (۲-۲۷)

۵- تقویت کننده قدرت شکل (۲-۲۸) را که قسمت پرش-پول آن کلاً از ترانزیستورهای npn تشکیل شده است در نظر بگیرید. در صورتیکه $V_{O(on)} = 0.7^V$ ، $|V_{BE(on)}| = 0.7^V$ ، $|V_{CEsat}| = 0.2^V$ و $\beta_F = 100$ و ترانزیستورهای T_5 ، T_6 مشابه باشند.

- الف، حداکثر مقدار مثبت و منفی V_o در حالیکه $R_L = 8 \Omega$ است را بدست آورید.
- ب، در حالیکه $V_o = 0$ است توان مصرفی در مدار چقدر است؟
- ج ۱، در صورتیکه V_o تقریباً یک سیگنال سینوسی باشد مطلوبیت ۱ ج-۱- حداکثر توان مصرفی بار $R_L = 8 \Omega$ بدون آنکه بالا و پایین سیگنال V_o بریده شود در اندامان مدار در این حالت .
- ج-۲- حداکثر توان لحظه‌ای مصرفی ترانزیستورهای T_1 و T_3

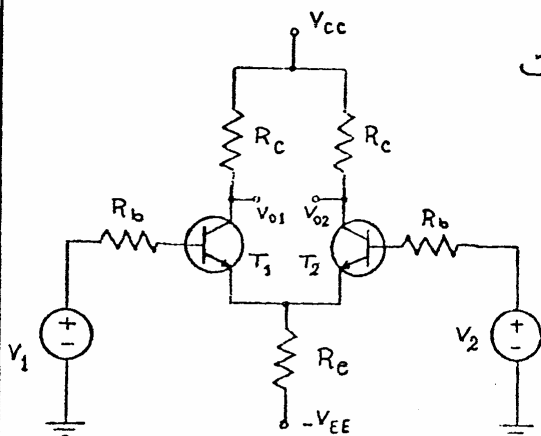
شکل (۲-۲۸)

بخش ۴
تقویت کننده های
(دیفرانسیل)

در مدار تقویت کننده امپد مشترک برای بدست آوردن پایداری حرارتی مناسب باید معادمت R_e نسبتاً بزرگ باشد که این خود باعث کاهش ضریب تقویت می شود. در صورتیکه بخواهیم سیگنالهای AC را تقویت کنیم می توان معادمت R_e را به اندازه کافی بزرگ انتخاب کرد تا پایداری حرارتی مطلوب بدست آید و برای داشتن ضریب تقویت کافی می توان توسط یک خازن "bypass" معادمت R_e را برای سیگنالهای AC اتصال کوتاه نمود، ولی اگر فرکانس سیگنال کم یا DC باشد در اینصورت وجود خازن تأثیری نداشته و ضریب تقویت کاهش می یابد برای اینکه بتوانیم سیگنالهایی با فرکانس پایین و یا DC را تقویت کنیم، از تقویت کننده دیفرانسیل استفاده می کنیم.

همچنین یکی دیگر از مشکلات تقویت کننده ها مشد نیز می باشد، تقویت کننده ای را که تاکنون بررسی کردیم بین سیگنال دویز تقارنی قائل نمی شوند و هر دو را به یک اندازه تقویت می کنند ولی تقویت کننده دیفرانسیل بین سیگنال دویز تقارنی قائل شده و هر کدام را با ضریب تقویت متفاوتی به خروجی مدار منتقل می نماید.

۱- بررسی مدل ساده بک تقویت کننده دیفرانسیل:

شکل (۱-۱) مدل ساده یک تقویت کننده دیفرانسیل متقارن را نمایش می دهد. این مدار را می توان متشکل از دو مدار امیتر مشترک مشابه دانست که امیتر ترانزیستورهای آنها به یکدیگر متصل شده اند. در این صورت ترانزیستورهای T_1 و T_2 باید کاملاً مشابه باشند.

شکل (۱-۱)

هر یک از دنازهای V_1 و V_2 را ترکیبی از دنازهای مشترک (Common) و دیفرانسیل (Differential) فرض می کنیم.

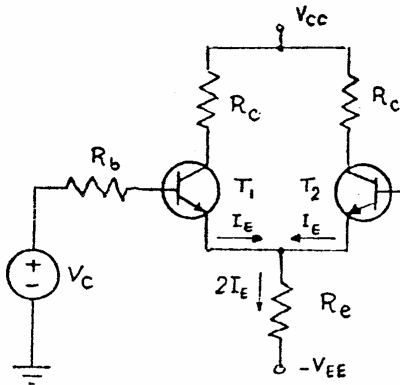
$$\begin{cases} V_1 = V_C + V_D \\ V_2 = V_C - V_D \end{cases} \Rightarrow V_C = \frac{V_1 + V_2}{2} \quad V_D = \frac{V_1 - V_2}{2}$$

اگر ترانزیستورهای این تقویت کننده را در ناحیه خطی کارکنند می توان از اصل «جمع آثار» (Superposition) در مورد دنازهای V_1 و V_2 استفاده کرد و سیگنالهای مشترک و دیفرانسیل را بطور جداگانه تأثیر داد.

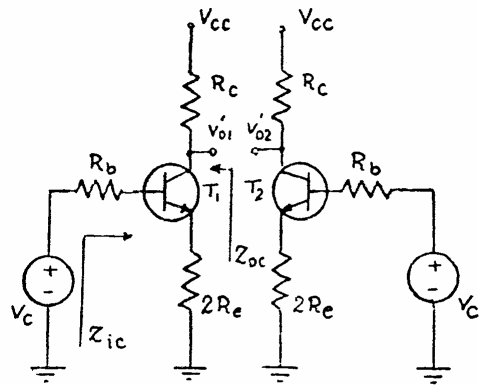
حالت سیگنال هلی مشترک: (۱-۱)

شکل (۱-۲) تقویت کننده دیفرانسیل را در حالت $V_1 = V_2 = V_C$ نشان می دهد. بدلیل متقارن بودن مدار این تقویت کننده، می توان از قضیه «جانسنی» که در تئوری مدارهای الکتریکی بیان می شود استفاده کرد. مدار تقویت کننده شکل (۱-۲) را بصورت مدار شکل (۱-۳) در آورده

(۱۲.۱)

شکل (۱-۲)

شکل (۱-۳)

برای این حالت داریم:

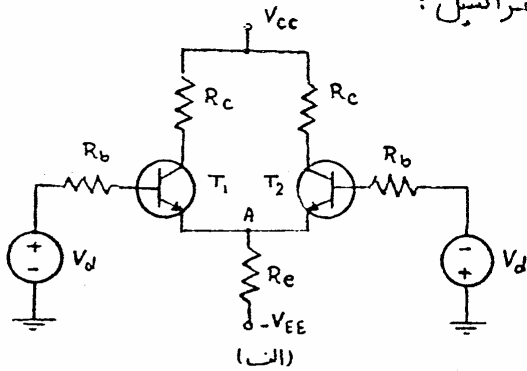
$$V'_{01} = \frac{-\beta R_c}{R_b + h_{ie} + (1+\beta)2R_e} V_c$$

$$V'_{02} = \frac{-\beta R_c}{R_b + h_{ie} + (1+\beta)2R_e} V_c$$

$$Z_{ic} = R_b + h_{ie} + (1+\beta)2R_e$$

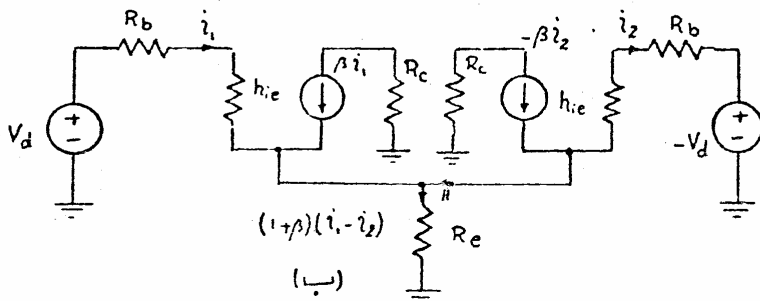
$$Z_{oc} = R_c$$

(۱-۲) حالت سیگنال های دیفرانسیل:

(الف)

شکل (۱-۴) تقریب
کننده دیفرانسیل را در حالت
مدار معادل AC آنرا نمایش می دهد.

(ب)

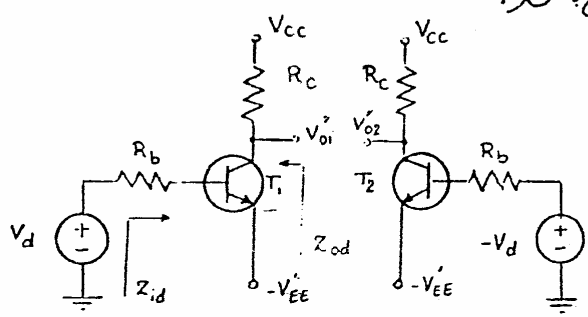
شکل (۱-۴)

با نوشتن KVL در دو حلقه‌ای که شامل منابع ولتاژ V_d و $-V_d$ می‌باشند خواهیم داشت:

$$\begin{cases} V_d = (h_{ie} + R_b) i_1 + R_e (1 + \beta) (i_1 - i_2) \\ -V_d = -(h_{ie} + R_b) i_2 + R_e (1 + \beta) (i_1 - i_2) \end{cases} \Rightarrow R_e (1 + \beta) (i_1 - i_2) = 0 \Rightarrow i_1 = i_2$$

یعنی جریان دیفرانسیل مقاومت R_e برابر صفر است و ولتاژ نقطه A از نظر منابع ولتاژ دیفرانسیل ثابت می‌باشد.

مدار شکل (۱-۵) مدل ساده شده تقویت کننده شکل (۱-۶) را نشان می‌دهد.

شکل (۱-۵)

$$V_{o1} = \frac{-\beta R_c}{R_b + h_{ie}} V_d$$

$$V_{o2} = \frac{\beta R_c}{R_b + h_{ie}} V_d$$

مشاهده می‌شود که فزونی تقویت ولتاژ در این حالت بیشتر شده است.

$$Z_{id} = R_b + h_{ie} \quad Z_{od} = R_c$$

حالت کلی تقویت کننده دیفرانسیل: (۱-۳)

چون ولتاژهای ورودی تقویت کننده دیفرانسیل را بصورت ترکیبی از ولتاژهای

$$\begin{cases} V_1 = V_c + V_d \\ V_2 = V_c - V_d \end{cases}$$

مشترک و دیفرانسیل در نظر گرفتیم. در نتیجه طبق قضیه "جمع آثار" خروجی‌های ناشی از ولتاژهای مشترک و دیفرانسیل را با هم جمع می‌کنیم.

- ولتاژهای نهایی:

$$\begin{cases} V_{o1} = \frac{-\beta R_c}{R_b + h_{ie} + (1 + \beta) 2 R_e} V_c + \frac{-\beta R_c}{R_b + h_{ie}} V_d \\ V_{o2} = \frac{-\beta R_c}{R_b + h_{ie} + (1 + \beta) 2 R_e} V_c + \frac{-\beta R_c}{R_b + h_{ie}} (-V_d) \end{cases}$$

$$\begin{cases} V_{o1} = \frac{-\beta R_c}{R_b + h_{ie} + (1+\beta)2R_e} \left(\frac{V_1 + V_2}{2} \right) + \frac{-\beta R_c}{2(R_b + h_{ie})} (V_1 - V_2) \\ V_{o2} = \frac{-\beta R_c}{R_b + h_{ie} + (1+\beta)2R_e} \left(\frac{V_1 + V_2}{2} \right) - \frac{-\beta R_c}{2(R_b + h_{ie})} (V_1 - V_2) \end{cases}$$

$$A_c = \frac{-\beta R_c}{R_b + h_{ie} + (1+\beta)2R_e}$$

$$A_d = \frac{-\beta R_c}{2(R_b + h_{ie})}$$

اگر A_c و A_d را برابر
زیر تعریف کنیم:

$$\begin{cases} V_{o1} = A_c \left(\frac{V_1 + V_2}{2} \right) + A_d (V_1 - V_2) \\ V_{o2} = A_c \left(\frac{V_1 + V_2}{2} \right) - A_d (V_1 - V_2) \end{cases}$$

معمولاً در $(1+\beta)2R_e \gg R_b + h_{ie}$ نتیجه $A_d \gg A_c$ است یعنی رانش مشترک

(معمولاً نویز) خیلی کمتر از رانش دیفرانسیل (سیگنال) در خروجی اثر می‌کند.

نسبت $\left| \frac{A_d}{A_c} \right|$ مشخصه مهمی برای تعریف یک تقویت کننده دیفرانسیل است، که این نسبت را « ضریب حذف سیگنال مشترک » (Common mode rejection ratio) یا CMRR می‌نامند. هر قدر CMRR بزرگتر باشد تقویت کننده به یک تقویت کننده ایده‌آل نزدیکتر می‌شود.

$$CMRR = \left| \frac{A_d}{A_c} \right| = \frac{R_b + h_{ie} + (1+\beta)2R_e}{2(R_b + h_{ie})} \approx \frac{(1+\beta)R_e}{R_b + h_{ie}}$$

مثال ۱) $\beta = 200$ که $R_e = 10^k \Omega$ $R_b = 1^k \Omega$ $h_{ie} = 1^k \Omega$ برای تقویت کننده دیفرانسیل شکل (۱-۱)

$$CMRR = \left| \frac{A_d}{A_c} \right| \approx \frac{(1+\beta)R_e}{R_b + h_{ie}} = \frac{201 \times 10^k}{1^k + 1^k} = 1000$$

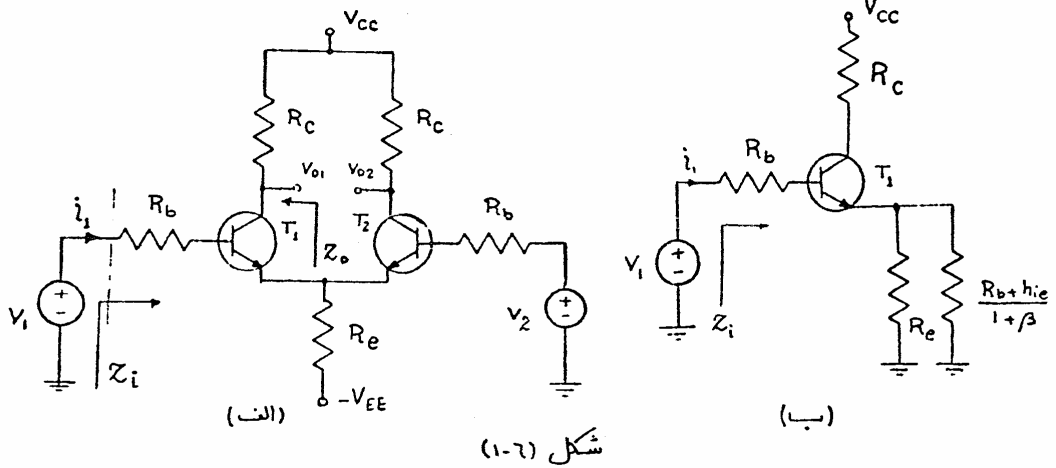
حل:

- امپدانس ورودی:

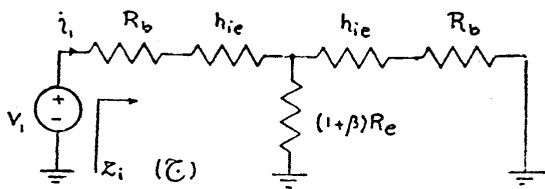
امپدانس ورودی تقویت کننده دیفرانسیل شکل (۱-۶) را

$$Z_i = \frac{V_1}{I_1} \Big|_{V_2=0}$$

بعورت فوق تعریف می‌کنیم.

شکل (۱-۶)

برای محاسبه امپدانس درودی این تقویت کننده می توان از روش انعکاس امپدانس استفاده کرد.

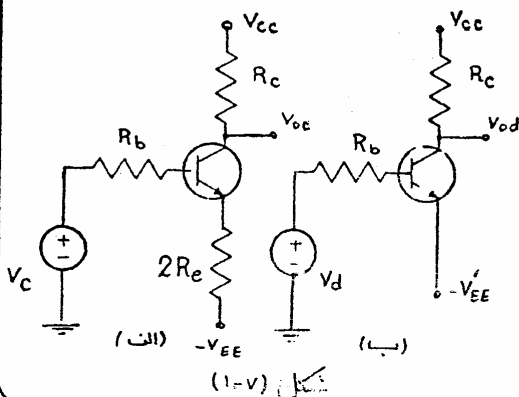
بطوریکه ابتدا متاد متغی در بیس ترانزیستور T_2 را به امپدانس آن مثل می کنیم. [شکل (ب-۱-۶)] در بیس متاد متغی در امپدانس ترانزیستور T_1 را به بیس آن انتقال می دهیم. [شکل (ج-۱-۶)]. در نتیجه داریم:

$$Z_i = R_b + h_{ie} + (1 + \beta)R_e \parallel (R_b + h_{ie})$$

برای بالا بردن امپدانس درودی می توان از دارلینگتون و یا FET بجای ترانزیستورهای T_1 و T_2 استفاده کرد.

$$Z_o = R_c$$

- امپدانس خروجی:

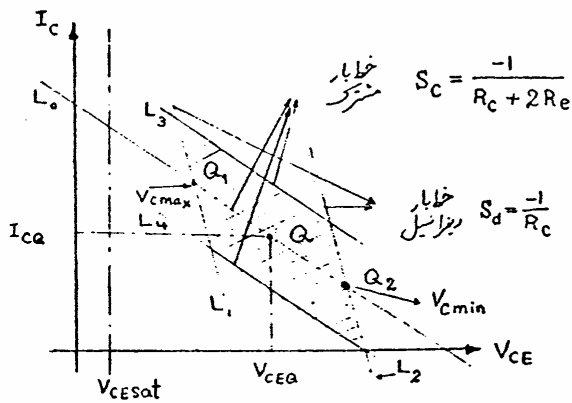

شکل (۱-۷)

- فقط کار و خط بار:
ابتدایی از ترانزیستورهای تقویت کننده شکل (الف-۱-۶) را در نظر می گیریم و ولتاژهای درودی V_1 و V_2 را ترکیبی از ولتاژهای مشترک و دیزانسیل فرض می کنیم. بنا به تقارن مدار، برای ولتاژ مشترک

شکل (۱-۷-ا) و برای رتاز دیترانسیل شکل (۱-۷-ب) بدست می آید.
در حالت $v_1 = v_2 = 0$ نقطه کار استاتیکی ترانزیستور (Q) بدست می آید [شکل (۱-۸)].
برای حالت سینال

مشترک [شکل (۱-۷-ا)] داریم:

$$(V_{CC} + V_{EE}) = (R_c + 2R_e) I_{C1} + V_{CE1}$$

با توجه به این رابطه، شیب خط بار مشترک برابر خواهد بود با:

$$S_c = \frac{-1}{R_c + 2R_e}$$

شکل (۱-۸)

با توجه به دامنه رتاز v_c نقطه کار ترانزیستور روی خط بار مشترک (L_0) از Q_1 تا Q_2 تغییر می کند. [شکل (۱-۸)].

با در نظر گرفتن مدار شکل (۱-۷-ب)، معادله خط بار دیترانسیل بصورت زیر بدست می آید.

$$(V_{CC} + V_{EE}) = R_c I_{C1} + V_{CE1} \Rightarrow S_d = \frac{-1}{R_c}$$

مشاهده می شود که شیب خط بار دیترانسیل بیشتر از شیب خط بار، در حالت مشترک است.

مداکثر دامنه رتاز v_c برای اینکه تقویت کننده در ناحیه خطی عمل کند، بستگی به دامنه رتاز v_c و نقطه کار استاتیکی ترانزیستور (Q) دارد. این محدودیت علاوه بر نقطه کار Q_2 از تقاطع خط بار دیترانسیل با محور رتاز (V_{CE}) و یا در نقطه کار Q_1 از تقاطع خط بار دیترانسیل با خط $V_{CE} = V_{CESAT}$ بدست می آید، در شکل (۱-۸) این محدودیت در نقطه کار Q_2 به وجود می آید.

با توجه به مطالب گفته شده ناحیه کاری را که در آن ترانزیستور T_1 بصورت خطی عمل می کند، بدست می آید. (ناحیه λ مشور خورده شکل (۱-۸))

تعمیرین: \blacktriangleleft
 تقویت کننده دینانسیل شکل (۱-۹) را در نظر بگیرید. ورودی های تقویت کننده (e_1, e_2) منابع ولتاژ با امپدانس داخلی $R_b = 1k\Omega$ می باشند و ترانزیستورها از نوع سیلیسیم $(V_{BE} = 0.6)$ با $h_{fe} = 250$ هستند.
 الف: الیافی مدار را چنان تعیین کنید که تقویت کننده دارای مشخصات زیر باشد.

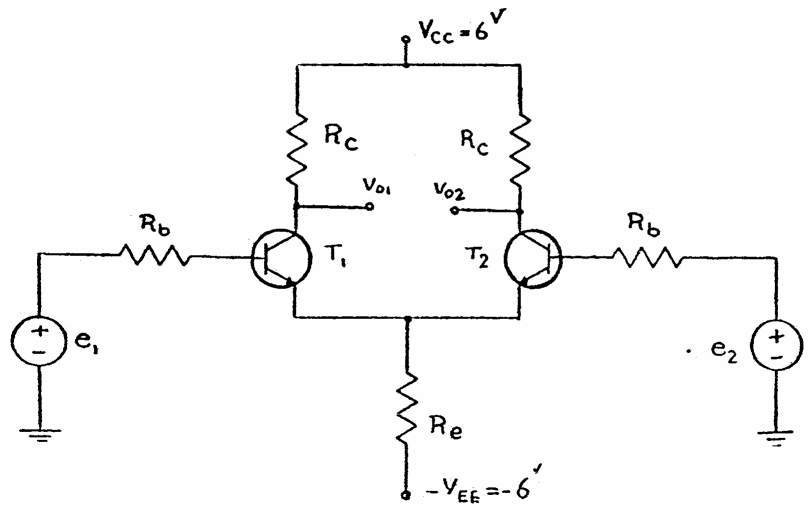
$CMRR = 40\text{ dB}$ -

- امپدانس خروجی $Z_o = 1k\Omega$

ب: خط بار برای ولتاژهای مشترک $(V_c = \frac{e_1 + e_2}{2})$ را رسم کرده و نقطه کار ترانزیستورها را روی آن مشخص کنید.

ج: در صورتیکه دامنه ولتاژ مشترک در خروجی برابر $1V$ باشد مطلوبیت حداکثر ولتاژ دینانسیل $(V_d = e_1 - e_2)$ در ورودی برای آنکه تقویت کننده در ناحیه خطی کار کند.

د: در صورتیکه $V_c = 10\text{ mV}$ باشد V_d چند می تواند باشد بطوریکه نسبت دامنه ولتاژ دینانسیل به دامنه ولتاژ مشترک در خروجی حداقل 50 باشد.

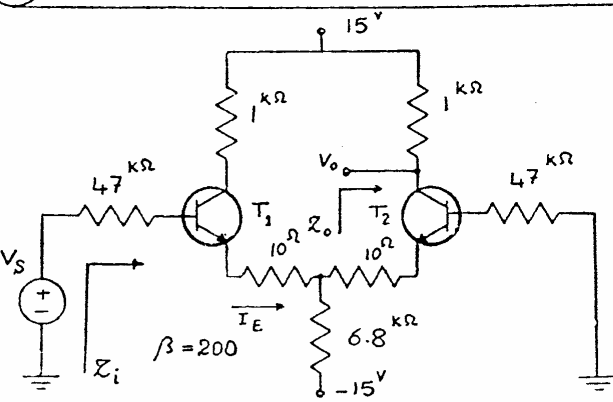

شکل (۱-۹)

(مثال ۲) تقویت کننده دیزانسیل
 شکل (۱-۱) را در نظر بگیرید.
 مطلوبست A_d ، Z_o ، Z_i و $CMRR$ برای این تقویت کننده.

حل: ابتدا نقاط کار را بدست می آوریم:

شکل (۱-۱)

$$V_{EE} - V_{BE} = \left(\frac{47}{1+\beta} + 10 + 2 \times 6.8 \right) I_E \Rightarrow 15 - 0.7 = \left(\frac{47}{201} + 0.01 + 13.6 \right) I_E$$

$$\Rightarrow I_E \approx 1 \text{ mA} \quad h_{ie} = \beta \frac{25 \text{ mV}}{I_C} = 200 \frac{25}{1} = 5 \text{ k}\Omega$$

- امپدانس ورودی

با توجه به روش انعکاس امپدانس داریم:

$$Z_i = 47 \text{ k} + 5 \text{ k} + (1+\beta) \left\{ 10 + 6.8 \parallel \left[10 + \frac{47+5}{1+\beta} \right] \right\}$$

$$\Rightarrow Z_i \approx 106 \text{ k}\Omega \quad Z_o = 1 \text{ k}\Omega$$

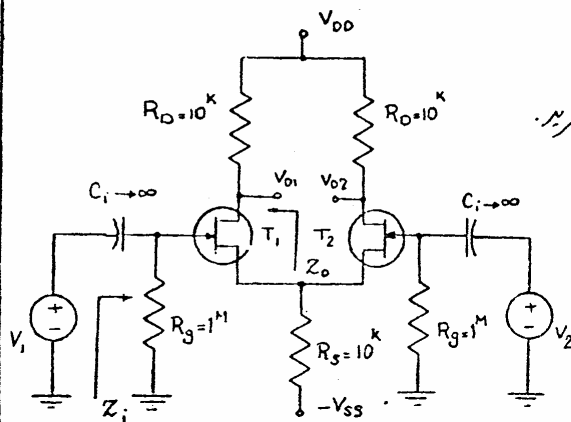
- امپدانس خروجی

- $CMRR$ ، A_d ، A_c

$$A_c = \frac{-\beta R_c}{R_b + h_{ie} + (1+\beta)[10 + 2R_e]} = \frac{-200 \times 1}{47 + 5 + 201(0.01 + 13.6)} = -0.07$$

$$A_d = \frac{-\beta R_c}{2[R_b + h_{ie} + (1+\beta)10]} = \frac{-200 \times 1}{2[47 + 5 + 201 \times 0.01]} = -1.85$$

$$CMRR = \left| \frac{A_d}{A_c} \right| = \frac{1.85}{0.07} = 26.43$$

تمرین :
تقویت کننده شکل (۱-۱۱) را در نظر بگیرید.
در صورتیکه ترانزیستورهای بکار رفته کاملاً
مشابه باشند و پارامترهای آنها
 $g_m = 1 \text{ mA/V}$ و $r_d = 100 \text{ k}\Omega$ باشد.
مطلوبت Z_o ، Z_i ، $CMRR$

شکل (۱-۱۱)

- اگر در مدار شکل (۱-۶ الف) بار R_L را بین خروجیهای V_{o1} و V_{o2} قرار دهیم.
آنگاه:

$$V_{od} = V_{o1} - V_{o2} = (A_c V_c + A_d (V_1 - V_2)) - (A_c V_c - A_d (V_1 - V_2)) = 2A_d (V_1 - V_2)$$

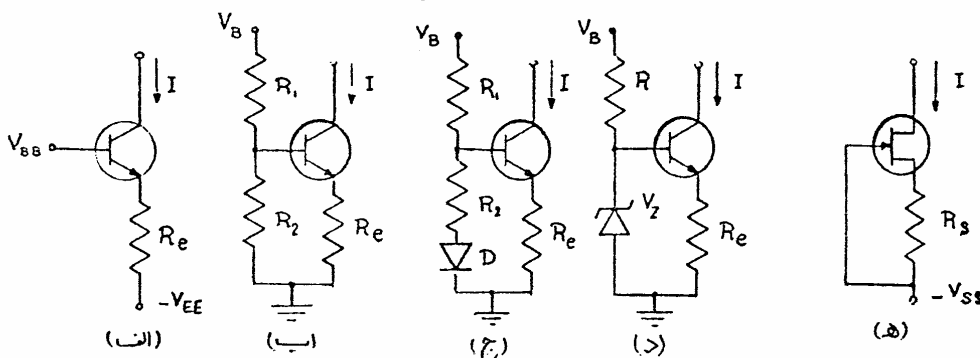
مشاهده می شود که در این حالت ولتاژ دوسر بار R_L ناشی از اختلاف ولتاژهای ورودی است، در نتیجه این مدار برای بار R_L یک تقویت کننده دینترانسیل لبره ال می باشد.
بعلا اینکه ولتاژ V_{od} یک ولتاژ نسبی است، در نتیجه نمی توان آنرا به معادمت باری که یک طرف آن زمین (ground) شده، متصل کرد. همچنین این ولتاژ به تقویت کننده های که ولتاژ ورودی آنها نسبت به زمین سنجیده می شود، قابل اعمال نیست.
برای رفع این اشکال می توان $CMRR$ مدار این تقویت کننده را آنتند افزایش داد تا اثر ولتاژ مشترک نسبت به ولتاژ دینترانسیل در هر یک از خروجی ها ناچیز شود، آنگاه می توان یکی از ولتاژهای V_{o1} یا V_{o2} را بعنوان خروجی، مورد استفاده قرار داد.

با توجه به اینکه $CMRR = \frac{(1+A)R_e}{R_b + h_{ie}}$ می باشد. برای افزایش آن می توان معادمت R_e را افزایش

داد، ولی بزرگ کردن معادمت R_e موجب تغییر نقطه کار مطلوب ترانزیستور می گردد، برای رفع این اشکال باید ولتاژ منابع V_{cc} و V_{EE} را افزایش داد، ولی با توجه به محدودیت های عملی این روش بهره نیست. حال اگر بجای معادمت R_e از یک منبع جریان استفاده نمایم ادلاً جریان نقطه کار ترانزیستور را بیشتر تثبیت نموده، ثانیاً معادمت دینامیکی، در امپتر ترانزیستور را بزرگ کنیم.

۲- منابع جریان در تقویت کننده دیفرانسیل:

منابع جریان در مدار تقویت کننده با معیار یک لامپ با یاس کننده دیا به صورت بار فعال « active load » بطور گسترده ای مورد استفاده قرار می گیرند. منابع جریان انواع گوناگونی داشته که ساده ترین آنها منابع جریانی هستند که شامل یک ترانزیستور Bipolar و یا FET باشند. شکلهای (۲-۱) چند نمونه از منابع جریان ساده را نمایش می دهند.

شکل (۲-۱)

در شکل (الف-۲-۱) با ثابت بودن ولتاژهای V_{BB} ، $-V_{EE}$ و V_{BE} و مقاومت R_e ، جریان I از رابطه زیر بدست می آید.

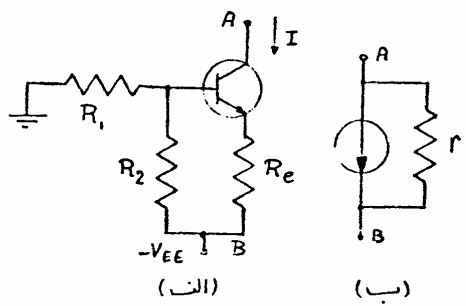
$$I = \frac{V_{BB} + V_{EE} - V_{BE}}{R_e}$$

شکلهای (ب-۲-۱) و (ج-۲-۱) مدارهای دیگر این منبع جریان، که در آن از یک منبع ولتاژ استفاده شده است، را نشان می دهد. بدلیل اینکه ولتاژ V_{BE} ترانزیستور تابعی از درجه حرارت نیز می باشد، در نتیجه جریان I ، در منابع جریان شکلهای (الف-۲-۱) و (ب-۲-۱) با تغییر درجه حرارت، ثابت نمی ماند. برای رفع این اشکال می توان یک دیود معمولی را به صورت جریان کننده، مطابق شکل (ج-۲-۱) بکار برد.

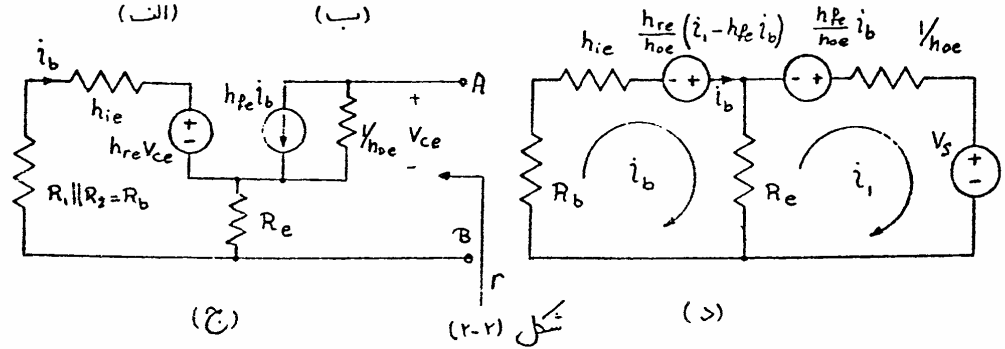
در منابع جریان شکلهای (الف-۲-۱) و (ب-۲-۱)، نسبت به تغییرات منابع ولتاژ بکار رفته، حساس می باشد. برای کاهش این اثر می توان از یک دیود زener مطابق شکل (د-۲-۱) و یا از یک FET، مطابق شکل (ه-۲-۱) استفاده کرد.

(۲-۱) محاسبه مقاومت دینامیکی بیس منبع جریانی :

منابع جریانی که در عمل ساخته می‌شوند لیدر آل نبوده و دارای مقاومت دینامیکی هستند که این مقاومت دینامیکی، تقریباً برای تمام منابع جریان مقدار بزرگی می‌باشد.

شکل (۲-۲-ا) یک منبع جریان ساده و شکل (۲-۲-ب) مدل مداری و شکل (۲-۲-ج) مدل AC مدار منبع جریان در شکل (۲-۲-د) مدار ساده شده آنرا نمایش می‌دهد.

برای بدست آوردن مقاومت دینامیکی این منبع جریان از معادلات « مش » استفاده می‌کنیم.

$$r = \frac{V_s}{-i_1}$$

$$\begin{pmatrix} R_b + h_{ie} + R_e & -R_e \\ -R_e & \frac{1}{h_{oe}} + R_e \end{pmatrix} \begin{pmatrix} i_b \\ i_1 \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} \frac{h_{re}}{h_{oe}} (i_1 - h_{fe} i_b) \\ -V_s - \frac{h_{fe}}{h_{oe}} i_b \end{pmatrix}$$

$$\begin{pmatrix} R_b + h_{ie} + R_e + \frac{h_{re} h_{fe}}{h_{oe}} & -R_e - \frac{h_{re}}{h_{oe}} \\ -R_e + \frac{h_{fe}}{h_{oe}} & \frac{1}{h_{oe}} + R_e \end{pmatrix} \begin{pmatrix} i_b \\ i_1 \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} 0 \\ -V_s \end{pmatrix}$$

با توجه به برداش « کرامر » در حل دستگاهی معادلات جریان i_1 را بر حسب V_s محاسبه می‌نماییم.

۱۳۱

$$r = \frac{V_s}{-i_1} = \frac{(R_b + h_{ie} + R_e - \frac{h_{re} h_{fe}}{h_{oe}}) \left(\frac{1}{h_{oe}} + R_c \right) + \left(R_e + \frac{h_{re}}{h_{oe}} \right) \left(\frac{h_{fe}}{h_{oe}} - R_e \right)}{R_b + h_{ie} + R_e - \frac{h_{re} h_{fe}}{h_{oe}}} \quad (I)$$

معمولاً از پارامتر h_{re} بخاطر کوچک بودنش، صرف نظر می‌کنیم. در نتیجه:

$$r = \frac{(R_b + h_{ie})(1 + R_e h_{oe}) + R_e (1 + h_{fe})}{h_{oe} (R_b + h_{ie} + R_e)} = \frac{1}{h_{oe}} \left(1 + \frac{h_{fe} R_e}{R_e + R_b + h_{ie}} \right)$$

$$r \approx \frac{h_{fe}}{h_{oe}}$$

اگر $R_e h_{oe} \ll 1$ و $R_b + h_{ie} \ll R_e$ باشد آنگاه:
و اگر $R_e h_{oe} \ll 1$ و $R_e h_{fe} \ll R_b + h_{ie} + R_e$ باشد آنگاه:

$$r \approx \frac{1}{h_{oe}}$$

مثال مطلوبت محاسبه مقاومت دینامیکی منبع جریان

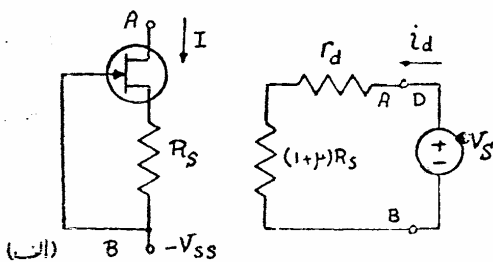
شکل (۲-۱ ج) با فرض اینکه $h_{fe} = 200$ ، $h_{re} = 10^{-4}$ ، $h_{oe} = 2 \times 10^{-5} \Omega^{-1}$

$h_{ie} = 5 \text{ k}\Omega$ ، $R_e = 1 \text{ k}\Omega$ ، $R_1 = 1.8 \text{ k}\Omega$ ، $R_2 = 1.2 \text{ k}\Omega$ ، $r_D = 8 \Omega$

حل:

$$R_b = R_1 \parallel (R_2 + r_D) = 1.8 \parallel (1.2 + 8) = 0.72 \text{ k}\Omega \quad \text{با توجه به معادله (I):}$$

$$r = \frac{(0.72 + 5 + 1 - \frac{10^{-4} \times 200}{2 \times 10^{-5} \times 1000}) \left(\frac{1}{2 \times 10^{-2}} + 1 \right) + \left(1 + \frac{10^{-4}}{2 \times 10^{-2}} \right) \left(\frac{200}{2 \times 10^{-2}} - 1 \right)}{0.72 + 5 + 1 - \frac{10^{-4} \times 200}{2 \times 10^{-2}}} = 1.8 \text{ M}\Omega$$

شکل (۲-۲ الف) یک منبع جریان با استفاده از یک FET را نشان می‌دهد. برای بدست آوردن امپدانس خروجی این منبع جریان می‌توان از روش انعکاس امپدانس استفاده کرد. و همه آنها را به درین

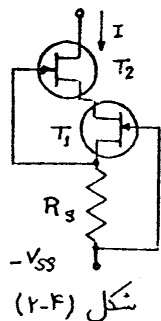
این ترانزیستور مثل ماژیم [شکل (۲-۴) ب.ا].

$$r = \frac{V_s}{i_d} = r_d + (1+\mu)R_s \quad (II)$$

بنابر این :

معمولاً ساختن منابع جریان با FET دلای

نویز کمتری می باشد ولی همانطوریکه از رابطه (II) دیده می شود امپدانس دینامیکی این منبع جریان نسبت به منابع جریان با ترانزیستورهای Bipolar کمتر است ، برای بالا بردن امپدانس خروجی این منبع جریان می توان مطابق شکل (۲-۴) از دو ترانزیستور استفاده کرد.

تشریح :

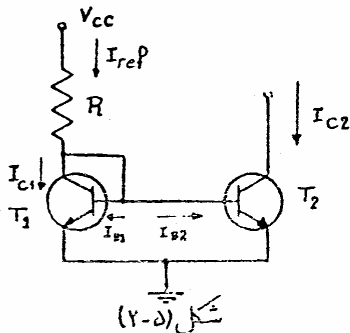
امپدانس خروجی منبع جریان شکل (۲-۴) را بدست آورید.

(۲-۲) انواع دیگر منابع جریان :

در تکنولوژی ساخت مدارهای مجتمع ، امکان ایجاد ترانزیستورهای مشابه بسادگی فراهم است لذا می توان منابع جریان را بسید ترانزیستورهای مشابه طرح کرد.

- منبع جریان آئینه ای :

شکل (۲-۵) یک منبع جریان (آئینه ای) که با ترانزیستورهای مشابه ساخته شده است را نشان می دهد.

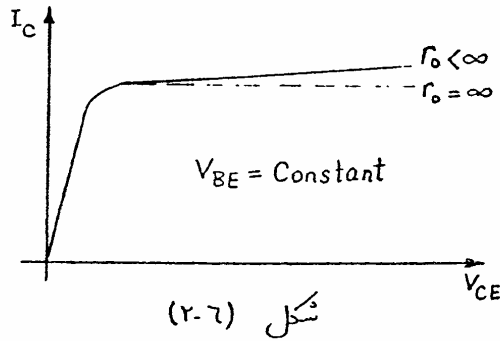

در فیزیک الکترونیک ثابت می شود که جریان کلکتور یک ترانزیستور Bipolar بعورت زیر بیان می شود.

$$I_c = I_s \left(\exp \frac{V_{BE}}{V_T} \right) \left(1 + \frac{V_{CE}}{V_A} \right)$$

۱۳۱

که V_A را راناز "Early" می نامند و در اغلب ترانزیستورها $V_A \geq 100^V$ می باشد.

شکل (۲-۶) مشخصه خروجی یک ترانزیستور را در حالت $r_o < \infty$, $r_o = \infty$ نشان می دهد.

برای منبع جریان شکل (۲-۵) داریم:

$$V_{BE1} = V_{BE2} = V_{BE}$$

$$I_{C1} = I_S e^{\frac{V_{BE}}{V_T}} \left(1 + \frac{V_{CE1}}{V_A}\right), \quad I_{C2} = I_S e^{\frac{V_{BE}}{V_T}} \left(1 + \frac{V_{CE2}}{V_A}\right)$$

بافرض اینکه $V_{CE} \ll V_A$ باشد آنگاه $I_{C1} = I_{C2}$

$$\frac{I_{C1}}{I_{C2}} = \frac{1 + \frac{V_{CE1}}{V_A}}{1 + \frac{V_{CE2}}{V_A}} \approx 1 \Rightarrow I_{C1} = I_{C2}$$

$$I_{ref} = \frac{V_{CC} - V_{BE}}{R}$$

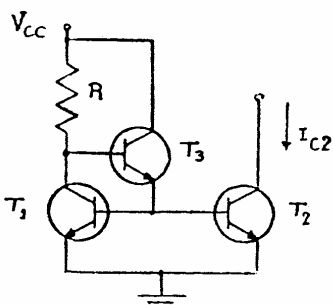
از KCL در کلکتور ترانزیستور T_1 : $I_{ref} - I_{C1} - 2 \frac{I_{C1}}{\beta_F} = 0$

$$\Rightarrow I_{C1} = \frac{I_{ref}}{1 + \frac{2}{\beta_F}} = I_{C2}$$

اگر $\beta \gg 2$ باشد آنگاه $I_{C1} = I_{C2} = I_{ref}$

مشاهده می شود که با تغییر منادمت R می توان جریان I_{C2} را کنترل کرد.

اگر β ترانزیستور کوچک باشد می توان برای تأمین جریان بیس ترانزیستورهای T_1 و T_2 از یک ترانزیستور دیگر استفاده کرد. [شکل (۲-۷)].

شکل (۲-۷)

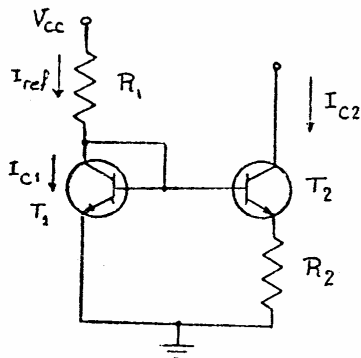
- منبع جریان Widlar:

در مدار تقویت کننده β خاص برای بایاس کردن مدار،

با بالا بردن آمپدانس خروجی منبع جریان* به جریانهایی خیلی کوچکی (مثلاً $5^{\mu A}$) نیاز مندیم. اگر بخواهیم از منبع جریان آئینه ای استفاده کنیم، باید جریان

مرجع (I_{ref}) خیلی کوچکی ایجاد کنیم، که با $(V_{cc} = cte)$ مقاومت R را باید بزرگ در نظر گرفت (مثلاً $600k\Omega$) و از طرفی کاربرد مقاومت های بزرگ در مدارهای مجتمع بسیار در خرج می باشد. برای رفع این اشکال می توان در امپدانس ترانزیستور T_2 مطابق شکل (۲-۸) مقاومتی قرار داد.

برای این منبع جریان داریم:

$$V_{BE1} - V_{BE2} - R_2 I_{C2} = 0$$

$$\begin{cases} I_{C1} = I_{S1} e^{\frac{V_{BE1}}{V_T} (1 + \frac{V_{CE1}}{V_A})} \\ I_{C2} = I_{S2} e^{\frac{V_{BE2}}{V_T} (1 + \frac{V_{CE2}}{V_A})} \end{cases} \Rightarrow \frac{I_{C1}}{I_{C2}} \approx \frac{I_{S1}}{I_{S2}} \frac{e^{\frac{V_{BE1}}{V_T}}}{e^{\frac{V_{BE2}}{V_T}}}$$

شکل (۲-۸) Widlar Current Source

$$\Rightarrow V_T \ln \frac{I_{C1}}{I_{C2}} - V_T \ln \frac{I_{S1}}{I_{S2}} = V_{BE1} - V_{BE2} \quad I_{S1} = I_{S2} \text{ برای ترانزیستورهای مشابه}$$

$$\Rightarrow V_T \ln \frac{I_{C1}}{I_{C2}} = I_{C2} R_2 \Rightarrow \boxed{V_T \ln \frac{I_{ref}}{I_{C2}} \approx I_{C2} R_2} \quad (I)$$

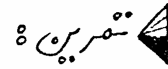
با انتخاب نسبت $\frac{I_{ref}}{I_{C2}}$ و I_{C2} ، مقاومت R_2 از معادله (I) بدست می آید.

مثال) مقدار مقاومت R_2 در منبع جریان شکل (۲-۸) را طوری بدست آورید که: $I_{C2} = 10 \mu A$ ، $V_{CC} = 30V$ ، $R_1 = 27k\Omega$ ، $V_{BE} = 0.7V$ (از جریان بیس با صرف نظر کنید)
حل:

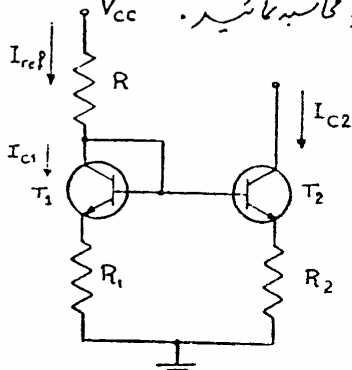
$$I_{C1} = \frac{30 - 0.7}{27k} = 1.08 \mu A \quad V_T \ln \frac{1.08 \mu A}{10 \mu A} \approx 10 \mu A R_2$$

$$\Rightarrow \boxed{R_2 = 11.7 k\Omega} \quad \text{از پهنای باند استفاده می کنیم}$$

* در فریک الکترنیک داریم $h_{oe} = \frac{I_C}{V_A}$ و از طرفی $R_o \approx \frac{1}{h_{oe}} = \frac{V_A}{I_C}$ آر خواهیم امپدانس خروجی منبع جریان (R_o) را بالا ببریم باید I_C را کوچک کنیم.

امیدوارم خروجی منبع جریان widlar را محاسبه نمایید.

شکل (۲-۹)

برای دقت بیشتری توان در امیستر ترانزیستور T_1 نیز مقاومتی فرار داد. [شکل (۲-۹)]

$$V_{BE1} + R_1 I_{C1} = V_{BE2} + R_2 I_{C2} \quad \text{با برابر}$$

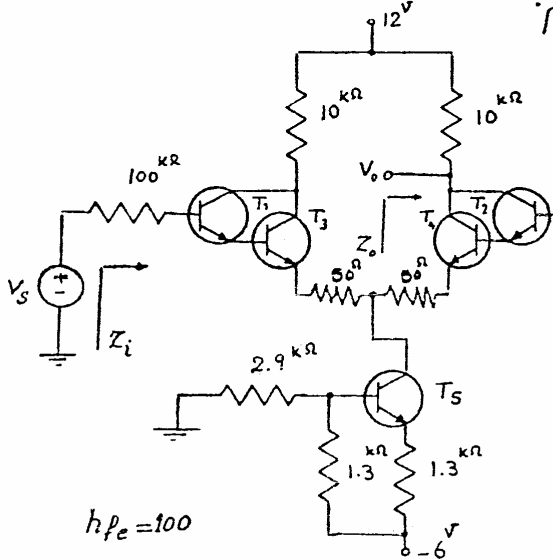
اگر $V_{BE1} \approx V_{BE2}$ باشد آنگاه

$$I_{C2} = \frac{R_1}{R_2} I_{C1} = \frac{R_1}{R_2} I_{ref}$$

با تغییر مقادیر R_1 و R_2 می توان جریان I_{C2} را کنترل کرد.

(۲-۳) کاربرد منابع جریان در تقویت کننده دیفرانسیل:

در مبحث (۲-۱) دیدیم که اگر یکی از خروجی های تقویت کننده دیفرانسیل را مورد استفاده قرار دهیم، باید CMRR را با گذاشتن یک منبع جریان در امیستر ترانزیستورها افزایش دهیم، بگونه ای که ولتاژ خروجی، نقطه ناشی از اختلاف ولتاژهای ورودی باشند. این مطلب را بطور مختصر در مثال زیر بررسی می کنیم.

شکل (۲-۱۰)

(مثال) مطلوبست A_c ، A_d

$$A_{vD} = \frac{V_o}{V_s} \quad \text{و} \quad CMRR, Z_o, Z_i$$

برای تقویت کننده دیفرانسیل

شکل (۲-۱۰). در صورتیکه مقاومت

خروجی منبع جریان $r_o = 1M\Omega$ باشد.

$$\text{حل:} \quad V_{B5} = -6 \times \frac{2.9}{2.9 + 1.3} = -4.14 \text{ V}$$

$$I_{C5} = \frac{6 - 4.14 - 0.7}{1.3 \text{ k}} \approx 0.9 \text{ mA}$$

$$\Rightarrow I_{E3} = I_{E4} = 0.45 \text{ mA} \Rightarrow I_{E1} = I_{E2} \approx \frac{0.45 \text{ mA}}{100} = 4.5 \text{ } \mu\text{A}$$

$$h_{ie1} = h_{ie2} = \beta \frac{25 \text{ mV}}{I_{E1}} = 100 \frac{25 \text{ mV}}{4.5 \text{ } \mu\text{A}} = 555.5 \text{ k}\Omega$$

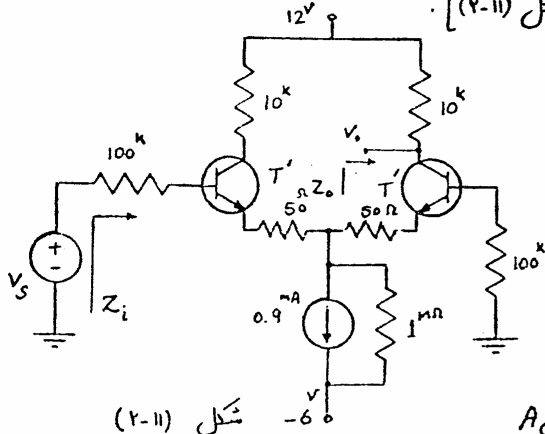
حال می توان بجای ترانزیستورهای

دارینگتون یک ترانزیستور معادل قرار داد. [شکل (۲-۱۱)]

که بار مترای ترانزیستور معادل به صورت زیر می باشد.

$$\beta' = \beta_1 \beta_2 = 10^4 \quad h'_{ie} = 2h_{ie1} = 1.1 \text{ M}\Omega$$

A_V و $CMRR$ ، A_d ، A_c -

شکل (۲-۱۱)

$$A_c = \frac{-\beta' R_c}{R_b + h'_{ie} + (1 + \beta')(R_p + 2r_o)}$$

$$A_c = \frac{-10^4 \times 10}{100^k + 1.1^M + 10^4 (50^\Omega + 2 \times 1^M)} = -5 \times 10^{-3}$$

$$A_d = \frac{-\beta' R_c}{2(R_b + h'_{ie} + (1 + \beta')R_p)}$$

$$\Rightarrow A_d = \frac{-10^4 \times 10}{2(100 + 1.1^M + 10^4 \times 0.05)} = -29.4$$

$$CMRR = \left| \frac{A_d}{A_c} \right| = \frac{29.4}{5 \times 10^{-3}} = 5882.3$$

مشاهده می شود که $CMRR$

بدرتقابل ملاحظاتی افزایش یافته است بگونه ای که:

$$Z_o = 10^k$$

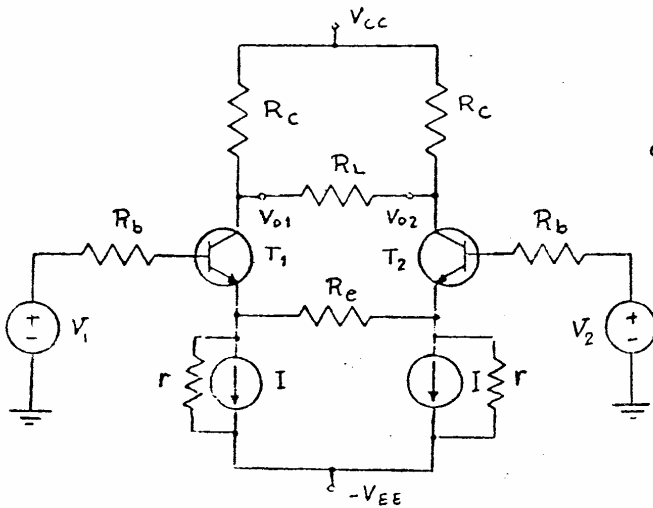
- امیدانس خروجی:

- امیدانس ورودی:

باتوجه به روش

$$Z_i = 100^k + 1.1^M + 10^4 \left\{ 50^\Omega + 1^M \parallel \left[50^\Omega + \frac{(100^k + 1.1^M)}{10^4} \right] \right\} \approx 3.4^M \Omega$$

انعکاس امیدانس:

تشریح:
مدار تقویت کننده دیزاینیل
شکل (۲-۱۳) را در نظر بگیرید.
بافتض اینکه ترانزیستورهای T_1 و T_2
کاملاً مشابه هستند.
مطلوبت $CMRR, A_c, A_d$
برای این تقویت کننده.

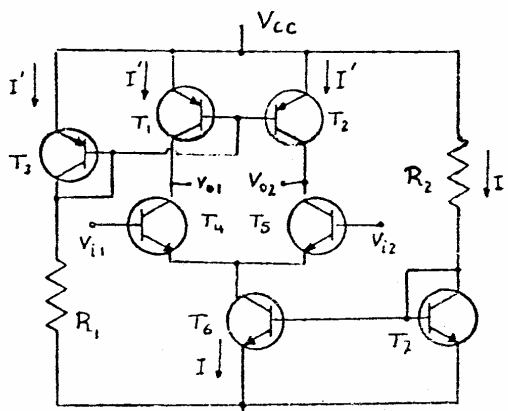
شکل (۲-۱۳)

- استفاده از بار فعال:

- در مدارهای مجتمع دو نوع بارگذاری داریم که عبارتند از:
- ۱- Passive Load: مثل قرار دادن یک مقاومت در کلکتور ترانزیستور
 - ۲- Active Load: مثل قرار دادن یک منبع جریان در کلکتور یک ترانزیستور بجای مقاومت R_c

اگر در تقویت کننده ای دیزاینیل، بجای مقاومت بار (R_c) از یک منبع جریان استفاده نمود (active load)، مقاومت معادل بار در کلکتور برانطباق بزرگتر شده و در نتیجه ضریب تقویت و تاثیر مدار بالا می رود. همچنین بدلیل اینکه در مدارهای مجتمع ساخت ترانزیستور

(بعثت حجم و توان کمتر) نسبت به مقاومت اقتصادی تر می باشد، لذا سعی می نمود که همواره از حالت بار فعال استفاده شود.

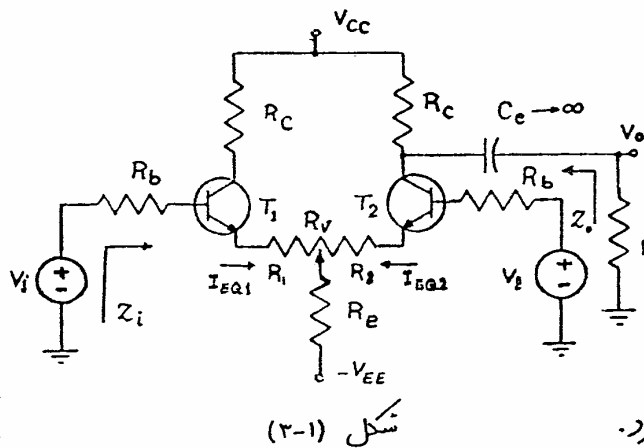
شکل (۲-۱۳)

شکل (۲-۱۳) یک تقویت کننده دیزاینیل با بارهای فعال را نشان می دهد.
استفاده از بار فعال سبب می شود که امپدانس خروجی تقویت کننده نیز افزایش یابد برای رفع این مشکل می توان از یک طبقه تطبیق امپدانس استفاده کرد.

۳- تقویت کننده دیفرانسیل نامتقارن **Unsymmetrical Differential Amp.**

تقویت کننده ای را که تاکنون بررسی کردیم، از نظر ترانزیستورها و معادله آنها کاملاً متقارن، و دامنه ولتاژ خروجی های آن کاملاً یکسان بوده اند. همچنین در حالتیکه فقط معادله های دیده شده از طرف کلکتور ترانزیستور یکسان نباشد، تقویت کننده متقارن بوده و شکل های (۱-۲) و (۱-۵) نیز در مورد آن صادق می باشند. ولی معادله A_d و A_c برای هر دو خروجی یکسان نمی باشد. و بجای R_c در روابط A_d و A_c مقاومت دیده شده در کلکتور همان ترانزیستور را قرار می دهیم. بنا بر این تقویت کننده دیفرانسیلی را متقارن می نامیم که ترانزیستورها و معادله های در بیس و امیتر آن یکسان باشند.

معمولاً ترانزیستورهای بکار رفته در تقویت کننده دیفرانسیل کاملاً مشابه نبوده و همچنین برای تنظیم جریان کلکتور ترانزیستورها، مقاومت های کوچکی در امیتر هر یک از ترانزیستورها قرار می دهند.

شکل (۳-۱) یک تقویت کننده دیفرانسیل نامتقارن را نشان می دهد. برای اینکه جریان نقطه کلر ترانزیستورها را یکسان مانیم، می توان از یک پتانسیومتر کوچک (R_V) در امیتر ترانزیستورها استفاده کرد. بطوریکه:

از KVL در ورودی ترانزیستورها:

$$\left(\frac{R_b}{\beta_1} + R_i\right) I_{EQ1} + V_{BE1} = \left(\frac{R_b}{\beta_2} + R_2\right) I_{EQ2} + V_{BE2}$$

۱۳۹

$$R_2 - R_1 = R_b \left(\frac{1}{\beta_1} - \frac{1}{\beta_2} \right) \quad (I)$$

اگر $V_{BE1} \approx V_{BE2}$

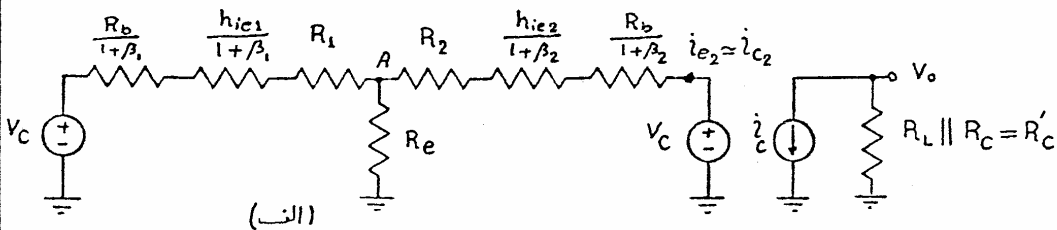
$$R_1 + R_2 = R_v \quad (II)$$

از معادلات I و II نتیجه می شود که:
بدین ترتیب جریان نقطه کار ترانزیستورها یکسان می شوند.

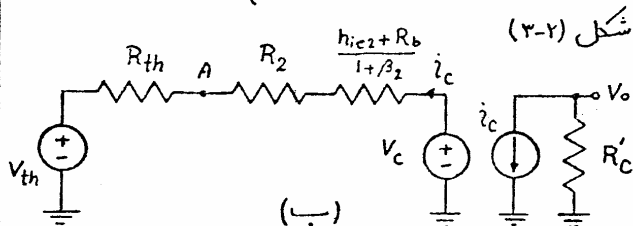
- محاسبه A_c :

$$V_o = A_c \left(\frac{V_1 + V_2}{2} \right) - A_d (V_1 - V_2)$$

اگر ولتاژ خروجی را ناشی از ولتاژهای دینرانسیل و مشترک در نظر بگیریم.

(الف)

(ب)

شکل (۳-۲)

شکل (۳-۲) مدل AC تقویت کننده شکل (۳-۱) را برای $V_1 = V_2 = V_c$ و در حالتیکه الانهای بیس به اسیتر متصل شده اند و شکل (۳-۲) مدل ساده شده آنرا نمایش می دهد.

بایم:

$$R_{th} = R_e \parallel \left(R_1 + \frac{R_b + h_{ie1}}{1 + \beta_1} \right)$$

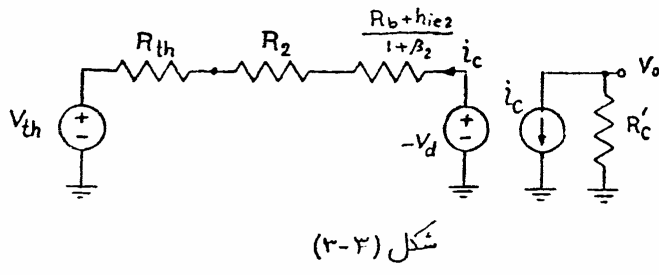
$$V_{th} = \frac{R_e}{R_e + R_1 + \frac{h_{ie1} + R_b}{1 + \beta_1}} V_c = k V_c$$

$$i_c = \frac{V_c (1 - k)}{R_{th} + R_2 + \frac{R_b + h_{ie2}}{1 + \beta_2}}$$

$$A_c = \frac{V_o}{V_c} = \frac{-R'_c i_c}{V_c} = \frac{-R'_c (1 - k)}{R_{th} + R_2 + \frac{R_b + h_{ie2}}{1 + \beta_2}}$$

$$A_c = \frac{-R'_c [R_b + h_{ie1} + (1 + \beta_1) R_1]}{R_e \left[(1 + \beta_1) (R_1 + R_2) + R_b + h_{ie1} + \frac{1 + \beta_1}{1 + \beta_2} (R_b + h_{ie2}) \right] + \left(R_2 + \frac{R_b + h_{ie2}}{1 + \beta_2} \right) \left[(1 + \beta_1) R_1 + R_b + h_{ie1} \right]}$$

مشاهده می شود که با بزرگ کردن مقادیر R_e و یا قرار دادن منبع جریان بجای آن، $A_c = 0$ خواهد شد.

- محاسبه A_d
 شکل (۳-۳) مدار ساده شده برای حالت $V_1 = V_d = -V_2$ را نشان می دهد. برای این حالت داریم:

$$R_{th} = R_e \parallel \left(\frac{R_b + h_{ie1}}{1 + \beta_1} + R_1 \right) \quad V_{th} = k V_d \quad i_c = - \frac{V_d (1 + k)}{R_{th} + R_2 + \frac{R_b + h_{ie2}}{1 + \beta_2}}$$

$$A_d = \frac{V_o}{-(V_1 - V_2)} = \frac{R'_c i_c}{2 V_d} = \frac{-R'_c (1 + k)}{2 \left(R_{th} + R_2 + \frac{R_b + h_{ie2}}{1 + \beta_2} \right)}$$

$$A_d = \frac{-R'_c [2(1 + \beta_1) R_e + R_b + h_{ie1} + (1 + \beta_1) R_1]}{2 \left\{ R_e \left[(1 + \beta_1) (R_1 + R_2) + R_b + h_{ie1} + \frac{1 + \beta_1}{1 + \beta_2} (R_b + h_{ie2}) \right] + \left(R_2 + \frac{R_b + h_{ie2}}{1 + \beta_2} \right) \left[(1 + \beta_1) R_1 + R_b + h_{ie1} \right] \right\}}$$

$$A_d \approx \frac{-R'_c (1 + \beta_1)}{(1 + \beta_1) R_e + 2 R_b + h_{ie1} + h_{ie2}}$$

با در نظر گرفتن R_e های بزرگ و یا منبع جریان بجای آن خواهیم داشت:

$$Z_i = R_b + h_{ie1} + (1 + \beta_1) \left\{ R_1 + R_e \parallel \left[R_2 + \frac{R_b + h_{ie2}}{1 + \beta_2} \right] \right\}$$

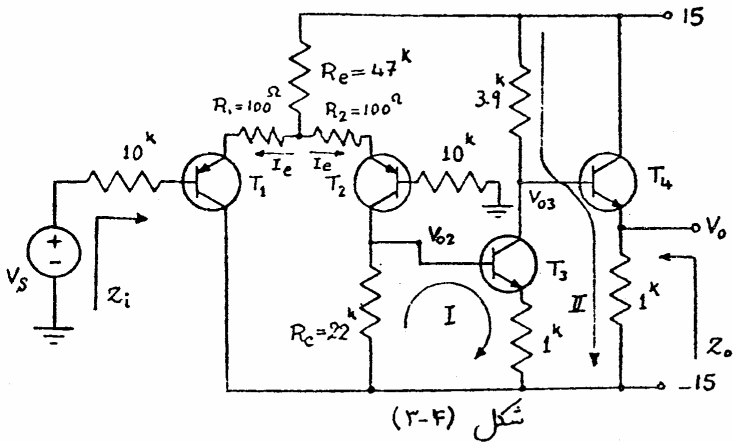
- امپدانس ورودی:
 با توجه به روش انعکاس امپدانس:

۱۴۱

$$Z_o = R_c$$

- ابعادنس خروجی

با توجه به مقادیر A_c و A_d که برای تقویت کننده های دینانسیل نامتقارن محاسبه گردیده است، مشاهده می شود که این تقویت کننده ها نیز دارای $CMRR$ بزرگی هستند.

مثال مطلوب است

محاسبه Z_o ، $A_v = \frac{V_o}{V_s}$

و Z_i برای تقویت کننده شکل (۳-۴) با فرض اینکه:

$$V_{BE} = 0.6$$

$$\beta_1 = \beta_2 = 100, \beta_3 = 250$$

$$\beta_4 = 200$$

حل:

از KVL در ورودی:

$$47 \times 2I_e + 0.1I_e + 0.6 + \frac{I_e}{\beta_1} \times 10 = 15 \Rightarrow I_e = 0.15 \text{ mA}$$

$$\Rightarrow r_{\pi 1} = r_{\pi 2} = \beta \frac{25 \text{ mV}}{I_c} = 16.7 \text{ k}\Omega$$

از KVL در حلقه (I):

$$22 \times 0.15 = 0.6 + 1 \times I_{e3} \Rightarrow I_{e3} = 2.7 \text{ mA} \Rightarrow r_{\pi 3} = 23 \text{ k}\Omega$$

از KVL در حلقه II:

$$15 - 3.9 \times 2.7 = 0.6 + 1 \times I_{e4} - 15 \Rightarrow I_{e4} = 19 \text{ mA} \Rightarrow r_{\pi 4} = 250 \Omega$$

- محاسبه A_v :

$$V_{o2} = \frac{-\beta_2 R_{c2}}{R_b + r_{\pi 2} + (1 + \beta_2)(R_2 + 2R_e)} \times \frac{V_s}{2} - \frac{-\beta_2 R_{c2}}{2(R_b + r_{\pi 2} + (1 + \beta_2)R_2)} V_s$$

$$R_{e2} = 22 \text{ k} \parallel (2.3 \text{ k} + (1 + \beta_3) \times 1) = 20.2 \text{ k}\Omega$$

$$V_{o2} = \frac{-100 \times 20.2}{10 + 16.7 + 101(0.1 + 2 \times 47)} \times \frac{V_s}{2} - \frac{-100 \times 20.2}{2(10 + 16.7 + 101 \times 0.1)} = -0.21 \times \frac{V_s}{2} + 27.45 V_s = 27.3 V_s$$

دید می شود که می توانستیم از A_c در مقابل A_d مری نظر کنیم.

$$A_V = \frac{V_o}{V_s} = \frac{V_o}{V_{o3}} \times \frac{V_{o3}}{V_{o2}} \times \frac{V_o}{V_s} = \frac{201 \times 1^k}{250^2 + 201 \times 1^k} \times \frac{-250 [3.9 \parallel (0.25 + (1+200) \times 1^k)]}{2.3 + 251 \times 1^k}$$

$\times 27.3 \Rightarrow \boxed{A_V = -103.13}$

- امپدانس ورودی:

$$Z_i = 10^k + 16.7 + (1+100) \left\{ 0.1 + 47 \parallel \left[0.1 + \frac{16.7 + 10}{1+100} \right] \right\} = \boxed{73.3^k \Omega}$$

- امپدانس خروجی:

$$Z_o = 1^k \parallel \left(\frac{0.25 + 39}{1+200} \right) = \boxed{20.2^k \Omega}$$

تشریح:

مدار شکل (۲-۵) یک تقویت کننده دیزانبل را که دارای امپدانس

ورودی بزرگی است، نشان می دهد.

در صورتیکه $R_i \gg R_e$

امپدانس منبع جریان بی نهایت،

تراز بیسترای T_1 و T_2 مشابه

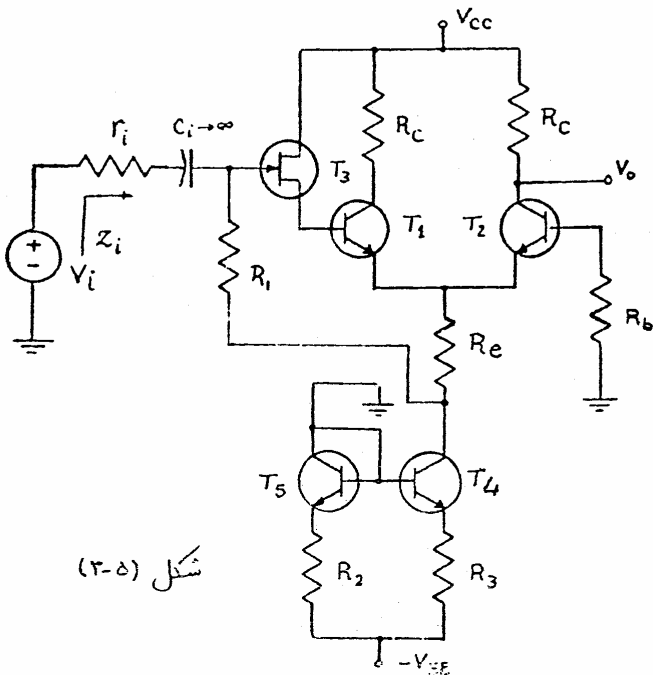
و پارامترهای آنها β ، h_{ie}

و برای FET، r_d باشد.

مطلوبست:

اندازه امپدانس ورودی Z_i

باید بزرگتر از $A_V \times \frac{V_o}{V_i}$

شکل (۲-۵)

۴ - استفاده از طبقه دیفرانسیل بعنوان تقویت کننده DC:

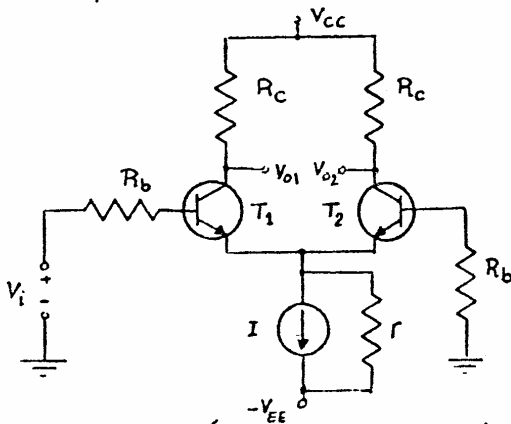
اگر یکی از ورودی های تقویت کننده دیفرانسیل را به زمین متصل کنیم، آنگاه تقویت کننده بین ورودی دیگر و خروجی های دیفرانسیل، یک تقویت کننده DC بسیار مطلوبی خواهیم داشت.

در واقع به ازای $V_i = 0$

$$V_{od} = V_{o1} - V_{o2} = 0$$

و فریب تقویت ولتاژ مدار:

$$V_{od} = 2A_d V_i \Rightarrow A_v = \frac{\beta R_c}{R_b + h_{ie}}$$

شکل (۴-۱)

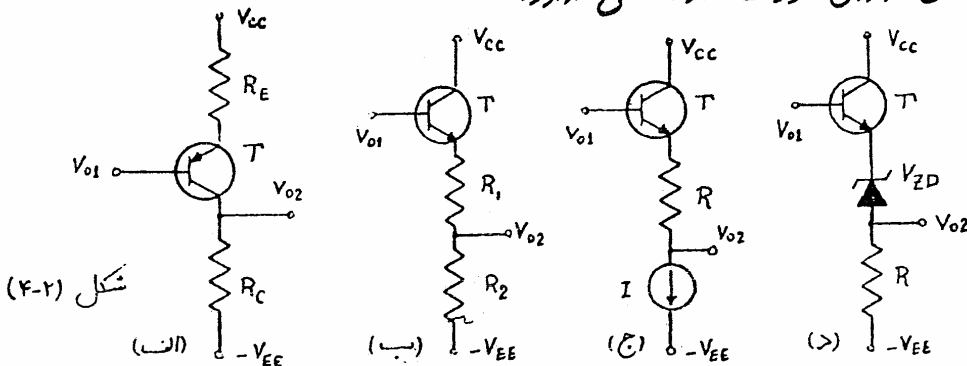
چونکه V_{od} یک ولتاژ نبی است،

بنابراین از V_{o1} یا V_{o2} به تنهایی بعنوان

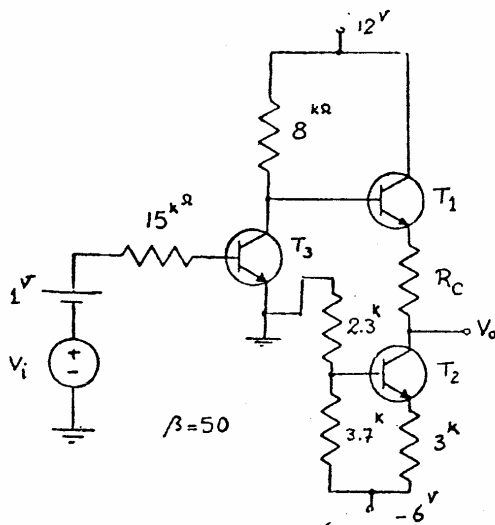
خروجی استفاده کنیم ولی در این حالت اگر $V_i = 0$ باشد

ولتاژ V_o لزوماً صفر نخواهد بود. برای رفع این اشکال می توان بدینال طبقه دیفرانسیل از یک تغییر سطح دهنده ولتاژ (Level Shifter) استفاده کرد و ولتاژ خروجی را صفر کنیم.

شکل (۴-۲) چند نمونه ساده از تغییر سطح دهنده را نشان می دهد. در طراحی تغییر سطح دهنده باید توجه کرد که فریب تقویت کل مدار تقویت کننده، نباید کاهش یابد یعنی اینکه فریب تقویت خود تغییر سطح دهنده باید در حدود واحد باشد و اثر بارگذاری قابل ملاحظه ای بر روی تقویت کننده اصلی ندارد.

شکل (۴-۲)

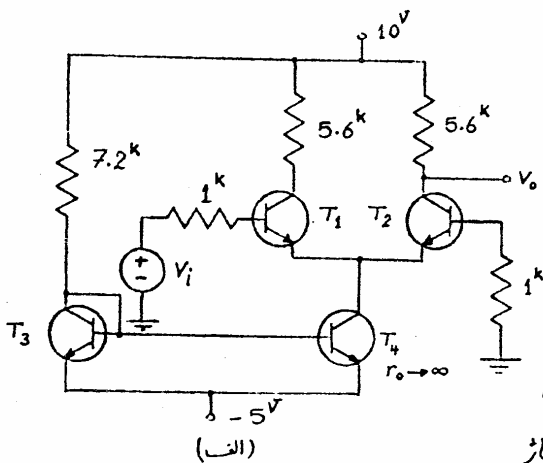
شکل (۴-۳)

مثال مدار تقویت کننده DC شکل (۴-۳)
راد نظر بگیرید. مقاومت R_C را چنان تعیین کنید که با منظر بودن ولتاژ ورودی خروجی V_o نیز صفر شود.

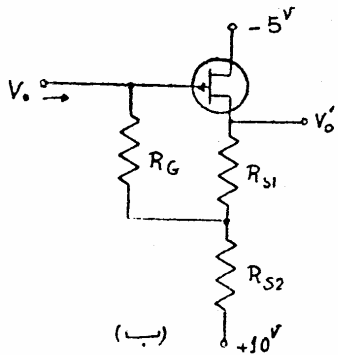
حل:
$$V_{B2} = \frac{2.3}{3.7+2.3} \cdot 1.6 = -2.3V$$

$$I_{E2} = \frac{-2.3 - 0.7 + 6}{3k} = 1mA \quad I_{C3} = \frac{1 - 0.7}{15/51} = 1mA$$

$$V_{C3} = 0.7 + R_C(1mA) \Rightarrow R_C = 3.3k\Omega$$

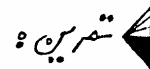

(الف)

(ب)

شکل (۴-۴)

مدار تقویت کننده شکل (۴-۴) (الف)
راد نظر بگیرید با فرض اینکه:

$$\beta = 100, V_{BE} = 0.7$$

الف. مطلوبیت ضرب تقویت ولتاژ $A_{V_o} = \frac{V_o}{V_i}$

ب. می خواهیم بک یک FET بسط ولتاژ DC خروجی V_o را در حالت $V_i = 0$ روی صفر دست کند داریم. [شکل (۴-۴) (ب)]

- مقاومت های R_{S1} , R_G و R_{S2} و سپس

$$A_V = \frac{V_o}{V_i}$$
 را به دست آورید.

پارامترهای FET:

$$V_p = 6V, r_d = 100k, I_{DSS} = 16mA$$

۳- مدار تقویت کننده شکل (P-3) را در نظر بگیرید.

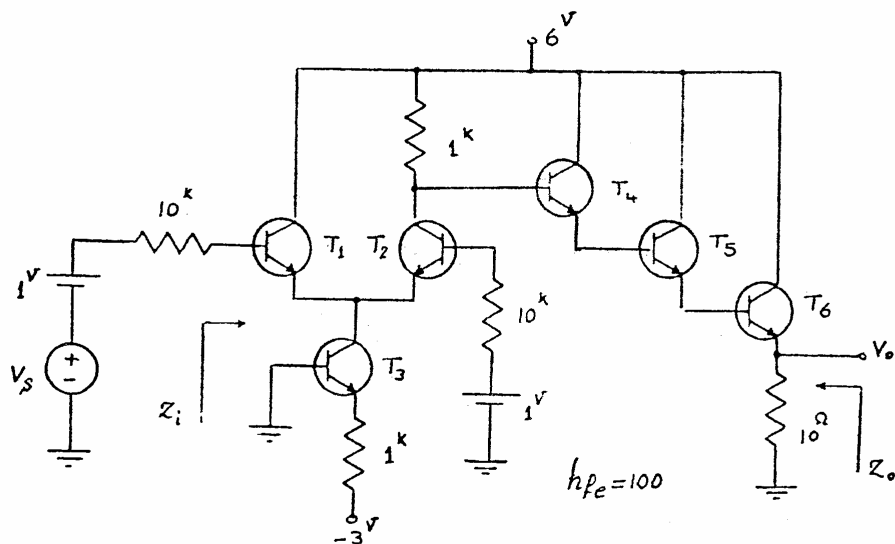
مطلوبت محاسبه

الف، نقطه کار ترازیستورها

ب، امپدانس خروجی منبع جریان (۲)، در صورتیکه برای ترازیستور T_3 :
 $h_{oe} = 10^{-4}$ ، $h_{re} \approx 0$ ، $h_{fe} = 100$ باشد.

ج: ضریب تقویت ولتاژ $A_v = \frac{V_o}{V_s}$

د، امپدانس ورودی و خروجی.

شکل (P-3)

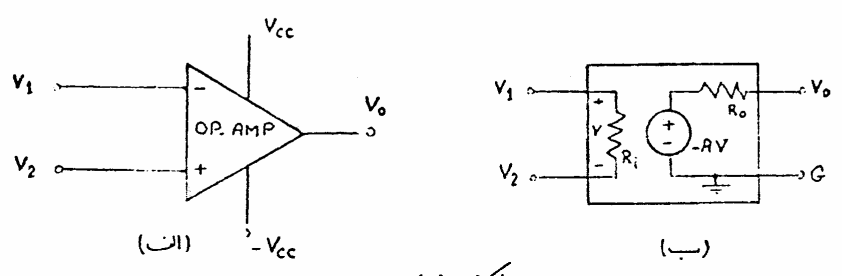
بخش (۵)

تقویت کننده های (عملیاتی)

تقویت کننده های عملیاتی (Operational Amplifier)، که به اختصار "OP-AMP" نامیده می شوند، تقویت کننده های با کوپلاژ مستقیم هستند که دارای ضریب تقویت دلتا بسیار بزرگی می باشند. از آنجائیکه "OP-AMP" دارای ضریب تقویت دلتا بسیار بزرگی است، بنا براین اگر به ورودی های آن اختلاف بنائیل بسیار کوچکی نیز اعمال شود، می بایست در خروجی آن دلتا بسیار بزرگی بوجود آید، ولی در عمل، تقویت کننده واردناحیه اشباع شده و به صورت غیرخطی عمل می نماید. در صورتیکه "OP-AMP" بتواند که تقویت کننده خطی مورد استفاده قرار گیرد، خواهی دید که ضریب تقویت کل تقویت کننده مورد نظر با روشهای مختلف قابل کنترل خواهد بود.

تقویت کننده های عملیاتی مجتمع با مشخصات بیش بینی شده، کاربردهای متنوعی در سیستم های الکترونیک داشته و از نظر اقتصادی نیز بخش ارزان قیمت را در یک سیستم تشکیل می دهند دارای مزایای از قبیل: ابعاد کوچک، قابلیت اطمینان بالا (High Reliability) و پایداری حرارتی خوبی هستند. در این بخش ابتدا مدار معادل و ساختار داخلی "OP-AMP" بررسی شده سپس چندین مورد استفاده آن در مدارهای خطی و غیرخطی تشریح خواهد شد.

شکل (۱.۱) مدل شماتیکی یک تقویت کننده عملیاتی و شکل (۱.۲) مدار معادل این تقویت کننده را نمایش می دهد.

شکل (۱)

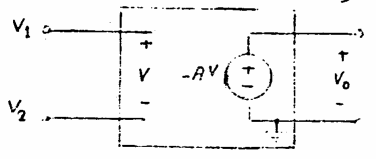
تقویت کننده های عملیاتی دارای ورودی های دینزانیل می باشند که در آن ولتاژهای V_1 و V_2 برتریب ولتاژهای اعمال شده به ورودی های منفی (Inverting) و مثبت (Noninverting) را مشخص می نمایند.
- خصوصیات تقویت کننده عملیاتی:

- ۱- دارای CMRR بزرگ
- ۲- امپدانس ورودی بسیار بزرگ
- ۳- امپدانس خروجی بسیار کوچک
- ۴- ضریب تقویت ولتاژ بزرگ
- ۵- زمانی که $V_1 = V_2 = 0$ می باشد V_o برابر صفر شود (تقویت کننده DC)
- ۶- پهنای باند وسیع
- ۷- پایداری حرارتی خوب

بعنوان مثال، یک تقویت کننده عملیاتی خوب دارای مشخصات زیر است.

۱- $R_i > 100 \text{ k}\Omega$ ۲- $R_o < 100 \Omega$ ۳- $A > 10000$

برای اینکه تقویت کننده عملیاتی بهترین ایده آل درآید باید دارای خصوصیات زیر باشد.

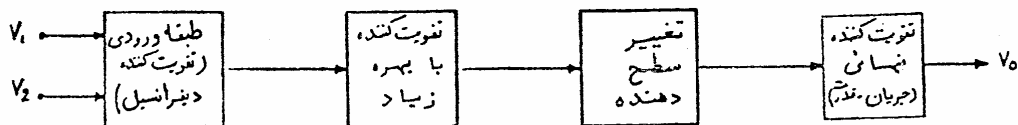

شکل (۲)

- ۱- $R_i \rightarrow \infty$
 - ۲- $R_o \rightarrow 0$
 - ۳- $A \rightarrow \infty$
 - ۴- $BW \rightarrow \infty$ (پهنای باند)
- شکل (۲) مدار معادل ایده آل یک OP.AMP را نشان می دهد.

۱. طبقات مختلف یک 'OP-AMP'

تقویت کننده‌های عملیاتی به صورت‌های مختلف و پیچیده‌ای ساخته می‌شوند که دارای طبقات مشابه هستند. شکل (۱-۱) قسمتهای مختلف ساختار داخلی یک تقویت کننده عملیاتی را نشان می‌دهد.

شکل (۱-۱)

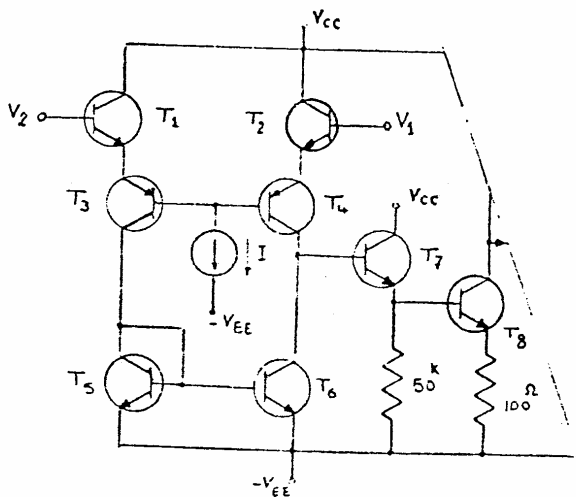
۱-۱) طبقه ورودی:

با توجه به خسارت‌گفته شده، تقویت کننده دیفرانسیل می‌تواند بعنوان طبقه ورودی این تقویت کننده مورد استفاده قرار گیرد. از آنجائیکه OP-AMP باید دارای امپدانس ورودی بسیار بزرگی باشند، می‌توان در طبقه دیفرانسیل از زوج دارلینگتون یا FET استفاده نمود. برای بالا بردن CMRR، همانطوریکه می‌دانیم می‌توان از منبع جریان در امپدانس ترانزیستورهای طبقه دیفرانسیل و یا چند طبقه از این تقویت کننده را بصورت پشت سر هم استفاده کرد.

۱-۲) طبقه افزایش ضریب تقویت:

برای افزایش ضریب تقویت می‌توان بعد از طبقات دیفرانسیل از چند طبقه امپدانس مشترک استفاده کرد. همچنین می‌توان با قرار دادن منبع جریان « active load » در کلکتور ترانزیستورهای طبقات دیفرانسیل ورودی، مقاومت دینامیکی در کلکتور را بزرگ کرده و با ابتکار فریب تقویت را بطور قابل ملاحظه‌ای افزایش داد، ولی باید توجه کرد که امپدانس ورودی طبقه بعدی باید بزرگ باشد تا سبب کاهش ضریب تقویت

نگردد برای این منظور از یک طبقه « تطبیق امپدانس » بعد از طبقه دینامیک استفاده

شکل (۱-۲)

می‌کنیم. شکل (۱-۲) قسمتی از ورودی

« Op-Amp 741 » را بطور ساده نشان

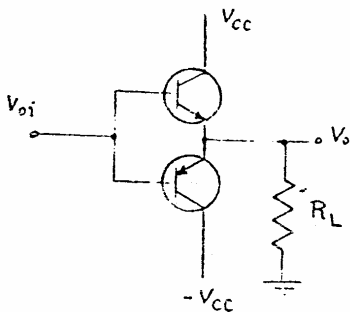
می‌دهد. ترانزیستورهای T_5 و T_6 یک آینه جریان را تشکیل می‌دهند. ترانزیستور T_7 به صورت C.C. برای تطبیق امپدانس در ترانزیستور T_8 به صورت C.E. برای افزایش ضریب تقویت بکار رفته است.

۱-۳) تغییر سطح دهنده:

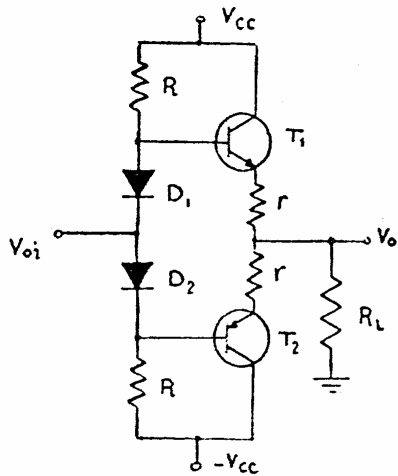
به علت اینکه تقویت کننده‌های عملیاتی در حالت DC نیز قابل استفاده می‌باشند، بنابراین در مدار داخلی آنها هیچ خازن کوپلاژن مورد استفاده قرار نمی‌گیرد. حال برای آنکه در حالت بدون سیگنال ($v_1 = v_2 = 0$) در خروجی این تقویت کننده $V_o = 0$ شود باید از یک طبقه « تغییر سطح دهنده » (Level Shifter) استفاده کرد.

۱-۴) طبقه نهایی:

طبقه خروجی یک Op-Amp باید بتواند جریان و قدرت بار را تأمین کند

و دارای امپدانس خروجی کوچکی نیز باشد. یک ترکیب معمول برای طبقه خروجی یک Op-Amp می‌تواند به صورت یک تقویت کننده پوش پول با ترانزیستورهای مکمل باشد. [شکل (۱-۴)]

شکل (۱-۴)

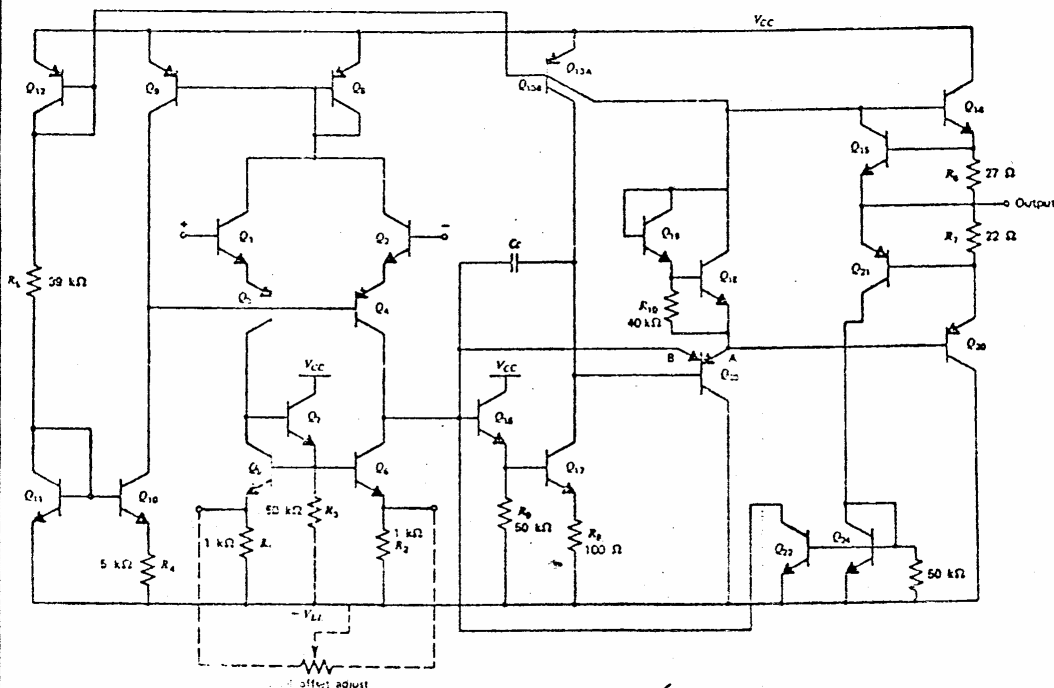
همانطوریکه می دانیم فرد جی مدار
شکل (۱-۳) دارای اعوجاج عبوری
است. برای لذبین بردن این اعوجاج
می توان ترانزیستورهای T_1 و T_2 را تا
آستانه هدایت بیاوریم (کلاس AB)
و برای خنثی تر شدن این طبقه می توان
مقاومت های کوچکی در مسیر ترانزیستورها
قرار داد. [شکل (۱-۴)]

شکل (۱-۵) مدار داخلی "OP-Amp 741" را نشان

می دهد.

شماره ۳

تقویت کننده عملیاتی شکل (۱-۵) را به طور گسینی بررسی کرده و کار هر ترانزیستور را بیان کنید.

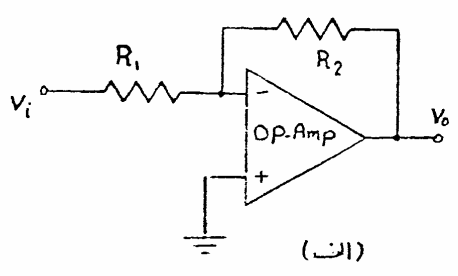
شکل (۱-۵)

۲- کاربردهای خطی OP-AMP

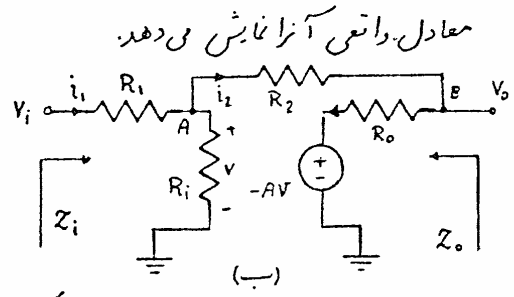
دلایل کار بردهای خطی متنوع هستند که در این قسمت، ما چند کاربردهای مهم آنرا بررسی می‌کنیم.

Inverting Amplifier: تقویت کننده معکوس کننده: (۲-۱)

شکل (۲-۱-الف) یک مدار تقویت کننده معکوس کننده، و شکل (۲-۱-ب) مدار

(الف)

شکل (۲-۱)

معادل-دانهی آنرا نمایش می‌دهد.

- ضرب تقویت ولتاژ:

$$i_1 = \frac{V}{R_i} + i_2 \quad (I) \quad i_2 = \frac{V_o + AV}{R_o} \quad (II)$$

از KCL در گره A و KVL در فرعی:

از KVL در ورودی:

$$i_1 = (V_i - V) / R_o \quad (III)$$

$$i_2 = (V - V_o) / R_2 \quad (IV)$$

از KVL بین گره‌های A, B:

با توجه به این معادلات:

$$\Rightarrow \begin{cases} \frac{V}{R_i} + \frac{V_o + AV}{R_o} = \frac{V_i - V}{R_1} \\ \frac{V - V_o}{R_2} = \frac{V_o + AV}{R_o} \end{cases} \Rightarrow A_V = \frac{V_o}{V_i} = \frac{\frac{R_o}{R_2 + R_o} (1 + A) - A}{1 + \frac{R_1}{R_i} + \frac{R_1}{R_2 + R_o} (A + 1)}$$

اگر $A+1=A$ $R_o \ll R_2$ $R_i \ll R_1$ داریم:

$$A_v = \frac{V_o}{V_i} \approx \frac{-A}{1 + \frac{R_1}{R_2} A} \approx -\frac{R_2}{R_1}$$

مشاهده می شود که
در توان با تغییر نسبت

$\frac{R_2}{R_1}$ فریب تقویت و تاثر را کنترل کرد. علامت منس نشان دهنده این است که خروجی نسبت به ورودی تقویت کننده 180° اختلاف فاز دارد (به همین دلیل تقویت کننده را معکوس کننده می نامند).

اگر فریب تقویت A خیلی بزرگ باشد، $V_o \approx \frac{V_o}{-A}$ $V = \frac{R_2 + R_o}{R_o - AR_2}$ $V \approx 0$ خواهد شد.

واز طرفی: $i_1 - i_2 = \frac{V}{R_i} \approx 0$

در نتیجه جریان ورودی منس ناچیز می شود. به این دلیل نقطه A را زمین مجازی (Virtual ground) می نامند.

۱- امپدانس ورودی:

$$Z_{in} = \frac{V_i}{i_1} \quad i_1 = \frac{V}{R_i} + i_2 = \frac{V}{R_i} + \frac{V+AV}{R_2+R_o} \quad (I)$$

$$V = V_i + (-R_i i_1) \quad (II)$$

از جایگذاری معادله (II) در (I):

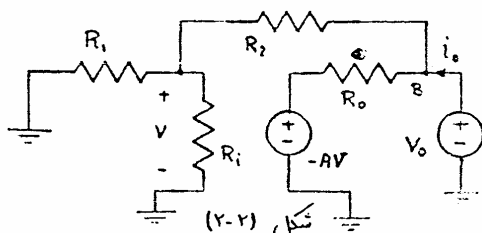
$$i_1 = \left(\frac{1}{R_i} + \frac{1+A}{R_2+R_o} \right) (V_i - R_i i_1)$$

و با ساده کردن
این رابطه داریم:

$$Z_{in} = R_i + 1 / \left[\frac{1}{R_i} + \frac{(1+A)}{R_2+R_o} \right]$$

حال اگر A خیلی
بزرگ باشد:

$$Z_{in} \approx R_i$$

۱- امپدانس خروجی:

برای محاسبه امپدانس خروجی مدار

شکل (۲-۲)

داریم:

$$Z_o = \frac{V_o}{i_o}$$

از KCL در گره B: (I)

$$i_o = \frac{V_o}{R_2 + (R_i \parallel R_1)} + \frac{V_o + AV}{R_o}$$

را از تقسیم ولتاژ در شاخه ورودی:

$$V = \frac{R_i \parallel R_1}{R_i \parallel R_1 + R_2} V_o (I)$$

از جایگذاری معادله (I) در (I):

$$i_o = \frac{V_o}{R_o} \left(1 + \frac{R_o}{R_2 + R_i \parallel R_1} + A \frac{R_i \parallel R_1}{R_i \parallel R_1 + R_2} \right)$$

نتیجتاً خواهیم داشت:

$$Z_o = \frac{R_o (R_2 + R_i)}{R_o + A R_i} \approx \left(\frac{R_2 + R_i}{A R_i} \right) R_o$$

مشاهده می شود که امپدانس خروجی این تقویت کننده خیلی کوچکتر از R_o (امپدانس خروجی OP.Amp) می باشد.

مثال) برای تقویت کننده شکل (۲-۱) داریم:

$A = 10000$, $R_o = 50 \Omega$, $R_i = 500 k\Omega$, $R_1 = 1.2 k\Omega$, $R_2 = 10 k\Omega$

مطلوبست Z_o , Z_i و A_v برای این تقویت کننده.

حل: ضریب تقویت:

$$A_v = \frac{\frac{0.05}{10+0.05} (1+10^4) - 10^4}{1 + \frac{1.2}{500} + \frac{1.2}{10+0.05} (1+10^4)} = -8.325$$

برای اینکه $A \gg 1$, $R_o \ll R_2$

پس از روش تقریبی نیز $R_i \ll R_1$ می توانیم استفاده کنیم.

$$A_v \approx -\frac{R_2}{R_1} = \frac{-10}{1.2} = -8.333$$

دید می شود که هر دو جواب با تقریب بسیار خوبی برابر می باشند.

- امپدانس ورودی:

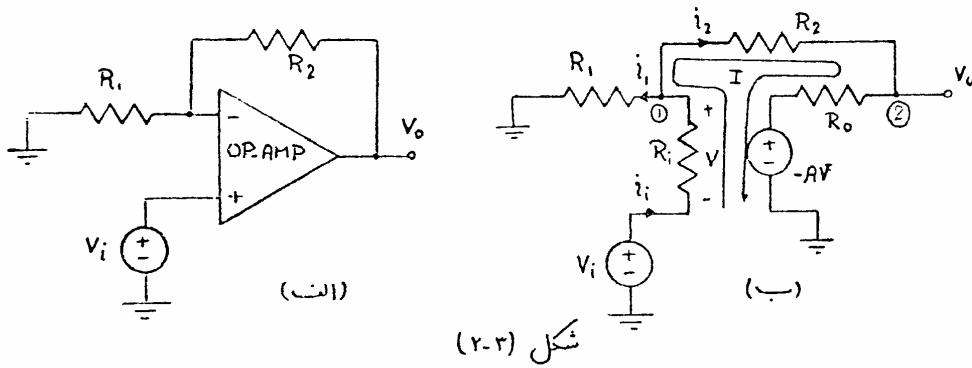
$$Z_{in} = 1.2 + 1 / \left(\frac{1}{500} + \frac{1+10^4}{10+0.05} \right) = 1.2 + 10^{-3} \approx 1.2 k\Omega$$

- امپدانس خروجی:

$$Z_o = \left(\frac{10+1.2}{10^4 \times 1.2} \right) 0.05 = 0.046 \Omega$$

تقویت کننده معکوس نکلنده: (۲-۲)

Noninverting Amplifier: شکل (۲-۳-الف) مدار یک تقویت کننده معکوس نکلنده، و شکل (۲-۳-ب) مدار معادل واقعی آنرا نمایش می دهد.

- ضریب تقویت ولتاژ:

$$i_i = i_1 + i_2 \Rightarrow \frac{V_i - V_i}{R_i} = \frac{V_i}{R_i} + \frac{V_i - V_o}{R_2}$$

از KCL در گره (1):

$$V_i \left(\frac{1}{R_i} + \frac{1}{R_2} + \frac{1}{R_i} \right) = V_i / R_i + V_o / R_2 \quad (I)$$

$$i_2 = \frac{V_o + AV}{R_o}$$

از KVL در حلقه (I) داریم،

$$V_i + V + AV = (R_2 + R_o) i_2 \Rightarrow V_i + (1+A)V = (R_2 + R_o) (V_o + AV) / R_o \quad (II)$$

$$V = V_i - V_i \quad (III)$$

از روابط (I)، (II)، (III) نتیجه می شود.

$$A_V = \frac{V_o}{V_i} = \left[\frac{AR_2}{AR_2 - R_o} \left(\frac{1}{R_i \parallel R_2 \parallel R_i} \right) - \frac{1}{R_i} \right] / \left[\frac{R_2 + R_o}{AR_2 - R_o} \left(\frac{1}{R_i \parallel R_2 \parallel R_i} \right) + \frac{1}{R_2} \right]$$

اگر $R_i \gg R_1$ یا R_2 ، $R_o \ll R_2$ و $A \gg 1$ باشد در نتیجه،

$$A_{VU} = \left(1 + \frac{R_2}{R_i} \right)$$

رابطه برگردانی توان از ورودی به خروجی نیز به دست می آید. با توجه به اینکه $A \gg 1$ ، بنابراین،

$$i_1 = -i_2 \quad V_i \approx V_i \quad V_o \approx V_i$$

$$i_1 = \frac{V_i}{R_1} = \frac{V_i}{R_1}, \quad i_2 = \frac{V_i - V_o}{R_2} \Rightarrow \frac{V_i}{R_1} = \frac{V_o - V_i}{R_2} \Rightarrow \frac{V_o}{V_i} = \left(1 + \frac{R_2}{R_1}\right)$$

مشاهده می شود که با این تزیب نیز به همان جواب قبل رسیدیم.
در این مدار خروجی با دردی هفاز بوده و ضرب تزیب به نسبت $\frac{R_2}{R_1}$ بگن دارد.
- امپدانس ورودی:

$$Z_i = V_i / i_i$$

$$i_i = \frac{V_i}{R_1} + \frac{V_i - V_o}{R_2} = V_i \left(\frac{1}{R_1} + \frac{1}{R_2} \right) - \frac{V_o}{R_2} \quad (IV)$$

$$V_i = V_i - R_i i_i \quad (V)$$

با توجه به رابطه (II) داریم:

$$V_i + (1+A)V = (R_2 + R_o)(V_o + AV) / R_o$$

$$\Rightarrow V_o = \left[R_i (AR_2 - R_o) / (R_2 + R_o) \right] i_i + \left[R_o / (R_2 + R_o) \right] V_i \quad (VI)$$

از روابط (V), (VI), (II) نتیجه می شود.

$$Z_{in} = \frac{V_i}{i_i} = \frac{R_1 R_i (1+A) + (R_1 + R_i)(R_2 + R_o)}{R_1 + R_2 + R_o}$$

اگر $R_o \ll R_2$, $R_i \ll R_1$ و $AR_i \gg R_2$ باشد. در نتیجه:

$$Z_{in} \approx R_i A / \left(1 + \frac{R_2}{R_1}\right)$$

مشاهده می شود که این

تزیب کننده دارای امپدانس ورودی بسیار بزرگی می باشد.

- امپدانس خروجی:

طبق تعریف

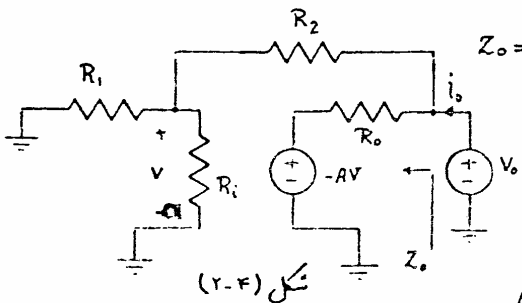
$$Z_o = \frac{V_o}{i_o} \Big|_{V_i=0}$$

امپدانس خروجی این تزیب کننده

برابر امپدانس خروجی تزیب کننده معکوس کننده

می باشد.

$$Z_o \approx R_o (R_1 + R_2) / AR_1$$

شکل (۲-۴)

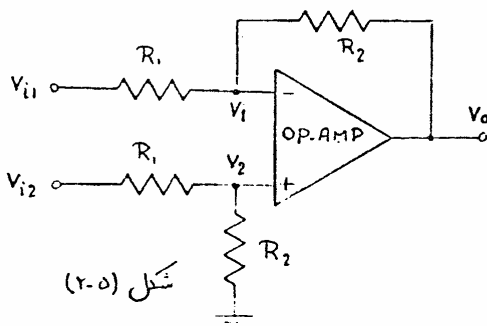
تمرین:

ضریب تقویت و نشان (A_v) ، امپدانس ورودی (Z_i) و امپدانس خروجی (Z_o) را برای تقویت کننده معکوس نکلنده شکل (۲-۳) بدست آورید.
 $(A = 10^4, R_i = 500 \text{ k}\Omega, R_o = 50 \Omega, R_1 = 1.2 \text{ k}\Omega, R_2 = 4.7 \text{ k}\Omega)$

تاکنون دیدیم که فرار دادن مدل داخلی op.Amp در مدارها با مدل ایده‌آل آن تفاوت چندانی نداشته است لذا op.Amp را به صورت ایده‌آل در نظر بگیریم.

تقویت کننده اختلاف: (۲-۳) Difference Amplifier:

در صورتیکه مقادیر اختلاف سینالیهای ورودی مورد توجه ما باشد می‌توانیم از مدار تقویت کننده شکل (۲-۵) استفاده نماییم.
 $V_o = K(V_1 - V_2)$

شکل (۲-۵)

اگر تقویت کننده را در ناحیه خطی در آن در نظر بگیریم با توجه به اصل "جمع آثار" داریم:

$$V_o = V_{o1} + V_{o2}$$

$$V_{o2} = \frac{R_2}{R_1 + R_2} V_{i2}$$

$$V_{i2} = 0 \Rightarrow V_{o1} = -\frac{R_2}{R_1} V_{i1} \quad (\text{تقویت کننده معکوس کننده})$$

$$V_{i1} = 0 \Rightarrow V_{o2} = \left(1 + \frac{R_2}{R_1}\right) V_{i2} = \frac{R_2}{R_1} V_{i2} \quad (\text{تقویت کننده معکوس نکلنده})$$

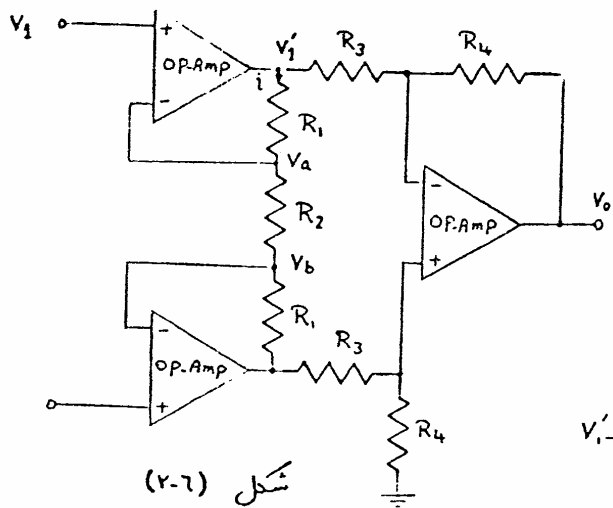
$$\Rightarrow V_o = -\frac{R_2}{R_1} (V_{i1} - V_{i2})$$

مثال (۲-۶) مطلوبست محاسبه V_o در مدار شکل (۲-۶).

$$V_a \approx V_1, \quad V_b \approx V_2$$

$$V_o = -\frac{R_2}{R_1} (V_1 - V_2) \quad (I)$$

حل:

$$V_1' - V_2' = (R_1 + R_2 + R_1) i \quad (II)$$

$$i = \frac{V_a - V_b}{R_2} = \frac{V_1 - V_2}{R_2} \quad (III)$$

از معادلات (II) و (III) نتیجه می‌گیریم:

$$V_1' - V_2' = \left(1 + 2 \frac{R_1}{R_2}\right) (V_1 - V_2) \quad (IV)$$

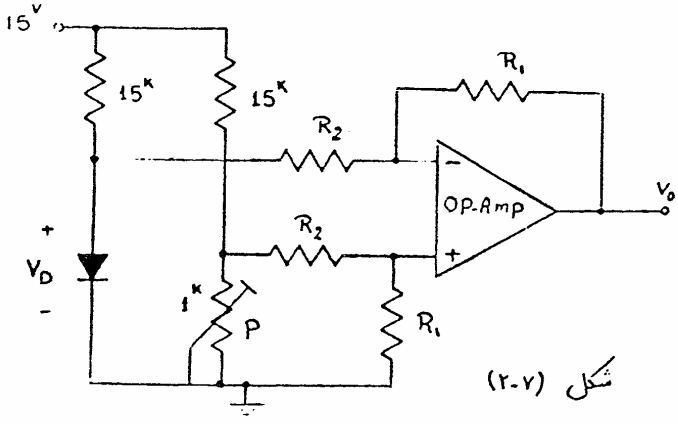
از معادلات (I) و (IV) داریم،

شکل (۲-۶)

$$V_o = -\frac{R_4}{R_3} \left(1 + 2 \frac{R_1}{R_2}\right) (V_1 - V_2)$$

تقریب :

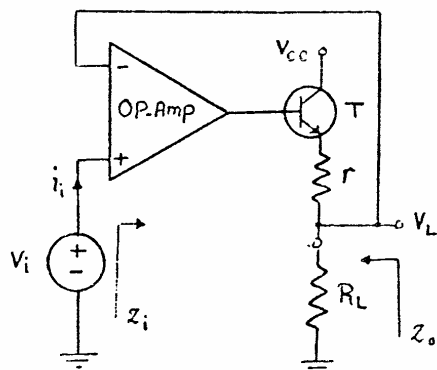
۱- مطلوبیت محاسبه $V_o = f(T)$ در مدار شکل (۲-۶) در صورتیکه $\frac{\Delta V_o}{\Delta T} = -2 \text{ mV}/^\circ\text{C}$ و $V_o(0^\circ\text{C}) = 700 \text{ mV}$ باشد R_2, R_1, P را چنان انتخاب کنید که از این مدار بتوان بعنوان یک دماسنج استفاده کرد. ($V_{o\text{max}} = 10^v$)

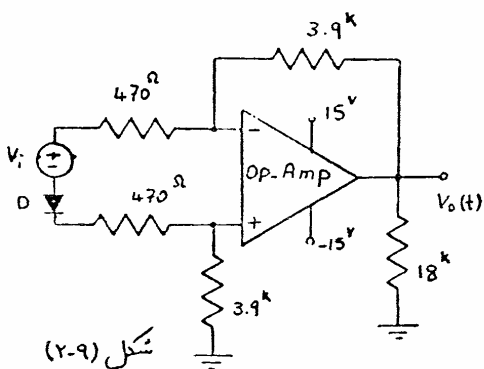
شکل (۲-۷)

۲- منظور تأمین جریان بار از یک ترانزیستور قدرت بهرته کلکتور مشترک در خروجی op.Amp استفاده می‌شود. در صورتیکه R_o, R_i, A داده شده باشد.

بهره و رتاز، امپدانس ورودی و امپدانس خروجی مدار شکل (۲-۸) را بدست آورید.

شکل (۲-۸)

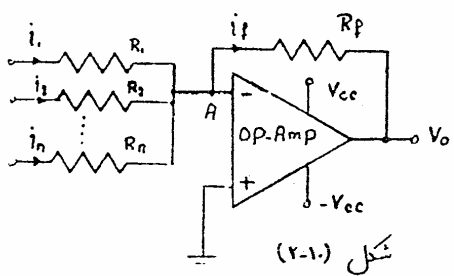

شکل (۲-۹)

۳- با فرض اینکه ورودی OP.Amp مدار شکل (۲-۹) بصورت ایده‌آل در $V_i = 1 + 2 \sin t$ باشد. $V_o(t)$ را برای این مدار بدست آورید. در رسم نمانید.

۲-۴) جمع‌کننده :

شکل (۲-۱۰) یک مدار تقویت‌کننده را که خروجی آن ترکیب خطی از

شکل (۲-۱۰)

ورودی‌های آن است را نشان می‌دهد. با توجه به اینکه نقطه A زمین مجازی

است $V_A = 0$

$$i_p = i_1 + i_2 + \dots + i_n$$

$$\frac{-V_o}{R_p} = \frac{V_1}{R_1} + \frac{V_2}{R_2} + \dots + \frac{V_n}{R_n}$$

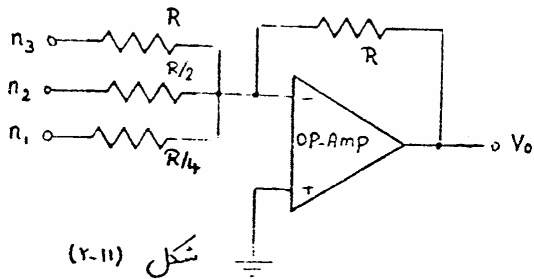
⇒

$$V_o = -R_p \left(\frac{V_1}{R_1} + \frac{V_2}{R_2} + \dots + \frac{V_n}{R_n} \right)$$

اگر $R_1 = R_2 = \dots = R_n = R$ باشد آنگاه

$$V_o = -\frac{R_f}{R} (V_1 + V_2 + \dots + V_n)$$

این مدار در مبدل‌های دیجیتال به آنالوگ کاربرد زیادی دارد. شکل (۲-۱۱) یک نمونه از مدار مبدل (Binary) به اعشاری را نمایش می‌دهد.

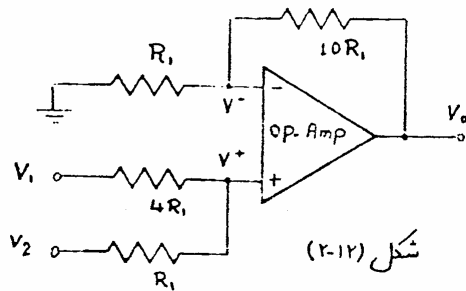

$$n_1 n_2 n_3 = n_1 \times 2^2 + n_2 \times 2^1 + n_3 \times 2^0$$

$$V_o = -(4n_1 + 2n_2 + n_3)$$

شکل (۲-۱۱)

مثال (۲-۱۲) مطلوبیت محاسبه V_o در مدار شکل (۲-۱۲).

شکل (۲-۱۲)

حل: این مدار نسبت به V^+ یک تقویت کننده معکوس کننده می‌باشد. بنابراین:

$$V_o = \left(1 + \frac{10R_1}{R_1}\right) V^+ = 11V^+ \quad (I)$$

از قضیه جمع آثار داریم:

$$V^+ = \frac{R_1}{R_1 + 4R_1} V_1 + \frac{4R_1}{4R_1 + R_1} V_2 = (1/5)V_1 + (4/5)V_2 \quad (II)$$

اگر معادله (II) را در (I) قرار دهیم:

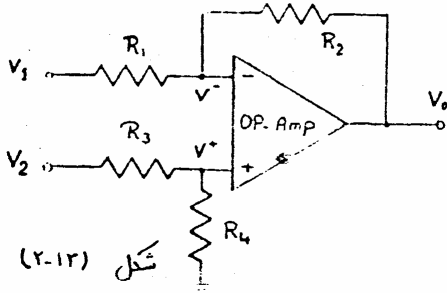
$$V_o = \frac{11}{5} V_1 + \frac{44}{5} V_2$$

(۲-۵) تفریق کننده:

شکل (۲-۱۳) یک مدار تفریق کننده را نشان می‌دهد که

$$V_o = k_2 V_2 - k_1 V_1 \quad k_1, k_2 > 0$$

جول مدار به صورت خطی عمل می‌کند

شکل (۲-۱۳)

بنابراین می توان از اصل جمع آثار استفاده کرد. یعنی:

$$V_o = V_{o1} + V_{o2}$$

$$V_2 = 0 \Rightarrow V_{o1} = (-R_2/R_1) V_1$$

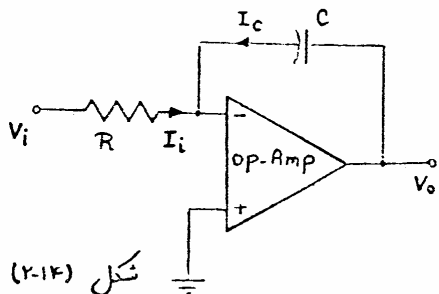
$$V_1 = 0 \Rightarrow V_{o2} = (1 + R_2/R_1) V^* = [(1 + R_2/R_1) R_4 / (R_3 + R_4)] V_2 = \frac{R_4}{R_1} \times \frac{R_1 + R_2}{R_3 + R_4} V_2$$

$$V_o = V_{o1} + V_{o2} = \frac{R_4}{R_1} \left(\frac{R_1 + R_2}{R_3 + R_4} \right) V_2 - \frac{R_2}{R_1} V_1 = k_2 V_2 - k_1 V_1$$

یکی از موارد
استفاده تفریق کننده!

در مدارهای "Sensor" می باشد.

Integrator:

شکل (۲-۱۴)

(۲-۶) انتگرال گیر:

شکل (۲-۱۴) مدار یک انتگرال گیر
آنا لگ را نشان می دهد.
باتوجه به تبدیل لاپلاس:

$$I_i(s) = -I_c(s)$$

$$I_i(s) = V_i(s)/R \quad I_c(s) = V_o(s) CS$$

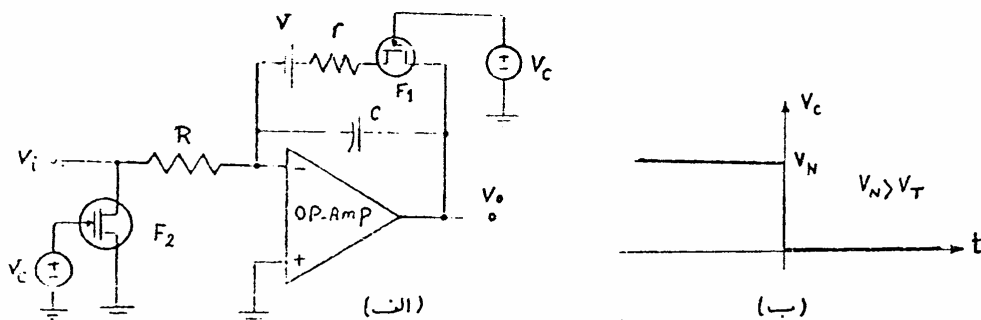
$$\Rightarrow V_i(s)/R = -V_o(s) CS \Rightarrow V_o(s) = \frac{-1}{RC} \frac{V_i(s)}{s}$$

$$V_o(t) = \frac{-1}{RC} \int_0^t v_i(t') dt'$$

باتوجه به عکس تبدیل لاپلاس:
اگر فایزن C ولتاژ اولیه
نیز داشته باشد آنگاه.

$$V_o(t) = \frac{-1}{RC} \int_0^t v_i(t') dt' + v_c(0)$$

شکل (۲-۱۵) یک نمونه از انتگرال گیر با شرایط اولیه را نشان می دهد

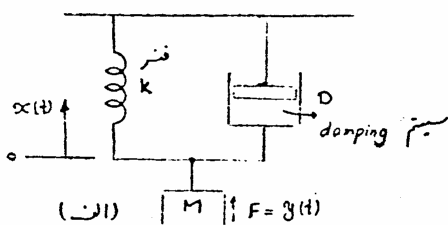
شکل (۲-۱۵)

در این مدار در زمانهای $t < 0$ $V_c = V_n$ است، در نتیجه FET های F_1 و F_2 به صورت یک کلید بسته عمل می کنند و خازن C توسط منبع ولتاژ V با ثابت زمانی $\tau = RC$ شارژ می شود، در زمان $t = 0$ $V_c = 0$ شده، FET ها به صورت یک کلید باز عمل می کنند. برای زمانهای $t > 0$ خواهیم داشت:

$$v_o(t) = -\frac{1}{RC} \int_0^t v_i(t') dt' + V$$

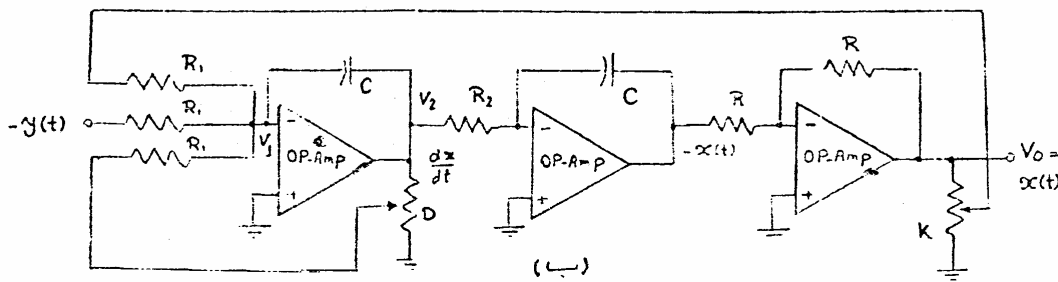
تذکر: در FET اگر شکل درین و سوری متعادل باشد، این تراز بستورگی می تواند از در طرف جریان را عبور دهند.

مثال) یک سیستم مکانیکی درجه دوم را برسید "ANALOG COMPUTER" شبیه سازی کنید.

حل: شکل (۲-۱۶) یک سیستم مکانیکی درجه دوم را نشان می دهد.

شکل (۲-۱۶)

معادله دیفرانسیل حرکت جرم m به صورت زیر بیان می شود

$$\frac{d^2 x(t)}{dt^2} = \frac{1}{M} y(t) - \frac{K}{M} x(t) - \frac{D}{M} \frac{dx(t)}{dt} \quad (I)$$

شکل (۲-۱۶ ب) مدار شبیه سازی شده معادله دیفرانسیل (I) را نشان می دهد. در طبقه اول این مدار عمل جمع و انتگرال گیری با هم انجام می شود.

$$V_2(t) = \int \frac{d^2 x(t)}{dt^2} dt = \frac{dx}{dt} = \frac{-1}{RC} \int (-y(t) + D \frac{dx}{dt} + Kx(t)) dt$$

$$\frac{1}{R_1 C} = \frac{1}{M} \Rightarrow \boxed{R_1 C = M}$$

$$\frac{-1}{R_2 C} = -1 \Rightarrow \boxed{R_2 C = 1}$$

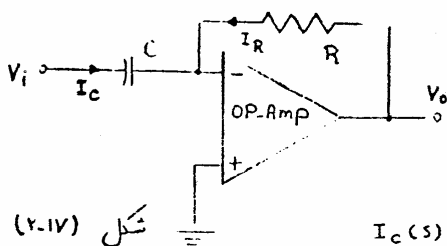
و در طبقه دوم :

تقریب :

معادلات دیفرانسیل زیر را از طریق کامپیوتر آنا لیز حل نمایید.

1) $3 \frac{dx}{dt} + 5x = 5 \sin 100\pi t$

2) $\frac{d^3 x}{dt^3} + 3 \frac{d^2 x}{dt^2} + 3 \frac{dx}{dt} + x = 4 \cos 4t$

شکل (۲-۱۷)

$$I_c(s) = -I_R(s)$$

$$I_c(s) = V_i(s) CS \quad I_R(s) = V_o(s)/R$$

$$\Rightarrow V_o(s) = -RCS V_i(s) \Rightarrow$$

$$\boxed{V_o(t) = -RC \frac{d}{dt} v_i(t)}$$

مشتق گیری (۲-۷) شکل (۲-۱۷) مدار یک

مشتق گیری را نشان می دهد.

با استفاده از تبدیل لابلاس :

چون دامنه سیگنال خروجی مشتق گزیده به فرکانس سیگنال ورودی بستگی دارد. بنابراین نویز ورودی این طبقه را بیشتر از سیگنال ورودی تقویت می‌کند، لذا در طراحی مدارها سعی می‌شود که از مشتق‌گیر کمتر استفاده شود.

تشریح:

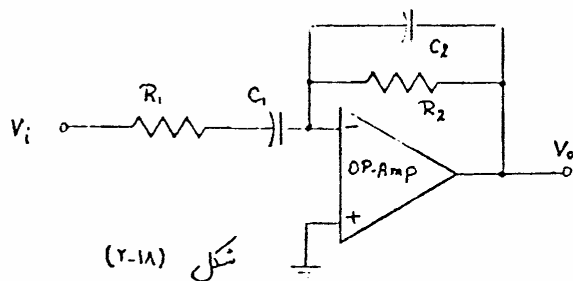
مدار شکل (۲-۱۸) را در نظر بگیرید.

الف: تابع تبدیل $H(s) = \frac{V_o(s)}{V_i(s)}$ را بدست آورید.

ب: در صورتیکه $R_1 C_1 = R_2 C_2$ باشد در چه محدوده فرکانسی مدار بهرقت یک مشتق‌گیر عمل می‌کند.

ج: تابع تبدیل $H(s)$ را برای $C_1 \rightarrow \infty$ بدست آورده و محدوده فرکانسی که در آن مدار بهرقت فیلتر پایین‌گذر عمل می‌کند را مشخص نمایید.

د: تابع تبدیل $H(s)$ را برای حالت $C_2 = 0$ بدست آورده و محدوده فرکانسی که در آن مدار بهرقت یک فیلتر بالاگذر عمل می‌نماید را مشخص کنید.

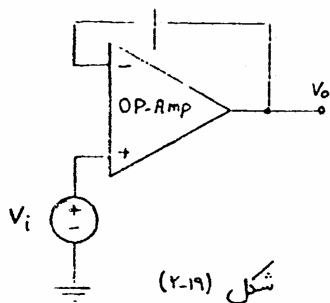
۲-۸) تبدیل امپدانس:

اگر در مدار تقویت کننده معکوس

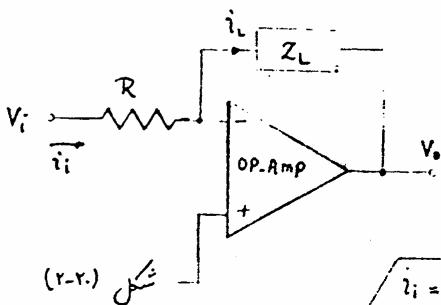
نکته که $V_o = (1 + \frac{R_2}{R_1}) V_i$ می‌باشد $R_2 = 0$

و $R_1 = \infty$ در نظر گرفته شود در نتیجه

$V_o = V_i$ می‌شود. [شکل (۲-۱۹)]

چون امپدانس ورودی این مدار خیلی بزرگ و امپدانس خروجی آن بسیار کوچک است به این مدار، مدل امپدانس می گویند همچنین بریل $V_o = V_i$ به این مدار "Voltage follower" نیز گفته می شود. یکی از موارد استفاده این مدار، در طبقه ورودی و خروجی می باشد.

شکل (۲-۲۰)

مدل ولتاژ به جریان (۲-۲۰)

شکل (۲-۲۰) یک مدل ولتاژ

به جریان را نشان می دهد.

i_i جریان عبوری از بار Z_L است که به

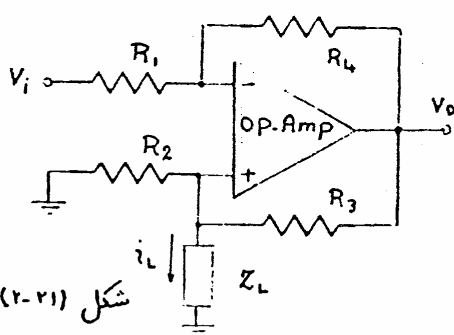
خود بار Z_L بستگی ندارد.

بنابراین Z_L را به یک منبع جریان متصل کرده ایم.

اگر نخواهیم یک طرف بار را

بیزمین متصل کنیم، می توانیم از مدار

شکل (۲-۲۱) استفاده کنیم.

شکل (۲-۲۱)

تشریح:

مدار شکل (۲-۲۱) را در نظر بگیرید.

ثابت کنید که اگر $\frac{R_3}{R_2} = \frac{R_4}{R_1}$ باشد آنگاه:

$$i_L = -V_i / R_2$$

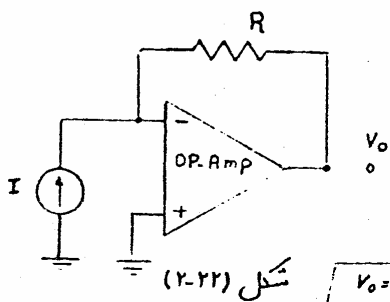
مدل جریان به ولتاژ (۲-۲۱)

جریان که توسط ترانسها به در سر بار آن

داد می شود مستقل از باره است (یک منبع جریان

کوچک) لذا می توان برسیه یک مدل جریان به ولتاژ، این

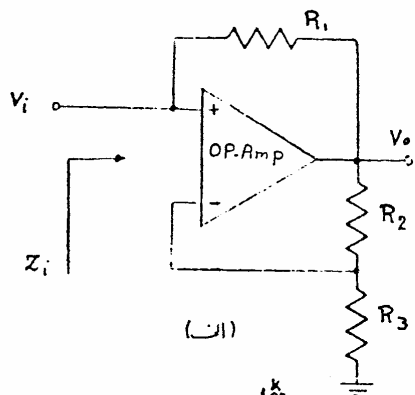
جریان را به ولتاژ تبدیل کرد. [شکل (۲-۲۲)]

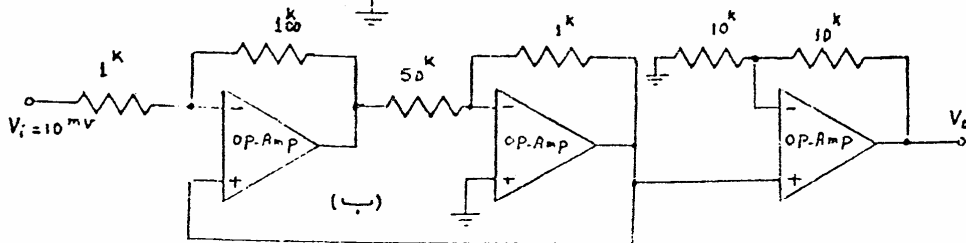
شکل (۲-۲۲)

$$V_o = -RI$$

شماره‌های مختلف:

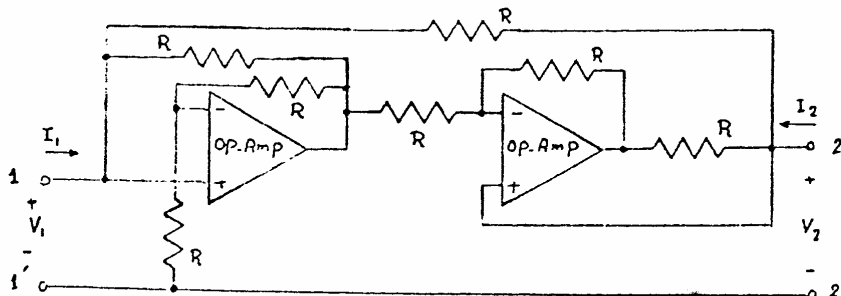

۱- مطابقت مناسب Z_i برای شکل (۲-۲۳) الف و V_o برای شکل (۲-۲۳) ب.

شکل (۲-۲۳)

۲- پارامترهای مانرین Y را برای مدار شکل (۲-۲۴) بدست آورید. سپس $Z_{in} = V_1 / I_1$ را وقتی که خازنی با ظرفیت C در دومی $2-2'$ قرار دهیم بدست آورید. این امپدانس به چه صورت است؟ (این مدار Gyration نامیده می‌شود)

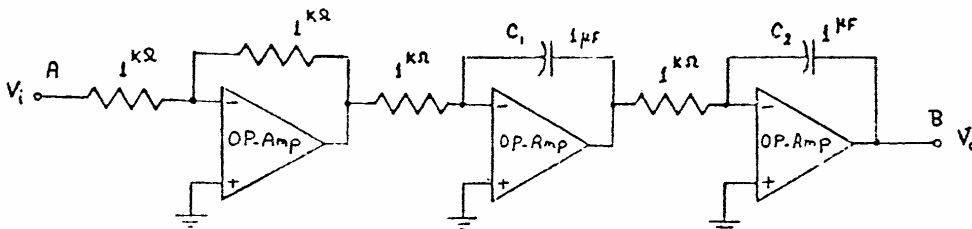
شکل (۲-۲۴)

۳- مدار شکل (۲-۲۵) را در نظر بگیرید.

الف. مطابقت $A_v = \frac{V_o}{V_i}$

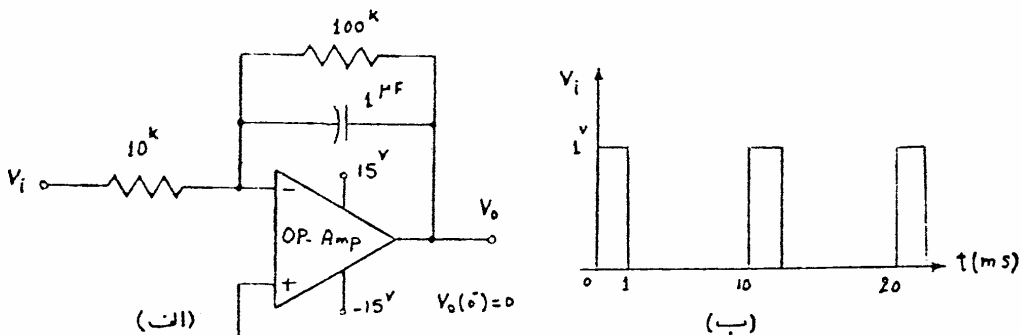
ب. اگر نقطه B را به نقطه A اتصال کوتاه کرد، و ولتاژ خروجی را

لظای به دوسر خازن C_1 اعمال کنیم و سپس ولتاژ را برداریم ، مطلوبیت $V_o(t)$ برای $t > 0$. (در $t=0$ بطور لظای ولتاژ اعمال شده است)

شکل (۲-۲۵)

۴- ولتاژ خروجی مدار شکل (۲-۲۶-الف) را برای ورودی شکل (۲-۲۶-ب) بدست آورید. پس از چه مدت تنبیه کننده اشباع می شود.

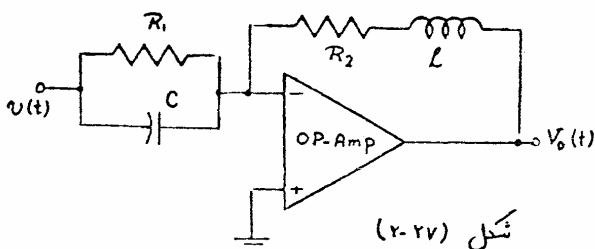

شکل (۲-۲۶)

۵- برای مدار شکل (۲-۲۷)

$$-V_o = \frac{R_2}{R_1} V + \left(R_2 C + \frac{L}{R_1} \right) \frac{dV}{dt} + LC \frac{d^2 V}{dt^2}$$

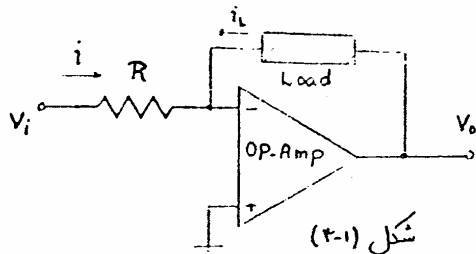
نشان دهید که :

شکل (۲-۲۷)

۳- کاربردهای غیر خطی OP.AMP :

OP.AMP در کاربردهای غیر خطی به درصورت مورد استناد قرار می گیرند.

انت : OP.Amp در ناحیه خطی باشد، وی عناصر بکاررفته غیر خطی باشند. شکل (۳-۱) یک نمونه از این حالت را نشان می دهد.

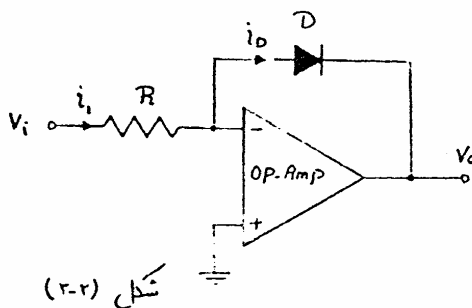
$$i = \frac{V_i}{R} \quad i = -i_L \quad v_L = f(i_L)$$

$$v_o = v_L = f(i_L) = f(-V_i/R)$$

ب، OP.Amp بصورت غیر خطی عمل کند. در این حالت OP.Amp دارد ناحیه اشباع خود را می خورد.

(۳-۱) تقویت کننده لگاریتمی :

اگر در تقویت کننده معکوس کننده بجای مقاومت R_2 یک دیود قرار دهیم. تقویت کننده لگاریتمی بدست می آید. [شکل (۳-۲)]

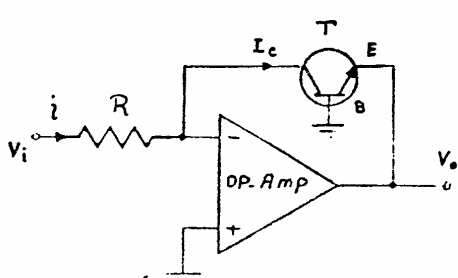
$$i_1 = i_o \quad i_1 = V_i/R$$

$$i_o = I_s e^{-\frac{v_o}{V_T}} \Rightarrow \frac{V_i}{R} = I_s e^{-\frac{v_o}{V_T}} \Rightarrow v_o = -V_T \ln \frac{V_i}{R I_s}$$

$$\Rightarrow v_o = K_1 \ln K_2 V_i$$

در بعضی از موارد بجای دیود یاز یک ترانزیستور مطابق شکل (۳-۲) استناد می کنند

۱۶۹

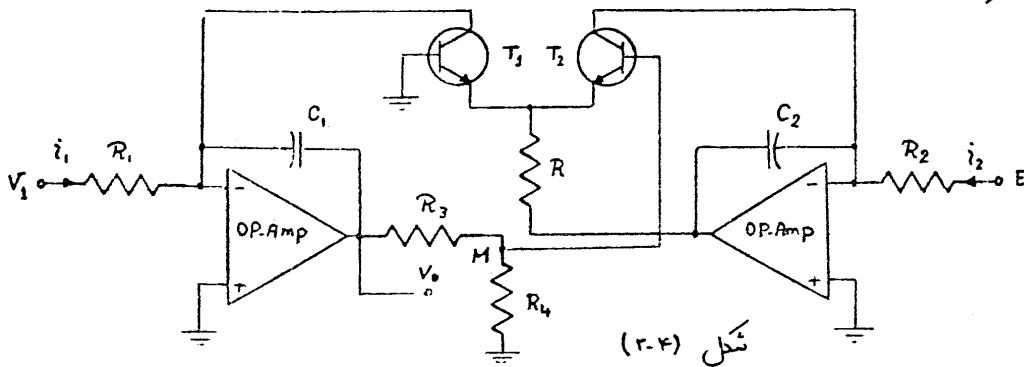

$$i = I_C \quad I_C = I_S e^{\frac{V_{BE}}{V_T}} \quad V_{BE} = -V_o$$

$$i = V_i / R \Rightarrow \frac{V_i}{R} = I_S e^{-\frac{V_o}{V_T}}$$

$$\Rightarrow V_o = -V_T \ln \frac{V_i}{R I_S} = k_1 \ln k_2 V_i$$

در تقویت کننده های لگاریتمی چون V_o به V_T و I_S بستگی دارد و خود این پارامترها نیز با درجه حرارت تغییر می کنند در نتیجه این تقویت کننده نسبت به تغییرات درجه حرارت حساس می باشد. برای رفع این اشکال می توان از مدار شکل (۳-۴) استفاده کرد.

خازنهای C_1 و C_2 جهت پایداری AC مدار بکار رفته است.

$$i_1 = \frac{V_i}{R_1} = I_S e^{\frac{V_{BE1}}{V_T}} \quad (I) \quad i_2 = \frac{V_2}{R_2} = I_S e^{\frac{V_{BE2}}{V_T}} \quad (II)$$

اگر رابطه (I) را بر (II) تقسیم کنیم:

$$\frac{V_i}{E} \cdot \frac{R_2}{R_1} = e^{\frac{V_{BE1}}{V_T}} / e^{\frac{V_{BE2}}{V_T}} \Rightarrow V_{BE1} - V_{BE2} = V_T \ln \left(\frac{R_2}{R_1} \cdot \frac{V_i}{E} \right)$$

$$V_{B2} = -V_{BE1} + V_{BE2} \Rightarrow V_{B2} = -V_T \ln \left(\frac{R_2}{R_1} \cdot \frac{V_i}{E} \right)$$

اگر از جریان بیس ترانزیستور T_2 صرف نظر کنیم، آنگاه از تقسیم ولتاژ در گره H:

$$V_{B2} = \frac{R_4}{R_4 + R_3} V_o \Rightarrow V_o = -\frac{R_3 + R_4}{R_4} V_T \ln\left(\frac{R_2 \cdot V_i}{R_1 \cdot E}\right)$$

اگر مقاومت R_3 را

بسی بزرگتر از مقاومت R_4

انتخاب کنیم:

$$V_o \approx -\frac{R_3}{R_4} V_T \ln\left(\frac{R_2 \cdot V_i}{R_1 \cdot E}\right)$$

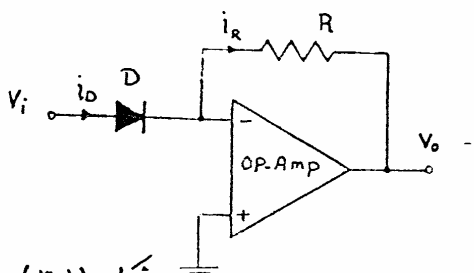
جای مقاومت R_4 از یک

ترانزیستور استفاده می‌کنیم در نتیجه:

$$\frac{\Delta R_4}{\Delta T} = \frac{\Delta V_T}{\Delta T} = \frac{k}{q}$$

بدین ترتیب یک تقویت کننده لگاریتمی که نسبت

به تغییرات درجه حرارت نیز پایدار است، بدست می‌آید.

شکل (۳-۵)

(۳-۲) تقویت کننده آنتی لگاریتمی:

اگر جای مقاومت و دیود را در تقویت

کننده لگاریتمی عوض کنیم یک تقویت کننده

آنتی لگاریتمی بدست می‌آید. [شکل (۳-۵)]

در این مدار:

$$i_o = I_s e^{\frac{V_o}{V_T}} = I_s e^{\frac{V_i}{V_T}}$$

$$i_R = \frac{-V_o}{R}$$

$$\Rightarrow \frac{-V_o}{R} = I_s e^{\frac{V_i}{V_T}} \Rightarrow V_o = -R I_s e^{\frac{V_i}{V_T}} \Rightarrow V_o = k_1 e^{k_2 V_i}$$

تشریح:

در مدار شکل (۳-۶) رابطه‌ای که خودجی V_o را به ورودی V_i و V_2

مربوط می‌کند، بدست آورید و نشان دهید، در صورتیکه V_2 مقدار ثابتی اختیار

گردد این مدار یک تقویت کننده آنتی لگاریتمی است و همچنین با انتخاب مقاومت

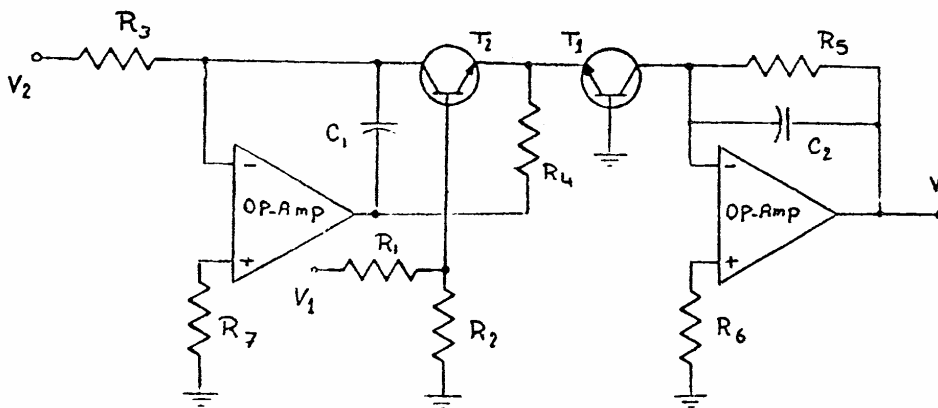
R_2 به اندازه‌ای مناسب و از جنس PTC* می‌توان اثر درجه حرارت روی

* PTC: Positive Temperature Coefficient

(۱۷۱)

تقویت کننده را از بین برد.

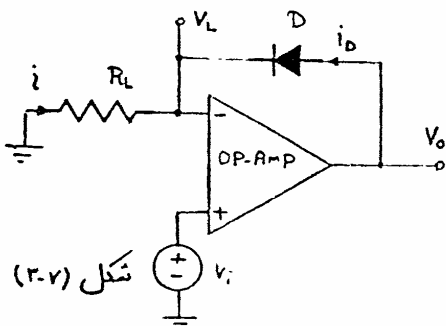
و در صورتیکه $R_4 = 2^k$ ، $R_3 + R_7 = 30^k$ ، $R_2 = 1^k$ ، $R_1 = 15.7^k$ ، $V_2 = 15^v$ ،
 و $R_5 = R_6 = 10^k$ انتخاب گردد، منفی V_o بر حسب V_1 را رسم نمایید.

شکل (۳-۶)

- Rectifiers:

(۳-۳) یکسو سازها:

شکل (۳-۷)

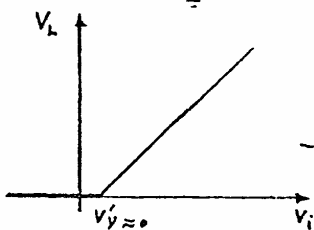
شکل (۳-۷) یک نمونه از مدار

یکسو ساز نیم موج را نشان می دهد.

اگر ولتاژ آستانه هدایت دیود D را

V_D و ضریب تقویت OP-AMP را A فرض

کنیم، آنگاه اگر دیود روشن باشد (D: on)

شکل (۳-۸)

$$\begin{cases} -A(v_L - v_i) = v_o \\ v_o = v_D + v_L \end{cases} \Rightarrow v_i = (1 + \frac{1}{A})v_L + \frac{v_D}{A} \approx v_L$$

در یکسو سازی نیم موج توسط دیود

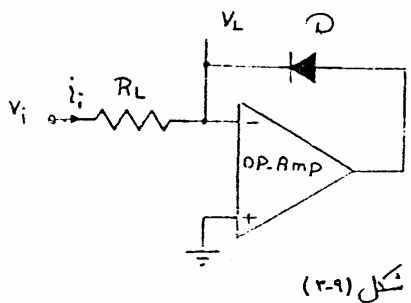
اگر دامنه ولتاژ اعمال شده کمتر از V_D باشد دیود از دو طرف

بهرت انتقال باز عمل می کند و در خروجی سیگنالی نخواهیم داشت

ولی در این مدار ولتاژ آستانه هدایت برابر

$$V_D' = V_D / A \approx 0$$

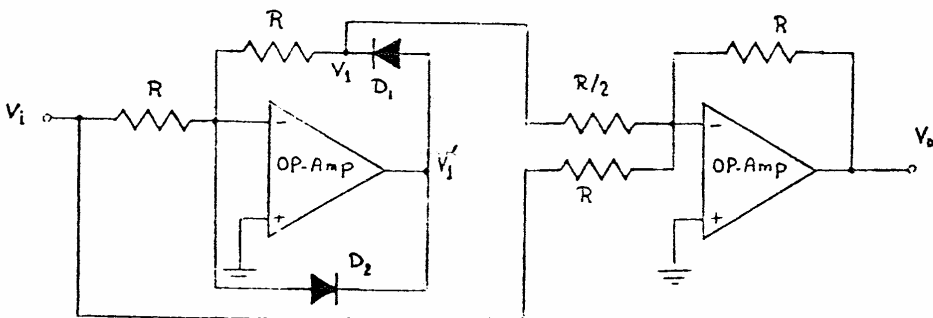
است در نتیجه مایکت یکسو ساز نیم موج ایده آل خواهیم داشت. [شکل (۳-۸)]

تقریباً:
مدار شکل (۳-۹) را بطور کلی بررسی کرده و مشخصه $V_L - V_i$ آنرا بدست آورید.

شکل (۳-۹)

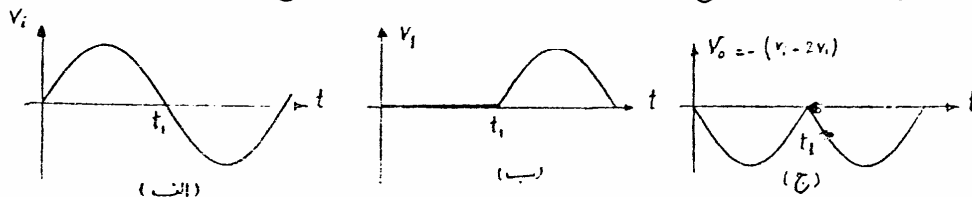
در یکساز تمام موج با استفاده از یک دیود، در اشکال اساسی زیر وجود داشت
الف: نبودن زمین مشترک بین دیودها سینوسی دیودها یکسو شده
ب: افت ولتاژ ۰.۷۵۰ روی دیودها
این اشکالات را می توان با استفاده از مدار شکل (۳-۱۰) برطرف کرد.

شکل (۳-۱۰)

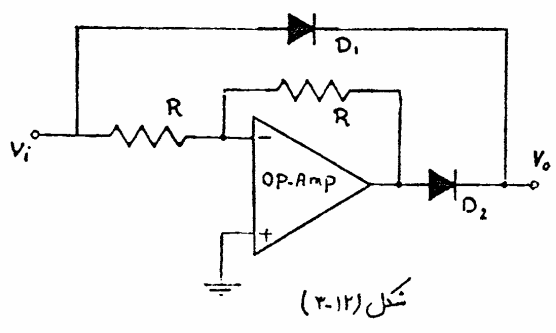
$$V_o = -(V_i + 2V_1) \quad \begin{matrix} V_i < 0 & D_2: \text{off} & D_1: \text{on} & \frac{V_1}{R} = -\frac{V_i}{R} \Rightarrow V_1 = -V_i \\ V_i > 0 & D_2: \text{on} & D_1: \text{off} & V_1 = 0 \end{matrix}$$

شکل (۳-۱۱) ولتاژهای V_i ، V_1 و V_o را نسبت به زمان نشان می دهد.

شکل (۳-۱۱)

۱۷۳

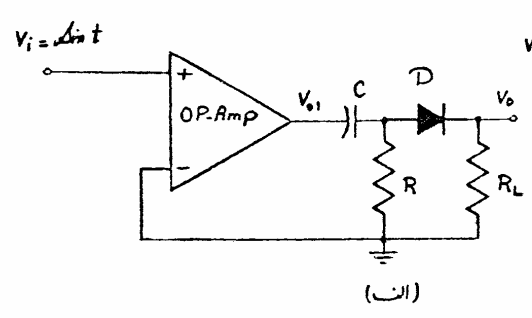

تشریح:
مشخصه مدار $V_o = V_i$
شکل (۳-۱۲) را درست آورید.

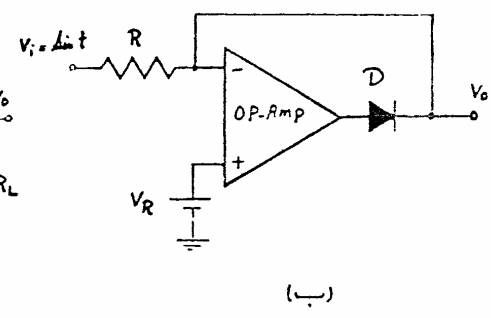
شکل (۳-۱۲)

تشریح:

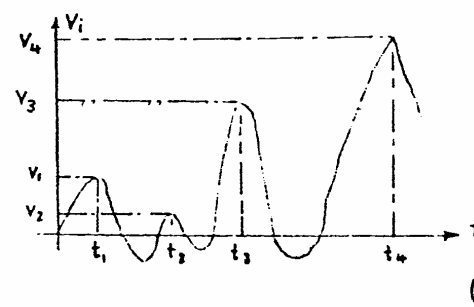
« چند کاربرد دیگر OP.AMP »
(ت) را برای هر یک از شکل های (۳-۱۳) درست آورده سپس کاربرد هر کدام از مدار را شرح دهید.

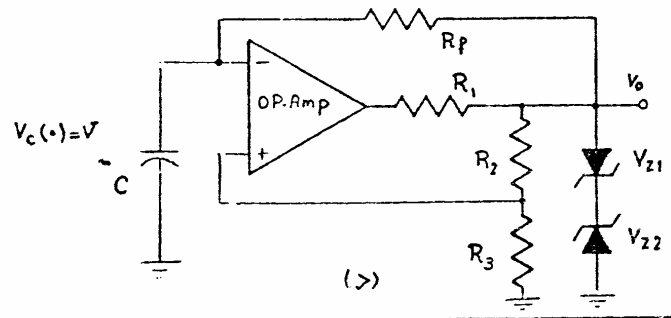
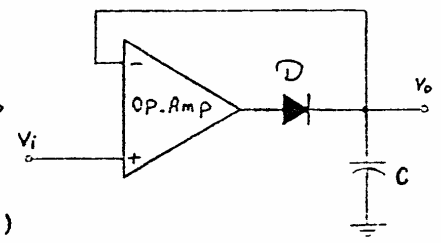
(الف)

(ب)

(ج)

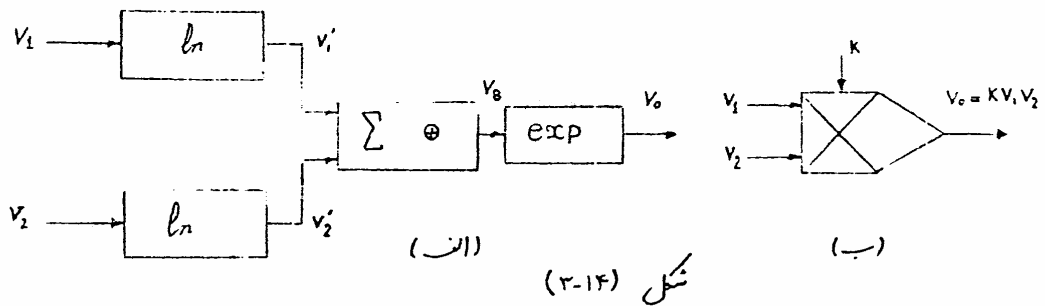

شکل (۳-۱۳)

(و)

۳-۴ ضرب کننده آنالوگ:

شکل (۳-۱۴-الف) مراحل مختلف یک ضرب کننده آنالوگ و شکل (۳-۱۴-ب) مدل شماتیک آن را نمایش می دهد.

$$\begin{cases} V_1' = k_1 \ln k_2 V_1 \\ V_2' = k_1 \ln k_2 V_2 \end{cases} \Rightarrow V_8 = k_3 (V_1' + V_2') = k_1' (\ln k_2 V_1 + \ln k_2 V_2) = k_1' \ln k_2^2 V_1 V_2$$

$$V_0 = k_5 \exp k_4 V_8 = k_5 \exp [k_4 k_1' \ln k_2^2 V_1 V_2]$$

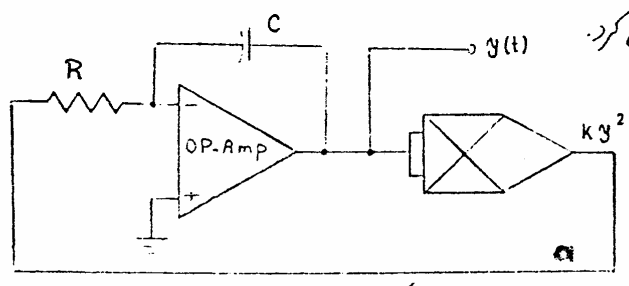
حال اگر $k_4 k_1' = 1$ بگیریم:

$$\Rightarrow V_0 = K V_1 V_2$$

مثال) با استفاده از بلوکهای کنترل کننده و ضرب کننده تابع $y(t) = \frac{1}{1+t}$ برای زمانهای $t \geq 0$ بدست آورید.

$$y(t) = \frac{1}{1+t} \Rightarrow \frac{dy}{dt} = \frac{-1}{(1+t)^2} = -y^2(t) \quad (I)$$

حل: معادله دیفرانسیل (I) را می توان به صورت شکل (۳-۱۵) شبیه سازی کرد.

شکل (۳-۱۵)

با انتخاب $\frac{1}{RC} = \frac{1}{K}$
 $\Rightarrow RC = K$

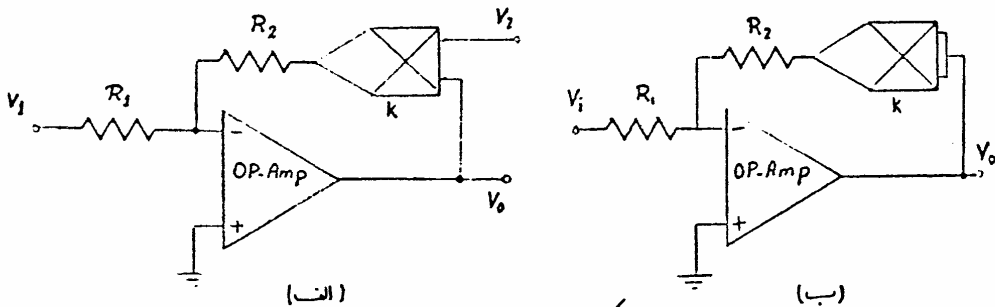
و با توجه به: $y(0) = 1$

$$V_C(0) = 2^2$$

معادله کامل می شود.

مهمترین:

۱- مدارهای شکل (۳-۱۶) را در نظر بگیرید. خروجی V_o را بر حسب V_i بدست آورده و کاربرد هر کدام را بیان کنید.

شکل (۳-۱۶)

۲- یک ولت‌ژن RMS سنج را طراحی کنید.

$$V_o = -\sqrt{\frac{1}{T} \int_0^T V_i(t)^2 dt}$$

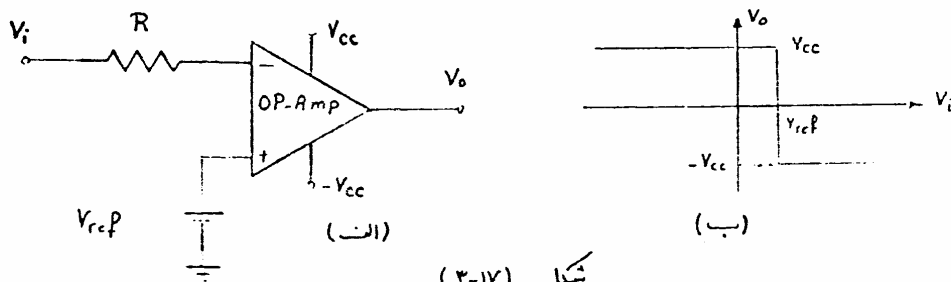
در کاربردهای غیر خطی که تاکنون بیان کردیم OP.Amp به صورت خطی و بعضی از المانهای بکار رفته به صورت غیر خطی رفتار می‌کردند. حال چنانچه کاربرد غیر خطی را که خود OP.Amp به صورت غیر خطی عمل می‌کند، بیان می‌کنیم.

Comparator:

مقایسه کننده: (۳-۵)

شکل (۳-۱۷) یک مدار منایسه کننده و شکل (۳-۱۷-ب) مشخصه V_o-V_i

را نشان می‌دهد.

شکل (۳-۱۷)

$$\begin{cases} V_i < V_{ref} \Rightarrow V_o = V_{cc} \\ V_i > V_{ref} \Rightarrow V_o = -V_{cc} \end{cases}$$

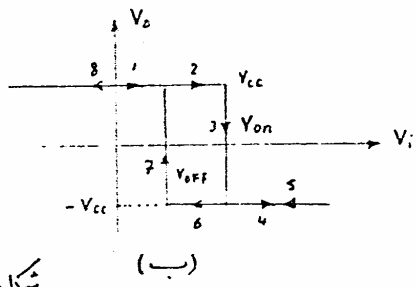
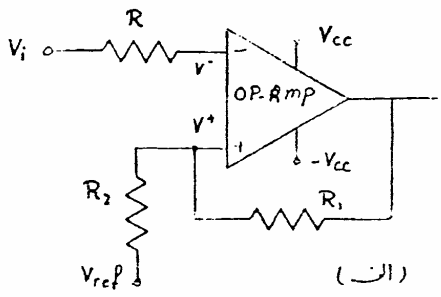
مشاهده می شود که بدلیل نداشتن فیدبک منفی OP.AMP وارد ناحیه اشباع می شود.

یکی از کاربردهای مهم منابع کسند ه در سیستم های مبدل توانالوگ به دیجیتال می باشد.

Schmit Trigger :

تریگر اشمیت : (۳-۶)

یکی دیگر از کاربردهای OP.AMP در حالت غیر خطی، استفاده از آن در اشمیت زیر است. شکل (۳-۱۸-ا) مدار یک اشمیت زیر تر شکل (۳-۱۸-ب) مشخصه V_o-V_i آنرا نشان می دهد.

شکل (۳-۱۸)

$$V_i < V^+ \Rightarrow V_o = V_{cc} \quad , \quad V_i > V^+ \Rightarrow V_o = -V_{cc}$$

بدلیل اینکه V_o دارای دو مقدار

$$V^+ = \frac{R_1}{R_1 + R_2} V_{ref} + \frac{R_2}{R_1 + R_2} V_o$$

V_{cc} است در نتیجه V^+ نیز دارای

دو مقدار V_{on} و V_{off} شده و سبب می شود که مشخصه V_o-V_i بصورت هیستریزس در آید.

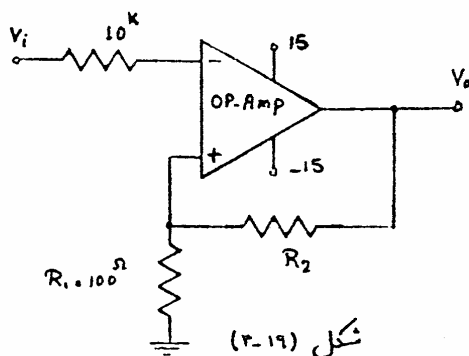
$$V_{ON} = \frac{R_1}{R_1 + R_2} V_{ref} + \frac{R_2}{R_1 + R_2} V_{cc}$$

$$V_{OFF} = \frac{R_1}{R_1 + R_2} V_{ref} - \frac{R_2}{R_1 + R_2} V_{cc}$$

یکی از کاربردهای مهم اشمیت زیر تر، در اسیلوسکوپهای اشد کاتدی است.

* این موضوع در بخش ششم مورد بحث قرار می گیرد.

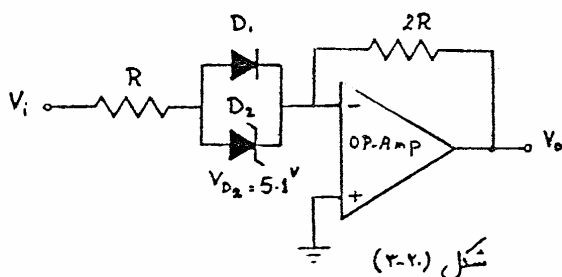
۱۷۷

شکل (۳-۱۹)

تشریح
۱- مطلوبت مشخصه $V_o - V_i$
مدار شکل (۳-۱۹) بر حالت ای
ان، $R_2 \rightarrow \infty$
ب، $R_2 = 1 M\Omega$

۲- با فرض ایده‌آل بودن دیودهای D_1 و D_2 در مدار شکل (۳-۲۰). مشخصه $V_o - V_i$ را برای این مدار بدست آورید.

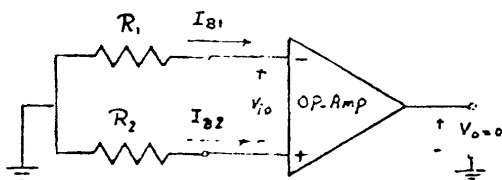
شکل (۳-۲۰)

۴- مشخصات یک OP.AMP واقعی :

گفتیم که OP.AMP ایده‌آل کاملاً در حالت تعادل هستند، یعنی هنگامی که $v_1 = v_2 = 0$ است $v_o = 0$ می‌باشد. در صورتیکه یک OP.AMP واقعی به علت بک‌ان نبودن ترازیستورهای ورودی در حالت تعادل نیست. این عدم تطبیق باعث عبور جریانهای باپاس متفاوت از ورودی‌های آن می‌شود. بنابراین برای به تعادل رسانیدن خروجی تقویت کننده، احتیاج به اعمال ولتاژی بین ورودی‌های آن می‌باشد. علاوه بر این مشخصات، محدودیهایی نیز برای یک OP.AMP واقعی وجود دارد که برای طراحی سیستمهای عملی دارای اهمیت خاصی است. این مشخصات توسط کارخانه سازنده در اختیار مصرف کننده قرار می‌گیرد. در اینجا ما چند مشخصه مهم OP.AMP را بیان می‌کنیم.

۱- جریان باپاس ورودی (INPUT BIAS CURRENT) :

تلف مجموع جریانهای ورودی یک OP.AMP در حالت $v_o = 0$ ، جریان باپاس ورودی می‌نامند.

$$I_B = \frac{I_{B1} + I_{B2}}{2} \quad , \quad v_o = 0$$

شکل (۴-۱) جریانهای

شکل (۴-۱)

باپاس را در حالت $v_o = 0$ نشان می‌دهد.

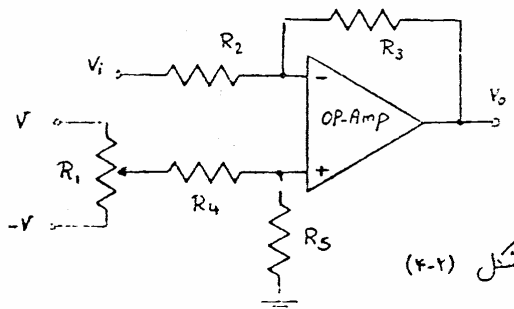
۲- جریان آفست ورودی (INPUT OFFSET CURRENT)

تفاضل جریان‌های ورودی دارد شونده به ترمینالهای ورودی یک OP.AMP در حالت تعادل ($v_o = 0$) را جریان آفست ورودی می‌نامند.

$$I_{i0} = I_{B1} - I_{B2} \quad , \quad v_o = 0$$

۳- رانش جریان آفست ورودی (INPUT OFFSET CURRENT DRIFT) :
 نسبت تغییرات جریان آفست ورودی به تغییرات درجه حرارت را، رانش جریان آفست ورودی $(\frac{\Delta I_{i0}}{\Delta T})$ می نامند.

۴- ولتاژ آفست ورودی (INPUT OFFSET VOLTAGE) :
 ولتاژ آفست ورودی، ولتاژی است که باید بین ترمینالهای ورودی اعمال شود (V_{i0}) تا خروجی OP-Amp در حالت تعادل ($V_o=0$) باشد. [شکل (۴-۱)]
 اغلب، هنگام استفاده از OP-Amp باید ولتاژ آفست را برای تنظیم کردن OP-Amp به ورودی آن اعمال کنیم. شکل (۴-۲) یک نمونه از مدارهای تنظیم OP-Amp را نشان می دهد.

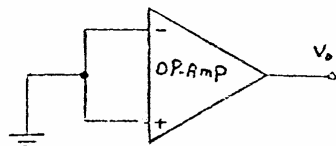

شکل (۴-۲)

۵- رانش ولتاژ آفست ورودی (INPUT OFFSET VOLTAGE DRIFT) :
 نسبت تغییرات ولتاژ آفست ورودی به تغییرات درجه حرارت را، رانش آفست ورودی $(\frac{\Delta V_{i0}}{\Delta T})$ می نامند.

۶- ولتاژ آفست خروجی (OUTPUT OFFSET VOLTAGE) :

اندازه ولتاژ خروجی در حالتیکه ورودی های OP-Amp زمین شده باشند را ولتاژ آفست خروجی می نامند. [شکل (۴-۳)]

شکل (۴-۳)

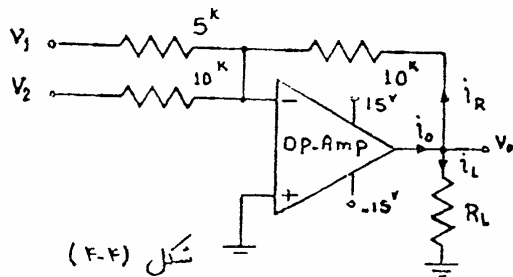
۷- محدوده ولتاژهای مشترک ورودی (INPUT COMMON MODE RANGE) :
 محدوده ولتاژهای مشترک ورودی که طبقه دیفرانسیل ورودی OP-Amp بهرست
 خطی عمل می‌کند.

۸- محدوده ولتاژهای ورودی دیفرانسیل (INPUT DIFFERENTIAL MODE RANGE) :
 محدوده ولتاژهای ورودی دیفرانسیل که به ازای آن محدوده OP-Amp بهرست
 خطی عمل می‌کند.

۹- محدوده دامنه خروجی (OUTPUT VOLTAGE RANGE) :
 محدوده دامنه ولتاژ خروجی که می‌توان بدون اشباع در یافت نمود. (V_{omax})

مثال ۱) مدار شکل (۴-۴) را در نظر بگیرید. در صورتیکه ولتاژ و جریان ماکزیم مجاز خروجی
 OP-Amp $V_{omax} = \pm 10$ و $I_{omax} = \pm 15^{mA}$ باشد مطلوب است:

الف: حداقل بار R_L وقتی ولتاژ خروجی حد اکثر مقدار خود را داشته باشد.
 ب: قیمت آن را تکرار کنید در صورتیکه یکبار R_L بجای آنکه زمین
 شود به -15^V وصل شود.

حل الف: $i_o = i_R + i_L$
 $i_o < i_{omax}$

$$\Rightarrow \frac{V_{omax}}{10^k} + \frac{V_{omax}}{R_L} < i_{omax} = 15^{mA} \Rightarrow \boxed{R_L \geq 714 \Omega}$$

حل ب:

$$\frac{V_o - (-V_{cc})}{R_L} + \frac{V_o}{10^k} < i_{omax} \quad V_o = V_{omax} \Rightarrow \frac{10+15}{R_L} + \frac{10}{10^k} \leq 15^{mA} \Rightarrow \boxed{R_L \geq 1.8^k}$$

۱۰- پهنای باند توان-بر (FULL POWER BANDWIDTH) :
 حداکثر فرکانس موج سینوسی خروجی با دامنه ماکزیمم مجاز را پهنای باند توان-بر می نامند.

۱۱- سرعت چرخش (SLEW RATE) :
 ماکزیمم تغییرات زمانی دیناژ خروجی op.Amp را سرعت چرخش می نامند و بصورت "SR" نشان می دهند.

$$\left(\frac{dv_o}{dt} \right)_{\max} = V_m \omega = SR \quad \text{برای سینالهای سینوسی با دامنه } V_m \text{ داریم}$$

مثال ۲) در صورتیکه حداقل سرعت چرخش یک نوع تقویت کننده عملیاتی $SR = 25 \text{ V}/\mu\text{s}$ و ماکزیمم دیناژ خروجی مجاز آن $V_{o\max} = \pm 10$ باشد. مطلوبت حداقل پهنای باند تمام قدرت این نوع تقویت کننده

$$v_o = V_m \sin \omega t \quad v_{o\max} = \pm 10 \text{ V} \Rightarrow V_m = 10 \text{ V} \quad \text{حل:}$$

$$\frac{dv_o}{dt} = V_m \omega \cos \omega t \quad SR = \omega V_m \Rightarrow f = \frac{SR}{2\pi V_m} = \frac{25 \text{ V}/\mu\text{s}}{2\pi \times 10} \Rightarrow f = 400 \text{ kHz}$$

تقریباً: ∇
 در صورتیکه برای یک نوع تقویت کننده عملیاتی $SR = 1 \text{ V}/\mu\text{s}$ ، $V_{o\max} = \pm 10 \text{ V}$ و $V_{cc} = \pm 15$ باشد مطلوبت ماکزیمم دامنه یک دیناژ سینوسی بدون اعرجاج در خروجی برای فرکانسهای 1 kHz ، 10 kHz ، 100 kHz .

۱۲- ضریب حذف سیگنال مشترک (CMRR)

۱۳- فرکانس قطع حلقه باز (OPEN LOOP CUT OFF FREQUENCY)

۱۴- پهنای باندی که فریب نویز برابر واحد است (UNITY GAIN BANDWIDTH)

همچنین علاوه بر مشخصات گفته شده، ممکن است مشخصات دیگری نیز توسط کارخانه سازنده OP.Amp داده شود.

جدول (۴-۱) پارامترهای یک نمونه از OP.AMP را در درجه حرارت 25°C بیان می‌کند.

100 nA	جریان بایاس ورودی (I_B)
20 nA	جریان آفست ورودی (I_{io})
$0.1 \text{ nA}/^{\circ}\text{C}$	رانس جریان آفست ورودی ($\frac{\Delta I_{io}}{\Delta T}$)
5 mV	ولتاژ آفست ورودی (V_{io})
$5 \mu\text{V}/^{\circ}\text{C}$	رانس ولتاژ آفست ورودی ($\frac{\Delta V_{io}}{\Delta T}$)
100 dB	CMRR
$2 \text{ V}/\mu\text{s}$	سرعت چرخش (SR)
1 MHz	فرکانس فریب نویز واحد
50 KHz	پهنای باند توان-پیر
100000	فریب نویز حلقه باز (A)
100Ω	امپدانس خروجی حلقه باز (R_o)
$1 \text{ M}\Omega$	امپدانس ورودی حلقه باز (R_i)
$10^{12} \Omega$	امپدانس ورودی با قطب FET

جدول (۴-۱)

مثال) الف، نویز کننده منفی و نویز کننده مثبت OP.Amp، هنگامیکه دارای

درودی های op.Amp نامجز است بنابراین: $-I_{B1}R_1 = -I_{B2}(R \parallel R')$
 در برای حالت $I_{B1} = I_{B2}$

$$R_1 = R \parallel R' = \frac{100 \times 1000}{1100} = 90.9 \text{ k}\Omega$$

ج. در شکل (ب. ۴-۵) از $I_{B2} = I_{B1} - I_{i0}$

استاده می کنیم. در قسمت (ب) نشان داده شد که به علت ورود I_{B1} به دو درودی نسبت در متن، ولتاژ خروجی V_o منفرجه می شود حال اگر مدار را خطی در نظر گرفته و از اصل جمع آثار استفاده کنیم. در حالت اول جریان درودی متن را I_{B1} در نظر می گیریم که خروجی در این حالت $V_{o1} = 0$ می شود در حالت دوم جریان متن را $-I_{i0}$ و جریان ورودی مثبت را منفرجه در نظر می گیریم. چونکه انت ولتاژ روی مقاومت R تقریباً منفرست در نتیجه جریان I_{i0} از داخل مقاومت R' عبور می کند. بنابراین:

$$V_{o2} = -I_{i0} R' \quad V_o = V_{o1} + V_{o2} = -20 \times 10^{-9} \times 10^6 = -20 \text{ mV}$$

علامت V_o منفی نیست زیرا I_{i0} می تواند مقدار مثبت داشته باشد.
 د: اگر $I_{i0} = 0$ باشد در اینصورت $I_{B1} = I_{B2}$ خواهد شد و ولتاژی که در خروجی ناشی از I_{i0} بوده، منفر خواهد بود. بنابراین اگر $V_{o1} = 0$ باشد می توان فرض کرد که در شکل (ب. ۴-۵) جریانهای بیایس منفرجه و تنها ولتاژ V_{i0} بین درودی های op.Amp موثر می باشد. بازجه به این فرض انت ولتاژ روی مقاومت R_1 منفر بوده (برای $I_{B1} = 0$) ولتاژ V_{i0} که در دو سر مقاومت R قرار می گیرد باعث ایجاد جریان V_{i0}/R در این مقاومت می شود. این جریان در مقاومت R' نیز برقرار شده (چون $I_{B2} = 0$) و نتیجتاً خواهیم داشت:

$$V_o = \frac{V_{i0}}{R} (R + R') = V_{i0} \left(1 + \frac{R'}{R}\right) = \pm 5 (1 + 10) = \pm 55 \text{ V}$$

ه: اگر V_{i0} و I_{i0} هر دو مخالف منفر باشند بازجه به اصل جمع آثار، خواهیم داشت:

$$V_o = -I_{i0} R' + V_{i0} \left(1 + \frac{R'}{R}\right)$$